Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 2ας Οκτωβρίου 2024*

«Ντάμπινγκ – Εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας – Επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό – Ενεργητική νομιμοποίηση – Αντιπροσωπευτική ένωση εξαγωγέων – Άρθρο 2, παράγραφος 6α, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 – Υπολογισμός της κανονικής αξίας – Επιλογή της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας – Άρθρο 2, παράγραφος 10, του κανονισμού 2016/1036 – Προσαρμογές – Έλλειψη συνεργασίας – Άρθρο 18 του κανονισμού 2016/1036 – Υπολογισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ για τους συνεργασθέντες παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα – Ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος – Ζημία για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής – Ανάλυση της ζημίας ανά τμήμα της αγοράς – Αιτιώδης συνάφεια – Υπολογισμός της υποτιμολόγησης και του περιθωρίου ζημίας – Μακροοικονομικοί δείκτες – Διαδικαστικά δικαιώματα – Εμπιστευτική μεταχείριση»

Στην υπόθεση T-263/22,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), με έδρα το Πεκίνο (Κίνα), και λοιποί προσφεύγοντες των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα[1], εκπροσωπούμενοι από τους R. Antonini, E. Monard και B. Μανιάτη, δικηγόρους,

προσφεύγοντες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενη από τους G. Luengo, L. Di Masi και J. Zieliński,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI), εκπροσωπούμενο από τους B. O'Connor και M. Hommé, δικηγόρους,

παρεμβαίνον,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Schalin, πρόεδρο, G. Steinfatt και D. Kukovec (εισηγητή), δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

[1] Ο κατάλογος των λοιπών προσφευγόντων επισυνάπτεται ως παράρτημα μόνο στο κείμενο που κοινοποιείται στους διαδίκους.

γραμματέας: I. Kurme, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 7ης Φεβρουαρίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγοντες, ήτοι το China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) και τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα, ζητούν την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2022/191 της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 2022, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2022, L 36, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), καθόσον τους αφορά.

I. Ιστορικό της διαφοράς

2 Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε στις 6 Νοεμβρίου 2020 το παρεμβαίνον, European Industrial Fasteners Institute, εξ ονόματος του κλάδου παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κίνησε έρευνα αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές συνδετήρων καταγωγής Κίνας δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8 Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21, στο εξής: βασικός κανονισμός).

3 Στις 21 Δεκεμβρίου 2020, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2020, C 442, σ. 6), δυνάμει του άρθρου 5 του βασικού κανονισμού.

4 Η έρευνα σχετικά με την πρακτική ντάμπινγκ και τη ζημία κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2019 έως την 30ή Ιουνίου 2020 (στο εξής: περίοδος έρευνας). Η εξέταση των συναφών τάσεων για την εκτίμηση της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2017 έως το τέλος της περιόδου έρευνας (στο εξής: εξετασθείσα περίοδος).

5 Το CCCME ζήτησε να θεωρηθεί ως ενδιαφερόμενο μέρος, ισχυριζόμενο ότι εκπροσωπούσε τον κινεζικό κλάδο παραγωγής συνδετήρων. Το παρεμβαίνον αντιτάχθηκε στο αίτημα αυτό. Η Επιτροπή εκτίμησε ότι το CCCME είχε εξουσιοδοτηθεί από ορισμένο αριθμό Κινέζων παραγωγών συνδετήρων να ενεργεί στο όνομά τους και ότι μπορούσε να είναι ενδιαφερόμενο μέρος μόνον στο βαθμό που είχε εξουσιοδοτηθεί από τους συγκεκριμένους παραγωγούς συνδετήρων να τους εκπροσωπεί.

6 Στην ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή ανέφερε ότι είχε επιλέξει προσωρινά ένα δείγμα ενωσιακών παραγωγών, με βάση τους όγκους παραγωγής και πωλήσεων στην Ένωση, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τη γεωγραφική τους θέση και διασφαλίζοντας την εκπροσώπηση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (ΜμΕ). Το δείγμα αυτό περιλάμβανε έξι

ενωσιακούς παραγωγούς εγκατεστημένους σε τέσσερα διαφορετικά κράτη μέλη. Ένας από τους ενωσιακούς παραγωγούς που είχαν συμπεριληφθεί προσωρινά στο δείγμα, ήτοι μια ΜμΕ, ενημέρωσε την Επιτροπή ότι δεν ήταν σε θέση να απαντήσει στο σύνολο του ερωτηματολογίου. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή αποφάσισε να αναθεωρήσει το δείγμα των ενωσιακών παραγωγών αντικαθιστώντας την εν λόγω εταιρία με την επόμενη μεγαλύτερη ΜμΕ από το ίδιο κράτος μέλος. Στην αιτιολογική σκέψη 34 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η μεθοδολογία επιλογής του δείγματος γνωστοποιήθηκε δεόντως στα ενδιαφερόμενα μέρη και ότι καμία παρατήρηση δεν υποβλήθηκε σχετικά με τη μεθοδολογία αυτή καθεαυτήν.

7 Κατά τη διάρκεια της έρευνας, ένας από τους ενωσιακούς παραγωγούς που είχαν συμπεριληφθεί στο δείγμα ενημέρωσε την Επιτροπή ότι δεν ήταν σε θέση να απαντήσει στο σύνολο του ερωτηματολογίου της Επιτροπής. Ένας άλλος ενωσιακός παραγωγός που είχε συμπεριληφθεί στο δείγμα δεν μπόρεσε να παράσχει επαρκείς διαβεβαιώσεις σχετικά με τα στοιχεία που παρασχέθηκαν προς επαλήθευση. Συνεπώς, οι εν λόγω παραγωγοί αντικαταστάθηκαν από τους επόμενους δύο μεγαλύτερους παραγωγούς σε όγκους παραγωγής και πωλήσεις, λαμβανομένης επίσης υπόψη της γεωγραφικής διανομής και του εύρους του φάσματος των προϊόντων.

8 Για τη συγκρότηση του δείγματος παραγωγών εξαγωγέων, η Επιτροπή επέλεξε τους τρεις παραγωγούς εξαγωγείς ή ομίλους παραγωγών εξαγωγέων με τον μεγαλύτερο όγκο εξαγωγών για τους οποίους μπορούσε εύλογα να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, και συγκεκριμένα τις Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd. (στο εξής: Jiangsu), Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd. (στο εξής: Ningbo Jinding) και Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd. (στο εξής: Wenzhou). Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι οι συγκεκριμένοι τύποι προϊόντων που παράγονταν από τις επιλεγείσες εταιρίες δεν αποτελούσαν κριτήριο, δεδομένου ότι όλοι οι συνδετήρες θεωρήθηκαν ως ένα ενιαίο προϊόν για τους σκοπούς της έρευνας.

9 Το υπό εξέταση προϊόν συνίσταται σε ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα, πλην εκείνων από ανοξείδωτο χάλυβα, ήτοι, κυρίως, βίδες, μπουλόνια ή ροδέλες καταγωγής Κίνας.

10 Οι συνδετήρες μπορούν να είναι τυποποιημένοι (στο εξής: τυποποιημένοι συνδετήρες) ή να κατασκευάζονται με βάση σχέδια πελατών (στο εξής: μη τυποποιημένοι συνδετήρες). Στο πλαίσιο των ίδιων εθνικών ή διεθνών προτύπων, οι συνδετήρες πρέπει να πληρούν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται η αντοχή, η ανοχή, το φινίρισμα και η επίστρωση. Με βάση τα βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά τους καθώς και τις τελικές τους χρήσεις, όλοι οι συνδετήρες θεωρήθηκαν ως ένα ενιαίο προϊόν για τους σκοπούς της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

11 Επιπλέον, η Επιτροπή εκτίμησε ότι η διαδικασία παραγωγής των συνδετήρων δεν ασκούσε, αφ' εαυτής, επιρροή για τον ορισμό του προϊόντος που αποτελούσε το αντικείμενο της έρευνας. Ως εκ τούτου, όλοι οι τύποι των επίμαχων προϊόντων, ανεξαρτήτως του αν παράγονταν με διαδικασία θερμής ή ψυχρής σφυρηλάτησης, εντάχθηκαν στην έρευνα.

12 Η Επιτροπή εκτίμησε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία κατά την έναρξη της έρευνας καταδείκνυαν την ύπαρξη σημαντικών στρεβλώσεων στην Κίνα κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού.

13 Κατόπιν σχετικής ακροάσεως των ενδιαφερομένων μερών, η Επιτροπή επέλεξε την Ταϊλάνδη ως κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα, της οποίας οι τιμές και το κόστος χωρίς στρεβλώσεις θα χρησίμευαν ως βάση για τον καθορισμό της κανονικής αξίας των προϊόντων, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού.

14 Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, η Επιτροπή επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ της τάξεως του 22,1 έως 86,5 % στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας.

II. Αιτήματα των διαδίκων

15 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, καθόσον τους αφορά·

– να καταδικάσει την Επιτροπή και το παρεμβαίνον στα δικαστικά έξοδα.

16 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το παρεμβαίνον, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

– να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

III. Σκεπτικό

A. Επί του παραδεκτού

17 Το παρεμβαίνον υποστηρίζει ότι το CCCME δεν αποτελεί αντιπροσωπευτική ένωση κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού και ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να το θεωρήσει ως αντιπροσωπευτική ένωση κατά τη διοικητική διαδικασία που προηγήθηκε της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεδομένου ότι το CCCME δεν εκπροσωπεί τα συμφέροντα των μελών του, αλλά τα συμφέροντα του κινεζικού Δημοσίου. Επομένως, η εντολή που έλαβε το CCCME από τους μεμονωμένους παραγωγούς-εξαγωγείς δεν μεταβάλλει το γεγονός ότι το CCCME έχει ως σκοπό την παρεμπόδιση του ανταγωνισμού μεταξύ των μελών του κατά την εξαγωγή των προϊόντων τους στην Ένωση. Κατά συνέπεια, η ενεργητική νομιμοποίηση κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ μπορεί να στηρίζεται μόνο στο σφάλμα στο οποίο υπέπεσε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της διοικητικής έρευνας και όχι σε δασμούς προβλεπόμενους στον βασικό κανονισμό. Ως εκ τούτου, το παρεμβαίνον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το ζήτημα αυτό.

18 Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την ορθότητα της επιχειρηματολογίας αυτής.

19 Κατ’ αρχάς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 142, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, η παρέμβαση έχει ως αντικείμενο αποκλειστικά την υποστήριξη, εν όλω ή εν μέρει, των αιτημάτων του ενός εκ των κυρίων διαδίκων. Στην προκειμένη περίπτωση, τα επιχειρήματα του παρεμβαίνοντος που αφορούν το παραδεκτό της προσφυγής δεν στηρίζονται στα αιτήματα της Επιτροπής.

20 Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, ο δικαστής της Ένωσης μπορεί να αποφανθεί, εν ανάγκη αυτεπαγγέλτως, επί του λόγου δημοσίας τάξεως που αντλείται από τη μη τήρηση των προϋποθέσεων παραδεκτού που θέτει το άρθρο 263 ΣΛΕΕ [βλ. απόφαση της 22ας Ιουνίου 2021, Βενεζουέλα κατά Συμβουλίου (Επηρεασμός τρίτου κράτους), C-872/19 P, EU:C:2021:507, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

21 Κατά πάγια νομολογία, πρόσωπα που δεν είναι αποδέκτες αποφάσεως δεν μπορούν να ισχυριστούν ότι αυτή τα αφορά ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, παρά μόνον αν η απόφαση τα θίγει λόγω ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους ή λόγω μιας πραγματικής κατάστασης η οποία τα διακρίνει από κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς εκείνον του αποδέκτη τέτοιας αποφάσεως (βλ. απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

22 Μεταξύ των προσώπων που μπορούν να εξατομικευθούν από πράξη της Ένωσης με τον ίδιο τρόπο όπως οι αποδέκτες αποφάσεως περιλαμβάνονται εκείνα τα οποία έχουν συμμετάσχει στη διαδικασία έκδοσης της πράξεως. Ωστόσο, το γεγονός ότι ένα πρόσωπο διαδραματίζει ρόλο στη διαδικασία έκδοσης τέτοιας πράξεως δεν είναι ικανό να το εξατομικεύσει σε σχέση με την πράξη αυτή παρά μόνο στην περίπτωση που η ενωσιακή νομοθεσία προβλέπει διαδικαστικές εγγυήσεις υπέρ του προσώπου αυτού. Πράγματι, το ακριβές εύρος του δικαιώματος προσφυγής ιδιώτη κατά πράξεως της Ένωσης εξαρτάται από τη νομική θέση η οποία καθορίζεται υπέρ του από το δίκαιο της Ένωσης με σκοπό την προστασία των εννόμων συμφερόντων που αναγνωρίζονται κατ' αυτόν τον τρόπο (βλ. απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

23 Εν προκειμένω, στο εισαγωγικό μέρος του δικογράφου της προσφυγής διευκρινίζεται ότι η υπό κρίση προσφυγή ασκείται, πρώτον, από το CCCME, αφενός, για λογαριασμό των μελών του που μνημονεύονται στο παράρτημα A.2 (στο εξής: επίμαχα μέλη του CCCME) και, αφετέρου, για δικό του λογαριασμό ως προς ορισμένες αιτιάσεις, δεύτερον, από τους τρεις Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα της Επιτροπής και, τρίτον, από άλλους πέντε συνεργασθέντες Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα του προσβαλλόμενου κανονισμού. Ούτε οι τρεις παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, ούτε οι λοιποί πέντε συνεργασθέντες Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς που δεν συμπεριληφθήκαν στο δείγμα, μνημονεύονται ως μέλη του CCCME στο παράρτημα A.2 που προσκομίζουν οι προσφεύγοντες, ενώ δεν προσκόμισαν έγγραφα που να πιστοποιούν ότι έχουν την ιδιότητα του μέλους του CCCME.

24 Κατ' αρχάς, διαπιστώνεται ότι, κατόπιν ερωτήσεως του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τις συνέπειες που πρέπει να συναχθούν από την απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-478/21 P, EU:C:2023:685), η οποία εκδόθηκε μετά την έγγραφη διαδικασία, το CCCME δέχθηκε ότι η προσφυγή ήταν απαράδεκτη καθόσον είχε ασκηθεί στο δικό του όνομα. Ερωτηθέν σχετικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το CCCME υποστήριξε ότι το σύνολο των αιτιάσεων της προσφυγής προβαλλόταν τόσο για δικό του λογαριασμό όσο και προς το συμφέρον των μελών του. Συνεπώς, ουδεμία αιτίαση προβάλλεται από το CCCME χωριστά για δικό του λογαριασμό.

25 Εν συνεχεία, όσον αφορά τη δικαστική εκπροσώπηση των μελών του CCCME από το CCCME, από τη σκέψη 23 ανωτέρω προκύπτει ότι το CCCME εκπροσωπεί, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, τις τριάντα μία εταιρίες των οποίων ο κατάλογος παρατίθεται στο παράρτημα Α.2 του δικογράφου της προσφυγής και για τις οποίες προσκόμισε έγγραφα που πιστοποιούν ότι είναι μέλη του. Από το παράρτημα αυτό προκύπτει ότι οι εν λόγω τριάντα μία εταιρίες είναι συνεργασθέντες παραγωγοί-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα.

26 Για να μπορεί μια ένωση να προσφύγει νομίμως ενώπιον των ενωσιακών δικαιοδοτικών οργάνων στο όνομα των μελών της πρέπει, πρώτον, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα εξ ονόματος των οποίων ενεργεί να καταλέγονται μεταξύ των μελών της, δεύτερον, να έχει την εξουσία να ενεργήσει δικαστικώς εξ ονόματός τους, τρίτον, να ασκεί την προσφυγή στο δικό τους όνομα, τέταρτον, τουλάχιστον ένα εκ των μελών εξ ονόματος των οποίων ενεργεί να μπορούσε να ασκήσει και το ίδιο παραδεκτή προσφυγή και, πέμπτον, τα μέλη εξ ονόματος των οποίων ενεργεί να μην έχουν ασκήσει παράλληλα προσφυγή ενώπιον των ενωσιακών δικαιοδοτικών οργάνων. (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 83).

27 Στην προκειμένη περίπτωση, πρώτον, το CCCME προσκόμισε μη αμφισβητούμενα αποδεικτικά στοιχεία περί του ότι τα επίμαχα μέλη είναι μέλη του.

28 Δεύτερον, στο καταστατικό που προσκόμισε ως παράρτημα το CCCME διατυπώνεται ο εταιρικός σκοπός τον οποίο αυτό επιδιώκει, στον οποίο εμπίπτει και η προάσπιση των συμφερόντων των μελών του έναντι μέτρων εμπορικής άμυνας (απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 88).

29 Τρίτον, στο δικόγραφο της προσφυγής διευκρινίζεται ότι η προσφυγή ασκείται και στο όνομα των επίμαχων μελών.

30 Τέταρτον, τα επίμαχα μέλη θα μπορούσαν να ασκήσουν προσφυγή κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού. Συναφώς, το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ προβλέπει ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί, υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου και του δευτέρου εδαφίου της ίδιας διατάξεως, να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης, κατά των πράξεων που το αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα χωρίς να περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα.

31 Εν προκειμένω, η προϋπόθεση περί άμεσου επηρεασμού πληρούται δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως των μελών του CCCME, οι δε τελωνειακές αρχές των κρατών μελών, χωρίς να διαθέτουν οποιοδήποτε περιθώριο εκτιμήσεως, είναι υποχρεωμένες να εισπράξουν τους επιβαλλόμενους με τον προσβαλλόμενο κανονισμό δασμούς (πρβλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 118 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

32 Όσον αφορά τον ατομικό επηρεασμό, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, οι κανονισμοί με τους οποίους επιβάλλεται δασμός αντιντάμπινγκ έχουν, ως εκ της φύσεως και του περιεχομένου τους, κανονιστικό χαρακτήρα, καθόσον εφαρμόζονται επί του συνόλου των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών (βλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ωστόσο, ο κανονιστικός αυτός χαρακτήρας δεν σημαίνει ότι αποκλείεται οι εν λόγω κανονισμοί να αφορούν

ατομικά τους παραγωγούς και εξαγωγείς του οικείου προϊόντος στους οποίους καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ βάσει στοιχείων σχετικών με την εμπορική τους δραστηριότητα, όπως τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγών που μπορούν να αποδείξουν ότι προσδιορίστηκαν ατομικά στις πράξεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούσαν οι σχετικές προκαταρκτικές έρευνες (πρβλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, σκέψη 79).

33 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι τα επίμαχα μέλη του CCCME είναι παραγωγοί-εξαγωγείς του υπό εξέταση προϊόντος οι οποίοι συνεργάστηκαν με την Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνάς της και των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, του διατακτικού του προσβαλλόμενου κανονισμού. Ως λοιπές συνεργασθείσες εταιρίες που κατονομάζονται στο εν λόγω παράρτημα, τα επίμαχα μέλη του CCCME στο όνομα των οποίων το CCCME άσκησε την υπό κρίση προσφυγή αντιμετωπίζουν την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ ειδικού ύψους, διαφορετικού από το ύψος που ισχύει για όλες τις άλλες μη προσδιοριζόμενες εταιρίες στις οποίες εφαρμόζεται ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Επομένως, ο κανονισμός αφορά άμεσα και ατομικά τα εν λόγω μέλη.

34 Πέμπτον, κανένα από τα επίμαχα μέλη του CCCME δεν άσκησε προσφυγή παράλληλα με την υπό κρίση προσφυγή.

35 Συνεπώς, πληρούνται οι προϋποθέσεις παραδεκτού, όπως εκτίθενται στη σκέψη 26 ανωτέρω.

36 Πάντως, από τη νομολογία προκύπτει ότι η προσφυγή ακυρώσεως κατά κανονισμού με τον οποίο επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ, εφόσον γίνει δεκτή, συνεπάγεται την ακύρωση του κανονισμού αυτού κατά το μέρος που επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ στον προσφεύγοντα και ότι η εν λόγω ακύρωση δεν θίγει το κύρος των λοιπών στοιχείων του κανονισμού, ιδίως δε του δασμού αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται επί των άλλων επιχειρήσεων. Επομένως, όσον αφορά την εκπροσώπηση των μελών του CCCME από το CCCME ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, μόνον τα επίμαχα μέλη του CCCME επ’ ονόματι των οποίων έχει ασκηθεί η υπό κρίση προσφυγή θα μπορούσαν να επωφεληθούν τυχόν ακυρώσεως σε περίπτωση παραδοχής από το Γενικό Δικαστήριο της προσφυγής που ασκήθηκε εξ ονόματός τους από το CCCME (πρβλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψεις 110 και 112). Τα εν λόγω μέλη είναι οι Haining Hisener Trade Co., Ltd, Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd., Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co. Ltd, Jinan Star Fastener Co., Haiyan Xinglong Fastener Co., Ltd, Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd, Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd, Zhejiang New Shengda Fastener Co., Ltd., Shanghai East Best Foreign Trade Co., Ltd., Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd., Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd, Zhejiang Chaoboer Hardware Co., Ltd, Haiyan Shangxin Standarf Parts Co., Ltd, Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., Ltd, Zhejiang Tianyuan Metal Products Co., Ltd, Jiashan Xiaohai Metal Products Factory, Jia Xing Tai Cheng Aoto Parts Co., Ltd, Haiyan Yousun Entreprise Co., Ltd, Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd., EC International (Nantong) Co., Ltd., Jiaxing Zhengying Hardware Co., Ltd, SSF Industrial Co. Limited, Zhe Jiang World Win Fastener Co., Ltd, Haiyan Tianqi Standard Parts Co., Ltd, Jiashan Sanxin Fastener Company Limited, Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., Ltd, Yuyao Zhenrui Metal Co., Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd., Jiashan Yongxin Fastener Co., Ltd, Haiyan Yihui Hardware Technology Co., Ltd και Shanghai Moregood Hardware Co., Ltd.

37 Κατά συνέπεια, η υπό κρίση προσφυγή είναι παραδεκτή καθόσον ασκείται από το CCCME εξ ονόματος των τριάντα ενός μελών του που μνημονεύονται στη σκέψη 36 ανωτέρω, τα οποία είναι παραγωγοί-εξαγωγείς που συνεργάσθηκαν με την Επιτροπή στο πλαίσιο της έρευνας που οδήγησε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, από τους τρεις Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και από τους λοιπούς πέντε συνεργασθέντες παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και οι οποίοι δεν προσκόμισαν πιστοποιητικό ότι είναι μέλη του CCCME.

Β. Επί της ουσίας

38 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν εννέα λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού και της αρχής της χρηστής διοικήσεως κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας, ο δεύτερος παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή δεν επέφερε τις αναγκαίες προσαρμογές στα στοιχεία που αφορούσαν τα έξοδα πώλησης, τα διοικητικά και τα λοιπά γενικά έξοδα (στο εξής: έξοδα ΠΔΓ) καθώς και τα κέρδη των Ταϊλανδών παραγωγών, ο τρίτος παράβαση του άρθρου 18, παράγραφοι 1, 3 και 4, του βασικού κανονισμού, του άρθρου 6.8 της Συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΓΣΔΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: Συμφωνία αντιντάμπινγκ), που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3) και στο παράρτημα ΙΙ της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ (ΕΕ 1994, L 336, σ. 118, στο εξής: παράρτημα ΙΙ), στο πλαίσιο του προσδιορισμού του κόστους εργατικού δυναμικού δύο παραγωγών-εξαγωγέων που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, ο τέταρτος παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού με τον προσδιορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ των παραγωγών-εξαγωγέων που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, ο πέμπτος παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3, 5 και 6, του βασικού κανονισμού σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, λόγω μη λήψεως υπόψη της διαφοράς μεταξύ των τυποποιημένων και μη τυποποιημένων συνδετήρων στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας, ο έκτος παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 3, και του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού με την εκ μέρους της Επιτροπής ανάλυση της υποτιμολόγησης, καθόσον αυτή διαπιστώθηκε μόνον ως προς το 24 % της παραγωγής των ενωσιακών παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, ο έβδομος παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3 και 6, και του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή συνέκρινε τις κινεζικές τιμές προς τους διανομείς με τις ενωσιακές τιμές προς τους τελικούς χρήστες κατά την ανάλυση της επίδρασης επί των τιμών και κατά τον προσδιορισμό του περιθωρίου ζημίας, ο όγδοος παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 5, του βασικού κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή δεν διενήργησε αντικειμενική εξέταση βάσει θετικών αποδεικτικών στοιχείων όσον αφορά τους μακροοικονομικούς δείκτες ζημίας και, ο ένατος, παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 7, του άρθρου 19, παράγραφοι 1, 2 και 3, και του άρθρου 20, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγόντων εκ μέρους της Επιτροπής λόγω της εμπιστευτικής μεταχείρισης ορισμένων στοιχείων κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως

39 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, σε ζητήματα μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών και πολιτικών καταστάσεων που οφείλουν να εξετάζουν (απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ο δικαστικός έλεγχος μιας τέτοιας εκτιμήσεως πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας, της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη, της έλλειψης πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών και της έλλειψης καταχρήσεως εξουσίας (απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

40 Περαιτέρω, επίσης κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ο εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου έλεγχος των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στήριξαν τις διαπιστώσεις τους δεν αποτελεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών η οποία υποκαθιστά εκείνη των εν λόγω οργάνων. Ο έλεγχος αυτός περιορίζεται στη διαπίστωση του αν τα εν λόγω στοιχεία είναι ικανά να στηρίξουν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν τα θεσμικά όργανα. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει όχι μόνο να ελέγχει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά επίσης να ελέγχει αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση σύνθετης κατάστασης και αν είναι ικανά να θεμελιώσουν τα εξ αυτών αντλούμενα συμπεράσματα (βλ. απόφαση της 12ης Μαΐου 2022, Επιτροπή κατά Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

41 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι ο καθορισμός της κανονικής αξίας ενός προϊόντος αποτελεί ένα από τα ουσιώδη βήματα για να αποδειχθεί η ενδεχόμενη ύπαρξη ντάμπινγκ (αποφάσεις της 22ας Μαρτίου 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψη 19, και της 1ης Οκτωβρίου 2014, Συμβούλιο κατά Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, σκέψη 20).

42 Τούτου λεχθέντος, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τον καθορισμό της κανονικής αξίας για χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς (βλ. απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry κατά Επιτροπής, T-228/17, EU:T:2019:619, σκέψη 126 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), η δε επιλογή της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας για τον σκοπό αυτόν εντάσσεται στην ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής. Ωστόσο, το περιθώριο εκτιμήσεως της Επιτροπής περιορίζεται στο πλαίσιο του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, καθόσον η επιλεγείσα χώρα πρέπει να έχει επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης παρόμοιο με αυτό της χώρας εξαγωγής (πρβλ. απόφαση της 21ης Ιουνίου 2023, Guangdong Haomei New Materials και Guangdong King Metal Light Alloy Technology κατά Επιτροπής, T-326/21, EU:T:2023:347, σκέψη 127 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

43 Έχει επίσης κριθεί ότι πρέπει να εξακριβώνεται μήπως η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη ουσιώδη ή κρίσιμα στοιχεία για τη διαπίστωση της καταλληλότητας της επιλεγείσας χώρας και κατά πόσον τα στοιχεία του φακέλου εξετάστηκαν με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια, ώστε να μπορεί να γίνει δεκτό ότι η κανονική αξία του οικείου προϊόντος καθορίστηκε με κατάλληλο και

εύλογο τρόπο. Η νομολογία αυτή μπορεί να εφαρμοστεί και σε περιπτώσεις όπου η ύπαρξη σημαντικών στρεβλώσεων στη χώρα εξαγωγής δικαιολογεί τη χρήση στοιχείων από κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, ο οποίος συνεπάγεται επίσης την εξέταση περίπλοκων οικονομικών και πολιτικών καταστάσεων (βλ. απόφαση της 21ης Ιουνίου 2023, Guangdong Haomei New Materials και Guangdong King Metal Light Alloy Technology κατά Επιτροπής, T-326/21, EU:T:2023:347, σκέψη 128 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

44 Υπό το πρίσμα των ως άνω αρχών πρέπει να εξεταστεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγοντες, ο οποίος αφορά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό εξέταση προϊόντος και αποτελείται από πέντε σκέλη.

α) Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά την επιλογή της Ταϊλάνδης ως κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού, για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό εξέταση προϊόντος

45 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, κατ' αρχάς, ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να επιλέξει την Ταϊλάνδη ως κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα στο πλαίσιο της επίμαχης έρευνας λόγω των εισαγωγών στη χώρα αυτή χονδροσύρματος ειδικής ποιότητας από την Ιαπωνία, εν συνεχεία, ότι η βάση δεδομένων που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό των εξόδων ΠΔΓ και των κερδών δεν επελέγη κατ' ορθό τρόπο και, τέλος, ότι η Επιτροπή όφειλε να επιφέρει προσαρμογές στα στοιχεία αυτά προκειμένου να υπολογίσει την κανονική αξία όσο το δυνατόν πλησιέστερα στις αξίες παραγωγής των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα.

1) Επί των τιμών των απαιτούμενων πρώτων υλών για την παραγωγή του υπό εξέταση προϊόντος στην Ταϊλάνδη

46 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να επιλέξει την Ταϊλάνδη ως «κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα», κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού, λόγω της τιμής του χονδροσύρματος υψηλής ποιότητας που εισάγεται από την Ιαπωνία στην Ταϊλάνδη, το οποίο αποτελεί πρώτη ύλη για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος. Το CCCME ισχυρίζεται ότι κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας προσκόμισε πληθώρα δεδομένων και αποδεικτικών στοιχείων από τα οποία προέκυπτε ότι οι τιμές των ταϊλανδικών εισαγωγών δεν ήταν αντίστοιχες του κόστους παραγωγής των Κινέζων παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, καθόσον οι παραγωγοί αυτοί εξήγαν στην Ένωση σχεδόν μόνο τυποποιημένους συνδετήρες και ελάχιστους ειδικούς συνδετήρες. Αντιθέτως, το χονδρόσυρμα ειδικής ποιότητας από την Ιαπωνία χρησιμοποιείται για ειδικές εφαρμογές και όχι για την παραγωγή τυποποιημένων συνδετήρων. Επιπλέον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη τη σημαντική διαφορά κατά 17 % στην τιμή των ιαπωνικών εξαγωγών, αφενός, προς την Ταϊλάνδη και, αφετέρου, προς τις άλλες πέντε κύριες χώρες εξαγωγής.

47 Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι το κόστος παραγωγής στην Ταϊλάνδη δεν είναι «αντίστοιχο» του κόστους παραγωγής των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού. Κατά την άποψή τους, η Επιτροπή, επιβάλλοντας υπέρμετρο βάρος αποδείξεως, παραβίασε επίσης την αρχή της χρηστής διοικήσεως.

48 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα της επιχειρηματολογίας των προσφευγόντων. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι οι προσφεύγοντες δεν στοιχειοθετούν την αιτίαση που αφορά την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και ότι, κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή είναι απαράδεκτη.

i) Επί του παραδεκτού της αιτιάσεως περί παραβιάσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως

49 Κατόπιν ερωτήσεως του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τον ισχυρισμό περί απαραδέκτου της αιτιάσεως τον οποίο προέβαλε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως, οι προσφεύγοντες διευκρίνισαν, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η αιτίαση περί παραβιάσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως αφορούσε τον υπέρμετρο χαρακτήρα του βάρους αποδείξεως που επέβαλε στους προσφεύγοντες η Επιτροπή, καθόσον είχαν εκθέσει εκτενώς τους λόγους για τους οποίους τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη από την Επιτροπή δεν ήταν τα πλέον κατάλληλα, είχαν δε παράσχει επαρκείς πληροφορίες.

50 Συγκεκριμένα, από την αρχή της χρηστής διοικήσεως, η οποία συγκαταλέγεται στις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, συνάγεται ότι το βάρος αποδείξεως το οποίο μπορεί να φέρουν οι παραγωγοί-εξαγωγείς δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να είναι υπέρμετρο (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 21ης Ιουνίου 2023, Guangdong Haomei New Materials και Guangdong King Metal Light Alloy Technology κατά Επιτροπής, T-326/21, EU:T:2023:347, σκέψη 82 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

51 Επομένως, όσον αφορά το παραδεκτό της αιτιάσεως περί παραβιάσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως, αρκεί η διαπίστωση ότι η εν λόγω αιτίαση στηρίζεται στην επιχειρηματολογία που διατυπώνουν οι προσφεύγοντες στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο αμφισβητούν την επιλογή της Ταϊλάνδης ως κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού, παρά τα στοιχεία που προσκόμισαν στην Επιτροπή από τα οποία προκύπτει ότι η εν λόγω χώρα δεν αποτελούσε κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό εξέταση προϊόντος.

52 Κατά συνέπεια, η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή πρέπει να απορριφθεί.

ii) Επί της βασιμότητας της επιλογής της Ταϊλάνδης ως κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό εξέταση προϊόντος

53 Το άρθρο 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού ορίζει τα εξής:

«α) Σε περίπτωση που διαπιστωθεί, κατά την εφαρμογή της παρούσας ή όποιας άλλης σχετικής διάταξης του παρόντος κανονισμού, ότι δεν είναι σκόπιμο να χρησιμοποιούνται οι εγχώριες τιμές και το κόστος στην χώρα εξαγωγής λόγω της ύπαρξης στη χώρα αυτή σημαντικών στρεβλώσεων κατά την έννοια του στοιχείου β), η κανονική αξία κατασκευάζεται αποκλειστικά με βάση το κόστος παραγωγής και πώλησης που αντικατοπτρίζει τις τιμές χωρίς στρεβλώσεις ή βάσει δεικτών αναφοράς, σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες.

Στις πηγές που μπορεί να χρησιμοποιήσει η Επιτροπή συγκαταλέγονται:

– το αντίστοιχο κόστος παραγωγής και πώλησης στην κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα με παρόμοιο επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης με τη χώρα εξαγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι τα σχετικά στοιχεία είναι άμεσα διαθέσιμα· όταν οι χώρες που πληρούν τα κριτήρια

αυτά είναι περισσότερες, προτεραιότητα θα δίνεται ενδεχομένως στις χώρες με ισοδύναμο επίπεδο κοινωνικής και περιβαλλοντικής προστασίας,

– διεθνείς τιμές, κόστος ή δείκτες αναφοράς χωρίς στρεβλώσεις, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, ή

– το εγχώριο κόστος, αλλά μόνο στο βαθμό που διαπιστώνεται σαφώς, με βάση ακριβή και κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία, όπως στο πλαίσιο των διατάξεων για τα ενδιαφερόμενα μέρη στο στοιχείο γ), ότι αυτό δεν είναι αποτέλεσμα στρεβλώσεων.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 17, η αξιολόγηση αυτή διενεργείται ξεχωριστά για κάθε εξαγωγέα και παραγωγό.

Η κατασκευασμένη κανονική αξία περιλαμβάνει ένα μη στρεβλωμένο και εύλογο ποσό για τα διοικητικά έξοδα, τα έξοδα πώλησης και τα γενικά έξοδα και κέρδη.

β) Σημαντικές στρεβλώσεις είναι οι στρεβλώσεις που προκαλούνται όταν οι κοινοποιηθείσες τιμές ή το κόστος, συμπεριλαμβανομένου του κόστους των πρώτων υλών και της ενέργειας, δεν οφείλονται στις δυνάμεις της ελεύθερης αγοράς επειδή επηρεάζονται από σημαντική κρατική παρέμβαση. Κατά την αξιολόγηση της ύπαρξης σημαντικών στρεβλώσεων, λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων, η ενδεχόμενη επίπτωση ενός ή περισσοτέρων εκ των ακόλουθων στοιχείων:

– η υπό εξέταση αγορά εξυπηρετείται σε σημαντικό βαθμό από επιχειρήσεις που λειτουργούν υπό την ιδιοκτησία, τον έλεγχο ή την πολιτική εποπτεία ή καθοδήγηση των αρχών της χώρας εξαγωγής,

– η κρατική παρουσία σε επιχειρήσεις δίνει τη δυνατότητα στο κράτος να παρεμβαίνει στις τιμές ή το κόστος,

– οι δημόσιες πολιτικές ή τα μέτρα εισάγουν διακρίσεις υπέρ των εγχώριων προμηθευτών ή επηρεάζουν με άλλον τρόπο τις δυνάμεις της ελεύθερης αγοράς,

– η έλλειψη, η μεροληπτική εφαρμογή ή η ανεπαρκής επιβολή των νομοθετικών διατάξεων σχετικά με τη χρεοκοπία, το εταιρικό ή το εμπράγματο δίκαιο,

– οι μισθολογικές δαπάνες υφίστανται στρεβλώσεις,

– η πρόσβαση σε χρηματοδότηση παρέχεται από ιδρύματα που υλοποιούν στόχους δημόσιας πολιτικής ή που δεν ενεργούν ανεξάρτητα από το κράτος.

[…]»

54 Κατά την αιτιολογική σκέψη 220 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή στηρίχθηκε για την εκ μέρους της επιλογή της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας σε τρία κριτήρια, ήτοι σε επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης παρόμοιο με το επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης της Κίνας, στην παραγωγή του υπό εξέταση προϊόντος στην εν λόγω χώρα και στη διαθεσιμότητα των σχετικών δημόσιων στοιχείων.

55 Κατά τη διάρκεια της έρευνας, η Επιτροπή δημοσίευσε δύο σημειώματα για τον φάκελο σχετικά με τις πηγές που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, επί των οποίων τα ενδιαφερόμενα μέρη κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους. Από το σημείωμα για τον

φάκελο που δημοσιεύθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 2021 (στο εξής: πρώτο σημείωμα) προκύπτει ότι η Επιτροπή διαπίστωσε την ύπαρξη σημαντικής παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος σε οκτώ χώρες με παρόμοιο οικονομικό επίπεδο με την Κίνα, πλην όμως μπόρεσε να ανεύρει άμεσα διαθέσιμα σχετικά στοιχεία μόνο για τη Βραζιλία, τη Ρωσία, την Τουρκία και την Ταϊλάνδη. Κατά την αιτιολογική σκέψη 223 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στο σημείωμα για τον φάκελο που δημοσιεύθηκε στις 4 Μαΐου 2021 (στο εξής: δεύτερο σημείωμα), η Επιτροπή επιβεβαίωσε τη διαθεσιμότητα δεδομένων και για τη Μαλαισία.

56 Κατά την ανάλυση των στοιχείων σχετικά με τις εισαγωγές στις πέντε δυνητικές αντιπροσωπευτικές χώρες, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι πάνω από 75 % των εισαγωγών της πρώτης ύλης που χρησιμοποιείτο για την παρασκευή του υπό έρευνα προϊόντος στη Βραζιλία και τη Μαλαισία προέρχονταν από την Κίνα και από χώρες που δεν είναι μέλη του ΠΟΕ και απαριθμούνται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) 2015/755 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2015, περί κοινού καθεστώτος εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες (ΕΕ 2015, L 123, σ. 33). Δεδομένου ότι οι τιμές των εν λόγω εισαγωγών μπορούσαν να επηρεάζονται από στρεβλώσεις και υπήρχε κίνδυνος να στρεβλώνουν, με τη σειρά τους, τους υπόλοιπους όγκους εισαγωγών, η Επιτροπή ανέλυσε τους υπόλοιπους όγκους εισαγωγών σε σχέση με τις απόλυτες ποσότητες και τις τιμές τους και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Βραζιλία και η Μαλαισία διέθεταν ένα σύνολο άμεσα προσβάσιμων στοιχείων χαμηλότερης ποιότητας για τον υπολογισμό μη στρεβλωμένης αξίας. Η Ρωσία αποκλείστηκε, δεδομένου ότι κανένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν εκφράστηκε υπέρ της επιλογής της. Η Ταϊλάνδη προτιμήθηκε έναντι της Τουρκίας, δεδομένου ότι, αφενός, είχε σημαντικότερους όγκους εισαγωγών των τεσσάρων κύριων πρώτων υλών που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή του υπό έρευνα προϊόντος και, αφετέρου, είχε χαμηλότερους εισαγωγικούς δασμούς για τους εν λόγω συντελεστές παραγωγής.

57 Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν παρατηρήσεις και να προτείνουν δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις μη στρεβλωμένες τιμές για καθέναν από τους συντελεστές παραγωγής. Από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες και, ειδικότερα, το CCCME και οι τρεις Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα είχαν τη δυνατότητα, ως ενδιαφερόμενα μέρη, να μελετήσουν τον φάκελο της Επιτροπής και να υποβάλουν παρατηρήσεις σχετικά με την επιλογή της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας.

58 Απαντώντας στις παρατηρήσεις του CCCME σχετικά με τη σημαντική παρουσία αυτού που το ίδιο χαρακτήρισε ως πρώτες ύλες υψηλής ποιότητας από την Ιαπωνία, η Επιτροπή ανέλυσε τις ιαπωνικές τιμές εξαγωγής των τεσσάρων κύριων πρώτων υλών, προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον υπήρχαν στρεβλώσεις που να υποδηλώνουν ότι οι εισαγωγές από την Ιαπωνία στην Ταϊλάνδη δεν υπόκειντο στους κανόνες της αγοράς. Από την αιτιολογική σκέψη 232 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, κατά την περίοδο έρευνας, η Ταϊλάνδη ήταν μία από τις πέντε κύριες εξαγωγικές αγορές της Ιαπωνίας, αντιπροσωπεύοντας το 17 % των συνολικών ιαπωνικών εξαγωγών των υλικών αυτών, ενώ οι πέντε πρώτες χώρες εξαγωγής, εκτός της Κίνας, αντιπροσώπευαν πάνω από το 60 % των ιαπωνικών εξαγωγών. Η μέση τιμή εξαγωγής προς την Ταϊλάνδη ήταν κατά 17 % υψηλότερη από τη μέση τιμή εξαγωγής προς τις λοιπές πέντε κύριες χώρες εξαγωγής. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ιαπωνικές τιμές εξαγωγής προς την Ταϊλάνδη δεν ήταν υπέρμετρα υψηλές ή μη αντιπροσωπευτικές. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εκτίμησε ότι οι ιαπωνικές εξαγωγές προς την Ταϊλάνδη δεν μπορούσαν να θέσουν υπό αμφισβήτηση τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα της Ταϊλάνδης για τους σκοπούς της έρευνας σχετικά με το υπό εξέταση προϊόν.

59 Πρέπει επομένως να εξεταστεί αν, στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η Ταϊλάνδη αποτελούσε κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό έρευνα προϊόντος. Στο πλαίσιο αυτό, λαμβανομένου υπόψη ότι το βάρος αποδείξεως φέρουν οι προσφεύγοντες, οι οποίοι οφείλουν να προτείνουν αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν τους ισχυρισμούς τους, πρέπει να εξακριβωθεί αν οι προσφεύγοντες προσκόμισαν αποδεικτικά στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 39 ανωτέρω, επιλέγοντας την Ταϊλάνδη ως κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα (πρβλ. απόφαση της 21ης Ιουνίου 2023, Guangdong Haomei New Materials και Guangdong King Metal Light Alloy Technology κατά Επιτροπής, T-326/21, EU:T:2023:347, σκέψη 131 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

60 Κατ’ αρχάς, διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, τα συμπεράσματα της Επιτροπής στον προσβαλλόμενο κανονισμό σχετικά με την ύπαρξη αποδεικτικών στοιχείων κατά την έναρξη της έρευνας, τα οποία καταδείκνυαν την ύπαρξη σημαντικών στρεβλώσεων στην Κίνα, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού. Επίσης, δεν αμφισβητούν το γεγονός ότι η Ταϊλάνδη εμφανίζει, σε γενικές γραμμές, επίπεδο ανάπτυξης παρόμοιο με εκείνο της Κίνας.

61 Συναφώς, πρώτον, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή κάλεσε όλους τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς να παράσχουν πληροφορίες σχετικά με τις εισροές που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή συνδετήρων, προκειμένου να υπολογίσει την τιμή την οποία ένας παραγωγός συνδετήρων θα κατέβαλλε στην Ταϊλάνδη για πρώτη ύλη που παραδίδεται στην πύλη του εργοστασίου. Για τον ορισμό των πρώτων υλών που απαιτούνται για την παραγωγή του υπό έρευνα προϊόντος, η Επιτροπή χρησιμοποίησε τη μέθοδο του παγκόσμιου εναρμονισμένου συστήματος περιγραφής και κωδικοποίησης των εμπορευμάτων που έχει αναπτυχθεί από το Συμβούλιο Τελωνειακής Συνεργασίας, νυν Παγκόσμιο Οργανισμό Τελωνείων, όρισε δε τους σχετικούς κωδικούς του εναρμονισμένου συστήματος (ΕΣ). Η Επιτροπή εξήγησε ότι, προκειμένου να καταλήξει στις τιμές χωρίς στρεβλώσεις των σχετικών πρώτων υλών στην κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα, ήταν υποχρεωμένη να προβεί σε κατά προσέγγιση εκτιμήσεις, με βάση τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της.

62 Πρώτον, όπως επιβεβαίωσαν οι προσφεύγοντες κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, δεν αμφισβητούν αυτόν καθεαυτόν τον ορισμό των κωδικών ΕΣ που προσδιορίζουν τις πρώτες ύλες που απαιτούνται για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος. Η Επιτροπή διαπίστωσε, χωρίς να αντικρουστεί επ’ αυτού από τους προσφεύγοντες, ότι η μέθοδος αυτή προϋπέθετε ορισμένο βαθμό κατά προσέγγιση εκτιμήσεως, δεδομένου ότι πλείονα χαρακτηριστικά μιας πρώτης ύλης μπορούσαν να καλύπτονται από τον ίδιο κωδικό ΕΣ σε διαφορετικές αναλογίες. Ως εκ τούτου, είναι δύσκολο να υπάρξει ακριβής αντιστοιχία μεταξύ των κωδικών ΕΣ από τον ένα παραγωγό στον άλλο.

63 Από την άλλη πλευρά, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή όφειλε να προσαρμόσει τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της και ιδίως να μη λάβει υπόψη τις αξίες που αφορούσαν τις εισαγωγές χονδροσύρματος από την Ιαπωνία στην Ταϊλάνδη, δεδομένου ότι το εν λόγω χονδρόσυρμα ήταν καλύτερης ποιότητας από εκείνο το οποίο χρησιμοποιούσαν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και αύξανε υπέρμετρα το ποσό της κανονικής αξίας του υπό έρευνα προϊόντος.

64 Οι προσφεύγοντες προσδιορίζουν ότι το χονδρόσυρμα υψηλής ποιότητας αφορά μη τυποποιημένους συνδετήρες, δεδομένου ότι οι συνδετήρες αυτοί προορίζονται συνήθως για τομείς στους οποίους υπάρχει ζήτηση για συνδετήρες καλύτερης ποιότητας. Ωστόσο, επ' αυτού πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι ακόμη και στους τομείς στους οποίους αναφέρονται οι προσφεύγοντες, και ειδικότερα στην αυτοκινητοβιομηχανία ή στην αεροναυπηγική, οι χρησιμοποιούμενοι συνδετήρες μπορούν να είναι τόσο τυποποιημένοι όσο και μη τυποποιημένοι. Εν πάση δε περιπτώσει, βάσει του ορισμού του υπό έρευνα προϊόντος εκ μέρους της Επιτροπής, η επίμαχη έρευνα αφορά τόσο τους τυποποιημένους όσο και τους μη τυποποιημένους συνδετήρες.

65 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες δεν αποδεικνύουν ποια είναι η συγκεκριμένη χρήση, σε ποσοστιαία βάση, χονδροσύρματος ειδικής ποιότητας στους τυποποιημένους ή μη τυποποιημένους συνδετήρες. Συναφώς, επικαλούνται τις επισκέψεις των εκπροσώπων της European Fasteners Distributor Association (στο εξής: EFDA) στα ταϊλανδικά εργοστάσια και μαρτυρίες των εκπροσώπων αυτών σχετικά με τη χρησιμοποίηση του χονδροσύρματος ειδικής ποιότητας στον τομέα της ταϊλανδικής αυτοκινητοβιομηχανίας. Εντούτοις, τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να αποτελέσουν αξιόπιστη και αντικειμενική απόδειξη ότι το σύνολο των Ταϊλανδών παραγωγών συνδετήρων περιορίζονταν στην παραγωγή αυτή. Ειδικότερα, υπενθυμίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή υποχρεούται, κατά τη διάρκεια της έρευνας, να βεβαιώνεται για την ακρίβεια των στοιχείων που προσκομίζουν οι ενδιαφερόμενοι και στα οποία στηρίζονται οι διαπιστώσεις. Η υποχρέωση ελέγχου αυτή αποτελεί την έκφραση, στο πλαίσιο της επιβολής μέτρων αντιντάμπινγκ, μιας γενικότερης αρχής η οποία επιβάλλει σε κάθε όργανο, παρά την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει, να προβαίνει σε ακριβή εξέταση και να στηρίζει την εκτίμησή του σε αποδείξεις επαρκούς ποιότητας (πρβλ. απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2019, Yieh United Steel κατά Επιτροπής, T-607/15, EU:T:2019:831, σκέψη 71 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

66 Τρίτον, διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν προσκόμισαν συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις αναλογίες χρήσης χονδροσύρματος για τους μη τυποποιημένους συνδετήρες, τα οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει η Επιτροπή. Αφενός, όπως επισήμανε η Επιτροπή, οι προσφεύγοντες δεν μπόρεσαν να αποδείξουν ότι οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς συνδετήρων δεν χρησιμοποιούσαν χονδρόσυρμα ειδικής ποιότητας. Εξάλλου, όπως προκύπτει από το παράρτημα Β.1 του υπομνήματος αντικρούσεως, το οποίο δεν αμφισβητούν οι προσφεύγοντες, το 2020, η Κίνα ήταν η πρώτη χώρα εξαγωγής χονδροσύρματος υπαγόμενου στους σχετικούς ιαπωνικούς κωδικούς. Επομένως, χονδρόσυρμα «ειδικής ποιότητας» από την Ιαπωνία εισαγόταν και στην Κίνα σε σημαντικές ποσότητες.

67 Αφετέρου, η Επιτροπή εξήγησε στην αιτιολογική σκέψη 301 του προσβαλλόμενου κανονισμού ότι, βάσει των εμπιστευτικών στοιχείων που υπέβαλε ένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη, οι συνδετήρες για την αυτοκινητοβιομηχανία αντιπροσώπευαν λιγότερο από το 50 % της συνολικής ζήτησης βιομηχανικών συνδετήρων στην Ταϊλάνδη το 2018, οπότε στην Ταϊλάνδη υπήρχε ζήτηση πρώτων υλών για τυποποιημένους και για μη τυποποιημένους συνδετήρες.

68 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν τεκμηρίωσαν τον ισχυρισμό τους ότι οι εισαγωγές από την Ιαπωνία ήταν κυρίως εισαγωγές χονδροσύρματος ειδικής ποιότητας. Εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι μια πρώτη ύλη είναι καλύτερης ποιότητας και, επομένως, ακριβότερη, δεν αρκεί για να θέσει υπό αμφισβήτηση την ακρίβεια ή την αλήθεια του στοιχείου αυτού. Συνεπώς, τούτο δεν σημαίνει ότι το στοιχείο αυτό πρέπει να μη ληφθεί υπόψη κατά τον υπολογισμό.

69 Τέταρτον, οι προσφεύγοντες υπέβαλαν πίνακες «συντελεστών παραγωγής» που αφορούσαν διαφορές στην τιμή των διαφόρων τύπων χονδροσύρματος. Ωστόσο, κανένα συγκεκριμένο αποδεικτικό στοιχείο δεν προσκομίστηκε σχετικά με την κατανομή των συρμάτων αυτών στην

κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος. Επομένως, τα στοιχεία αυτά μπορεί να αφορούν προϊόντα που δεν εντάσσονται στην έρευνα. Ως εκ τούτου, οι πίνακες δεν αποτελούν επαρκές αποδεικτικό στοιχείο ώστε να τεθούν υπό αμφισβήτηση οι τιμές που έλαβε υπόψη η Επιτροπή.

70 Εν πάση περιπτώσει, όπως προκύπτει από τη σκέψη 61 ανωτέρω, οι σχετικοί κωδικοί ΕΣ περιλαμβάνουν τύπους και ποιότητες πρώτων υλών που δεν χρησιμοποιούνται για την κατασκευή συνδετήρων. Τούτο συνάδει με τη μέθοδο που επέλεξε η Επιτροπή, στο πλαίσιο της ευρείας διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει για τον προσδιορισμό της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, μολονότι η εν λόγω διάταξη θέτει ορισμένα κριτήρια όσον αφορά την επιλογή της χώρας, δεν καθορίζει συγκεκριμένη μέθοδο την οποία η Επιτροπή οφείλει να ακολουθήσει για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό έρευνα προϊόντος με βάση στοιχεία άλλης χώρας από εκείνη την οποία αφορά άμεσα η έρευνα.

71 Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι η κανονική αξία του υπό εξέταση προϊόντος υπολογίστηκε με βάση το σύνολο των εισαγωγών στην Ταϊλάνδη, και όχι μόνο με βάση τις εισαγωγές από την Ιαπωνία. Κατά την αιτιολογική σκέψη 301 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι ταϊλανδικές εισαγωγές των τεσσάρων κύριων πρώτων υλών από την Ιαπωνία αντιπροσώπευαν μόνο το 33 % περίπου του συνόλου των εισαγωγών των εν λόγω υλών.

72 Πέμπτον, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι η μέση τιμή εξαγωγής από την Ιαπωνία προς την Ταϊλάνδη ήταν κατά 17 % υψηλότερη από τη μέση τιμή εξαγωγής προς τις άλλες πέντε κύριες χώρες εξαγωγής, από την αιτιολογική σκέψη 232 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Ταϊλάνδη αντιπροσώπευε το 17 % των συνολικών ιαπωνικών εξαγωγών των υλών αυτών, ενώ οι πέντε πρώτες χώρες εξαγωγής, εκτός της Κίνας, αντιπροσώπευαν πάνω από το 60 % των ιαπωνικών εξαγωγών. Η δε μέση τιμή εξαγωγής προς την Ταϊλάνδη ήταν κατά 17 % υψηλότερη από τη μέση τιμή εξαγωγής προς τις λοιπές πέντε κύριες χώρες εξαγωγής. Η Επιτροπή εκτίμησε ότι το γεγονός αυτό δεν καταδείκνυε την ανάγκη να μη ληφθούν υπόψη τα ιαπωνικά στοιχεία, δεδομένου ότι οι ιαπωνικές τιμές εξαγωγής προς την Ταϊλάνδη δεν ήταν υπέρμετρα υψηλές ή μη αντιπροσωπευτικές. Ερωτηθείσα σχετικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή υποστήριξε ότι οι ιαπωνικές τιμές προς την Ταϊλάνδη βρίσκονταν απλώς στην υψηλότερη θέση στην κλίμακα των τιμών. Συγκεκριμένα, κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν μπορεί να οδηγήσει στη διαπίστωση ότι η διαφορά αυτή των ιαπωνικών τιμών εξαγωγής προς την Ταϊλάνδη σε σύγκριση με τις άλλες χώρες είναι αναντίστοιχη του κλασικού μηχανισμού της αγοράς και να θέσει υπό αμφισβήτηση την επιλογή της Ταϊλάνδης ως κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας.

73 Εν πάση περιπτώσει, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 59 ανωτέρω, οι προσφεύγοντες όφειλαν να προσκομίσουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να αποδείξουν ότι η διαφορά αυτή είχε άμεσο αντίκτυπο στον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό έρευνα προϊόντος. Συναφώς, επιβάλλεται, εξάλλου, η διαπίστωση ότι, παρά τη σχετική επιχειρηματολογία τους, οι προσφεύγοντες δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε στρεβλωμένα στοιχεία, δηλαδή στοιχεία που έχουν παραποιηθεί ή δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

74 Κατά δεύτερον, όσον αφορά το αν τα ταϊλανδικό κόστος ήταν αντίστοιχο προς το κόστος στο οποίο υποβάλλονταν οι παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, επισημαίνεται ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 198 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ο κινεζικός κλάδος παραγωγής συνδετήρων επωφελείτο από τις κατευθυντήριες οδηγίες και τις παρεμβάσεις των δημοσίων αρχών όσον αφορά τον χάλυβα, ο οποίος αποτελεί την κύρια

πρώτη ύλη που χρησιμοποιείται για την κατασκευή των συνδετήρων. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έκρινε, στην αιτιολογική σκέψη 206 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι το κόστος των εισροών, μεταξύ άλλων και των πρώτων υλών, επηρεαζόταν επίσης από σημαντικές στρεβλώσεις.

75 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι το ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας εκτείνεται και στην εκτίμηση των νομικής και πολιτικής φύσεως πραγματικών καταστάσεων στην οικεία χώρα τις οποίες η Επιτροπή οφείλει να εκτιμήσει προκειμένου να κρίνει αν ένας εξαγωγέας ενεργεί υπό συνθήκες αγοράς χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση (απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Gold East Paper και Gold Huasheng Paper κατά Συμβουλίου, T-443/11, EU:T:2014:774, σκέψη 163).

76 Βεβαίως, η Επιτροπή οφείλει να υπολογίσει την κανονική αξία του υπό έρευνα προϊόντος όπως θα ίσχυε για τους παραγωγούς-εξαγωγείς της οικείας χώρας αν δεν υπήρχαν στρεβλώσεις. Ωστόσο, από το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού προκύπτει σαφώς ότι η κανονική αξία υπολογίζεται αποκλειστικά με βάση τα στοιχεία της επιλεγείσας αντιπροσωπευτικής χώρας. Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά τον ορισμό της κανονικής αξίας λαμβάνοντας υπόψη το κόστος των πρώτων υλών για τους Ταϊλανδούς παραγωγούς συνδετήρων.

77 Εξάλλου, όπως προκύπτει από τη νομολογία, δεδομένου ότι η Κίνα είναι η χώρα με τον μεγαλύτερο πληθυσμό στον κόσμο, δεν θα ήταν λογικό να απαιτηθεί από την Επιτροπή να επιλέξει ως αντιπροσωπευτική χώρα μια χώρα με αντίστοιχη οικονομία (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 21ης Ιουνίου 2023, Guangdong Haomei New Materials και Guangdong King Metal Light Alloy Technology κατά Επιτροπής, T-326/21, EU:T:2023:347, σκέψη 135). Επομένως, η Επιτροπή δύναται, στο πλαίσιο του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει, να προβαίνει σε ορισμένες κατά προσέγγιση εκτιμήσεις για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, εφόσον οι εν λόγω κατά προσέγγιση εκτιμήσεις δικαιολογούνται από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της. Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η χρησιμοποίηση των κωδικών ΕΣ προϋποθέτει τη διενέργεια κατά προσέγγιση εκτιμήσεων, καθόσον δεν αντικατοπτρίζει επακριβώς τις πρώτες ύλες στις ακριβείς αναλογίες που χρησιμοποιούνται από τους παραγωγούς-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα.

78 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κρίνοντας, στην αιτιολογική σκέψη 303 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι, ελλείψει περισσότερο τεκμηριωμένων στοιχείων σχετικά με το μερίδιο των πρώτων υλών που εισάγονταν από την Ιαπωνία και προορίζονταν για μη τυποποιημένους συνδετήρες και σχετικά με τον τρόπο διάκρισης των πρώτων υλών ειδικής ποιότητας εντός των τεσσάρων κωδικών ΕΣ και, λαμβανομένης υπόψη της ζήτησης πρώτων υλών για την παραγωγή τυποποιημένων και μη τυποποιημένων συνδετήρων στην Ταϊλάνδη, τα στοιχεία των Ταϊλανδών παραγωγών μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό εξέταση προϊόντος.

2) Επί της αντιπροσωπευτικότητας του υπολογισμού των εξόδων ΠΔΓ και των κερδών

79 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι τα στοιχεία σχετικά με τα έξοδα ΠΔΓ και τα κέρδη που υπολόγισε η Επιτροπή δεν είναι αντίστοιχα με εκείνα των Κινέζων παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και, επομένως, τα εν λόγω στοιχεία δεν είναι αντιπροσωπευτικά.

80 Επ' αυτού, αφενός, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι τρεις από τους πέντε Ταϊλανδούς παραγωγούς που επέλεξε η Επιτροπή δεν παράγουν το υπό έρευνα προϊόν. Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, η Topy Thaïland δεν κατασκευάζει βίδες ή μπουλόνια, ενώ οι ροδέλες ώσης που κατασκευάζει δεν αντιστοιχούν στο υπό εξέταση προϊόν. Αντιθέτως, κανένας από τους Κινέζους παραγωγούς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα δεν κατασκευάζει ροδέλες, οι οποίες είναι προϊόντα πολύ διαφορετικά από τις βίδες και τα μπουλόνια. Εξάλλου, από επισκέψεις της EFDA επιβεβαιώθηκε ότι η Topy Thaïland δεν παρήγε το υπό έρευνα προϊόν. Εν συνεχεία, η Thaisin κατασκευάζει κυρίως ειδικούς συνδετήρες και, τέλος, η S.J Screwthai κατασκευάζει κυρίως προϊόντα τα οποία δεν αντιστοιχούν στο υπό εξέταση προϊόν.

81 Αφετέρου, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι τα στοιχεία Dun & Bradstreet (στο εξής: στοιχεία D&B) για τους Ταϊλανδούς παραγωγούς τα οποία χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό των εξόδων ΠΔΓ και των κερδών δεν είναι αξιόπιστα. Συγκεκριμένα, τα εν λόγω στοιχεία είναι διαφορετικά από τα στοιχεία Orbis που είχαν χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο άλλων ερευνών αντιντάμπινγκ. Οι διαφορές αυτές επηρεάζουν την αξιοπιστία των στοιχείων. Ειδικότερα, εάν τα στοιχεία D&B αφορούν τον όμιλο Topy και όχι την ταϊλανδική οντότητα του ομίλου, δεν είναι αντιπροσωπευτικά.

82 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί.

83 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α', όταν η κανονική αξία υπολογίζεται με βάση το αντίστοιχο κόστος παραγωγής και πώλησης σε κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα, η εν λόγω κανονική αξία πρέπει να περιλαμβάνει ένα εύλογο και χωρίς στρεβλώσεις ποσό για τα έξοδα ΠΔΓ καθώς και για το περιθώριο κέρδους.

84 Κατά πρώτον, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την επιλογή των Ταϊλανδών παραγωγών στην οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή για να υπολογίσει τα έξοδα ΠΔΓ και τα κέρδη.

85 Συναφώς, από την αιτιολογική σκέψη 244 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, κατόπιν των αμφισβητήσεων του CCCME και της EFDA σχετικά με την καταλληλότητα των Ταϊλανδών παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δεύτερο σημείωμα, η Επιτροπή εξέτασε τις διαθέσιμες πληροφορίες για τις έξι ταϊλανδικές εταιρίες των οποίων τα στοιχεία επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν. Πρώτον, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Topy Thailand κατασκεύαζε ροδέλες, οι οποίες ενέπιπταν στον ορισμό του προϊόντος, καθώς και άλλα προϊόντα τα οποία δεν αφορούσε η έρευνα και, επομένως, τη διατήρησε στην ανάλυση. Δεύτερον, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η TR Formac δεν διέθετε εργοστάσιο παραγωγής στην Ταϊλάνδη και εν τέλει την εξαίρεσε από την ανάλυση. Τρίτον, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η S. J Screwthai ήταν κατασκευάστρια μπουλονιών αγκύρωσης, και επίσης παρήγε βίδες, αγκύρια σκυροδέματος και ροδέλες. Η Επιτροπή εκτίμησε ότι τα αγκύρια, ιδίως όταν συνδυάζονταν με μπουλόνια ή βίδες, ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής της έρευνας. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η εταιρία παρήγε επίσης διάφορους άλλους τύπους συνδετήρων (για παράδειγμα, βίδες και ροδέλες) και, επομένως, τη διατήρησε στην ανάλυση. Τέταρτον, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Thaisin Metals Industries Co., Ltd. ήταν παραγωγός βιδών για μπουλόνια, ενώ παρήγε επίσης λαμαρινόβιδες, βίδες μηχανημάτων, εξαγωνικά μπουλόνια και βίδες με εξαγωνικό κοίλωμα για διάφορους τομείς. Δεδομένου ότι η εν λόγω εταιρία παρήγε διάφορους τύπους συνδετήρων, μεταξύ των οποίων και μη τυποποιημένους συνδετήρες, η Επιτροπή διατήρησε την εταιρία αυτή στην ανάλυση.

86 Κατά την αιτιολογική σκέψη 307 του προσβαλλόμενου κανονισμού, μετά την κοινοποίηση των τελικών συμπερασμάτων, και σε απάντηση των παρατηρήσεων που υπέβαλαν τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένου του CCCME, με τις οποίες ζητούσαν την εξαίρεση των οικονομικών στοιχείων ορισμένων ταϊλανδικών εταιριών που είχε γίνει δεκτό ότι κατασκεύαζαν το υπό έρευνα προϊόν, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι οι εταιρίες αυτές παρήγαν διάφορους τύπους συνδετήρων του υπό έρευνα προϊόντος. Ειδικότερα, από τον διαδικτυακό τόπο της Topy Thailand αποδεικνυόταν ότι η εταιρία κατασκεύαζε συνήθεις ροδέλες, οι οποίες αποτελούσαν μέρος του υπό έρευνα προϊόντος, και όχι μόνο ροδέλες ώσης, όπως είχε υποστηριχθεί. Επομένως, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι οι επιλεγείσες εταιρίες της Ταϊλάνδης σχετίζονταν άμεσα ή έμμεσα με την κατασκευή και την πώληση του υπό έρευνα προϊόντος.

87 Συναφώς, κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 9 ανωτέρω, οι ροδέλες είναι συνδετήρες καλυπτόμενοι από την έρευνα.

88 Εν συνεχεία, από τις αιτιολογικές σκέψεις 63 και 70 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή επέλεξε, μεταξύ των ενενήντα δύο Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που υπέβαλαν τα στοιχεία που ζητήθηκαν με την ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας και δέχθηκαν να συμπεριληφθούν στο δείγμα, τους τρεις παραγωγούς-εξαγωγείς ή ομίλους παραγωγών-εξαγωγέων με τους μεγαλύτερους όγκους εξαγωγών για τους οποίους μπορούσε εύλογα να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου. Οι συγκεκριμένοι τύποι προϊόντων που παρήγαν οι επιλεγείσες εταιρίες δεν αποτελούσαν κριτήριο, δεδομένου ότι όλοι οι συνδετήρες θεωρήθηκαν ως ένα ενιαίο προϊόν για τους σκοπούς της έρευνας.

89 Ειδικότερα, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, στις περιπτώσεις που ο αριθμός των ενωσιακών παραγωγών, εξαγωγέων ή εισαγωγέων, των τύπων προϊόντος ή των συναλλαγών είναι μεγάλος, η έρευνα μπορεί να περιορίζεται σε εύλογο αριθμό μερών, προϊόντων ή συναλλαγών, με τη χρήση δειγμάτων στατιστικά αντιπροσωπευτικών, με βάση τα στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά τον χρόνο της επιλογής, ή στον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών, για τον οποίο μπορεί λογικά να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου.

90 Δεν αμφισβητείται ότι το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού επιτρέπει στην Επιτροπή να χρησιμοποιεί τη μέθοδο της δειγματοληψίας, ιδίως στις περιπτώσεις που ο αριθμός των παραγωγών-εξαγωγέων είναι μεγάλος. Επιπλέον, οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν τη σύνθεση του δείγματος των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων και τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα του.

91 Τέλος, οι προσφεύγοντες ουδόλως εξηγούν για ποιον λόγο οι διαφορές στην παραγωγή των συνδετήρων συνεπάγονται κατ' ανάγκην σημαντική διαφορά κόστους όσον αφορά τα έξοδα ΠΔΓ. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι ο υπολογισμός της κανονικής αξίας περιλαμβάνει ένα εύλογο και χωρίς στρεβλώσεις ποσό για τα έξοδα ΠΔΓ και τα λοιπά κέρδη. Επομένως, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι, για να είναι κατάλληλα, τα στοιχεία που χρησιμοποιεί η Επιτροπή πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικά των εταιριών που παράγουν τα υπό έρευνα προϊόντα. Οι ροδέλες εμπίπτουν στο ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, έστω και αν δεν παράγονται από τους τρεις Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα.

92 Συνεπώς, δεδομένου ότι η Επιτροπή εκτίμησε ότι όλοι οι συνδετήρες αποτελούσαν ένα ενιαίο προϊόν, η δε δειγματοληψία πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του βασικού κανονισμού, το επιχείρημα ότι δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία ενός Ταϊλανδού παραγωγού ο οποίος παράγει συνδετήρες που εμπίπτουν στην έρευνα, αλλά δεν αντιστοιχούν ακριβώς στους συνδετήρες που παράγουν οι τρεις Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Επομένως, το γεγονός ότι οι τελευταίοι δεν παράγουν ροδέλες δεν ασκεί επιρροή στην αντιπροσωπευτικότητα του υπολογισμού των εξόδων ΠΔΓ και των κερδών που συνδέονται με την κανονική αξία του υπό έρευνα προϊόντος.

93 Εξάλλου, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, στο πλαίσιο ερευνών όπως η αποτελούσα το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής, στις οποίες η Επιτροπή υπολογίζει την κανονική αξία με βάση στοιχεία από κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα, είναι δύσκολο γι' αυτήν να έχει στη διάθεσή της ποιοτικά και διαθέσιμα στοιχεία απολύτως προσαρμοσμένα στο δείγμα των παραγωγών-εξαγωγέων. Εν πάση περιπτώσει, η αντιπροσωπευτικότητα των στοιχείων αναφοράς των Ταϊλανδών παραγωγών πρέπει να εκτιμάται στο εθνικό επίπεδο της χώρας της οποίας τα προϊόντα αποτελούν αντικείμενο του ντάμπινγκ και όχι μόνο σε σχέση με έκαστο παραγωγό-εξαγωγέα που συμπεριλήφθηκε στο δείγμα μεμονωμένα εξεταζόμενο. Η Επιτροπή εξήγησε ότι τα εύλογα και χωρίς στρεβλώσεις ποσά για τα έξοδα ΠΔΓ και τα κέρδη καθορίζονται συνήθως βάσει ενδελεχούς αναζήτησης όλων των δυνητικώς σχετικών εταιρειών σε όλες τις δυνητικώς κατάλληλες αντιπροσωπευτικές χώρες, με τη χρήση βάσεων δεδομένων στις οποίες η Επιτροπή έχει πρόσβαση. Τα στοιχεία αυτά παρέχονται συνήθως για κάθε εταιρία συνολικά και δεν περιορίζονται σχεδόν ποτέ στο υπό εξέταση προϊόν.

94 Εν πάση περιπτώσει, όσον αφορά, ειδικότερα, την Topy Thaïland, στον διαδικτυακό τόπο της διευκρινίζεται ότι κατασκευάζει συνήθεις ροδέλες, οι οποίες εντάσσονται στο υπό έρευνα προϊόν.

95 Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν τις εκτιμήσεις αυτές, καθόσον, αφενός, στον διαδικτυακό τόπο της Topy Thaïland εμφανίζονται μόνο ροδέλες ώσης, οι οποίες είναι ροδέλες διαφορετικές από τις ροδέλες «που συνδέονται με βίδα και παξιμάδι» τις οποίες αφορά η έρευνα της Επιτροπής. Αφετέρου, η EFDA, η οποία έχει σημαντική γνώση των Ταϊλανδών παραγωγών, επιβεβαίωσε ότι η Topy Thaïland δεν παρήγε το επίμαχο προϊόν. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τη σκέψη 65 ανωτέρω, τέτοιες μη τεκμηριωμένες επισκέψεις δεν μπορούν να αποτελέσουν επαρκή απόδειξη ώστε να τεθούν υπό αμφισβήτηση τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με την αντιπροσωπευτικότητα του εν λόγω Ταϊλανδού παραγωγού.

96 Κατά δεύτερον, όσον αφορά τη βάση δεδομένων που χρησιμοποιήθηκε για τη συλλογή των κρίσιμων στοιχείων των Ταϊλανδών παραγωγών, πρέπει να υπομνησθεί, κατ' αρχάς, ότι ο καθορισμός εύλογων περιθωρίων για τα έξοδα ΠΔΓ και τα κέρδη δεν αποτελεί εξαίρεση από την εφαρμογή της μνημονευόμενης στη σκέψη 39 ανωτέρω νομολογίας, κατά την οποία η Επιτροπή διαθέτει, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και, επομένως, ο έλεγχος που καλείται να ασκήσει ο δικαστής της Ένωσης είναι περιορισμένος. Πράγματι, ο καθορισμός αυτός συνεπάγεται κατ' ανάγκην πολύπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις (απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-301/16, EU:T:2019:234, σκέψη 132), όπως και η ανάλυση των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή (πρβλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 180).

97 Επομένως, εναπόκειται στους προσφεύγοντες, εφόσον προτίθενται να αμφισβητήσουν την αξιοπιστία των στοιχείων που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό των εξόδων ΠΔΓ και των κερδών που προστίθενται στην κανονική αξία του υπό εξέταση προϊόντος, να

τεκμηριώσουν τους ισχυρισμούς τους με στοιχεία ικανά να εγείρουν συγκεκριμένες αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία της μεθόδου ή των στοιχείων που χρησιμοποίησε το εν λόγω θεσμικό όργανο (πρβλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 178 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

98 Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγοντες, εφόσον επιθυμούν να γίνει δεκτή η προσφυγή τους, δεν μπορούν να περιοριστούν στην προσκόμιση εναλλακτικών αριθμητικών στοιχείων, για παράδειγμα αριθμητικών στοιχείων προερχόμενων από άλλη βάση δεδομένων, αλλά πρέπει να προσκομίσουν στοιχεία ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή (πρβλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 179).

99 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, ως προς έκαστο σημείο αμφισβήτησής τους, οι προσφεύγοντες έλαβαν διευκρινίσεις κατά τη διάρκεια της έρευνας. Συγκεκριμένα, από την αιτιολογική σκέψη 241 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή επισύναψε στον ανοικτό φάκελο της υποθέσεως τα αποσπάσματα από τη βάση δεδομένων D&B που αφορούσαν τις εταιρίες της Ταϊλάνδης και ότι τα αποσπάσματα αυτά περιλάμβαναν συνδέσμους προς σελίδες του διαδικτυακού τόπου της D&B που αφορούσαν τη γενική μεθοδολογία, δηλαδή τη συλλογή δεδομένων του ισολογισμού, του λογαριασμού κερδών/ζημιών και των βασικών δεικτών για ορισμένες επιχειρήσεις παγκοσμίως, ανά χώρα, συμπεριλαμβανομένων επεξηγήσεων σχετικά με τους βασικούς αυτούς δείκτες.

100 Στην αιτιολογική σκέψη 308 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή απέρριψε τους ισχυρισμούς περί έλλειψης αξιοπιστίας των στοιχείων D&B, η οποία αποδεικνυόταν από το γεγονός ότι τα ποσά των κερδών που είχαν πραγματοποιηθεί στο επίπεδο του ομίλου Topy ήταν παρόμοια με εκείνα που είχε πραγματοποιήσει η Topy Thaïland. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εξήγησε ότι τα ενοποιημένα κέρδη του ομίλου Topy ήταν το αποτέλεσμα των εσόδων και των εξόδων του ομίλου σε σχέση με τα μέρη εκτός ομίλου και ότι τα κέρδη εντός ομίλου απαλείφονταν από τους λογαριασμούς σε επίπεδο ομίλου. Επομένως, η ομοιότητα αυτή δεν είναι ασυνήθης.

101 Τέλος, κατά την αιτιολογική σκέψη 309 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι αποκλίσεις μεταξύ των στοιχείων της Orbis και της D&B μπορεί να οφείλονται στη διαφορετική περιγραφή του χρηματοοικονομικού στοιχείου που συλλέγεται από τη βάση δεδομένων, ή στο διαφορετικό εύρος αναφοράς (εταιρίας ή ομίλου) και, επομένως, δεν κλονίζουν την αξιοπιστία των στοιχείων. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή απέρριψε τον ισχυρισμό του CCCME ότι τα εν λόγω δεδομένα ήταν αξιόπιστα μόνο στον βαθμό που ήταν δημοσίως διαθέσιμα. Τούτου λεχθέντος, η Επιτροπή εξήγησε ότι χρησιμοποιούσε ποσοστά και όχι απόλυτους αριθμούς. Τα στοιχεία αυτά παρείχαν τη δυνατότητα ακριβέστερης και πιο εύλογης κατά προσέγγιση εκτιμήσεως.

102 Εν πάση περιπτώσει, από τη νομολογία προκύπτει ότι η νομιμότητα κανονισμού περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα των κανόνων δικαίου και, ιδίως, των διατάξεων του βασικού κανονισμού, και όχι βάσει της προβαλλόμενης προγενέστερης πρακτικής των θεσμικών οργάνων της Ένωσης όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων [απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2016, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-351/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:616, σκέψη 107]. Επομένως, το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει κατά το παρελθόν και άλλες βάσεις δεδομένων δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την επιλογή των στοιχείων D&B για την επίμαχη έρευνα.

103 Βάσει της οικονομίας του βασικού κανονισμού, η κατασκευή της κανονικής αξίας αποσκοπεί στον καθορισμό της τιμής πωλήσεως ενός προϊόντος όπως θα ήταν αν το προϊόν αυτό πωλούνταν στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής του και, κατά συνέπεια, τα σχετικά με τις πωλήσεις στην εγχώρια αγορά έξοδα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης αξίας. Πάντως, στο πλαίσιο της κατασκευής της κανονικής αξίας, τα θεσμικά όργανα δεν υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τα πραγματικά έξοδα της εξεταζόμενης εταιρίας, αλλά μια εύλογη εκτίμηση των εξόδων ΠΔΓ στα οποία θα υποβαλλόταν η εταιρία αυτή αν έθετε σε εμπορία το επίμαχο προϊόν σε επαρκείς ποσότητες στο κράτος καταγωγής του (απόφαση της 18ης Μαρτίου 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise και Shanghai Adeptech Precision κατά Συμβουλίου, T-299/05, EU:T:2009:72, σκέψη 258).

104 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως στηρίζοντας τον υπολογισμό εύλογου και χωρίς στρεβλώσεις ποσού για τα έξοδα ΠΔΓ και τα κέρδη των Ταϊλανδών παραγωγών στα στοιχεία D&B. Οι προσφεύγοντες δεν προσκομίζουν κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να θέτει υπό αμφισβήτηση την αξιοπιστία των επίμαχων βάσεων δεδομένων.

105 Κατά συνέπεια, η αιτίαση των προσφευγόντων περί σφάλματος κατά τον υπολογισμό των εξόδων ΠΔΓ και των κερδών, τα οποία δεν προσδιορίστηκαν κατά τρόπο σύμφωνο με το άρθρο 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, τέταρτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, πρέπει να απορριφθεί.

3) Επί της απαιτήσεως διενέργειας τροποποιήσεων και προσαρμογών

106 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή όφειλε να επιφέρει προσαρμογές στα στοιχεία των Ταϊλανδών παραγωγών, προκειμένου τα στοιχεία αυτά να είναι αντίστοιχα του κόστους ενός Κινέζου παραγωγού. Συναφώς, υποστηρίζουν ότι, κατά το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ, «οποιαδήποτε και αν είναι τα στοιχεία που χρησιμοποιεί, η αρμόδια για την έρευνα αρχή οφείλει να διασφαλίζει ότι χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό του κόστους παραγωγής στη χώρα καταγωγής».

107 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα της επιχειρηματολογίας των προσφευγόντων.

108 Κατ' αρχάς, πρέπει να σημειωθεί ότι οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν παράβαση συγκεκριμένης διατάξεως του βασικού κανονισμού, αλλά παραπέμπουν στην πρακτική λήψεως αποφάσεων του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του ΠΟΕ.

109 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι, λόγω της φύσης και της οικονομίας τους, οι συμφωνίες του ΠΟΕ δεν καταλέγονται, κατ' αρχήν, μεταξύ των κανόνων με γνώμονα τους οποίους ο δικαστής της Ένωσης ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Εντούτοις, στην περίπτωση κατά την οποία η βούληση της Ένωσης ήταν να εκπληρώσει συγκεκριμένη υποχρέωση που έχει αναλάβει στο πλαίσιο του ΠΟΕ ή στην περίπτωση κατά την οποία η πράξη της Ένωσης παραπέμπει ρητώς σε συγκεκριμένες διατάξεις των συμφωνιών του ΠΟΕ, απόκειται στον δικαστή της Ένωσης να ελέγξει τη νομιμότητα της σχετικής πράξης της Ένωσης με γνώμονα τους κανόνες του ΠΟΕ (απόφαση της 14ης Ιουλίου 2021, Interpipe Niko Tube και Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant κατά Επιτροπής, T-716/19, EU:T:2021:457, σκέψη 95).

110 Εν συνεχεία, υπενθυμίζεται ότι, με τον κανονισμό 2017/2321 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ

μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 338, σ. 1), ο νομοθέτης της Ένωσης τροποποίησε το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, προσθέτοντας σε αυτό την παράγραφο 6α και τροποποιώντας την παράγραφο 7.

111 Κατά τη νομολογία, το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με τον κανονισμό 2017/2321, αποτελούσε έκφραση της βουλήσεως του νομοθέτη της Ένωσης να υιοθετήσει, στον συγκεκριμένο τομέα, μια προσέγγιση προσιδιάζουσα στην έννομη τάξη της Ένωσης, θεσπίζοντας ένα ειδικό καθεστώς λεπτομερών κανόνων για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας σε σχέση με εισαγωγές προελεύσεως χωρών που δεν διαθέτουν οικονομία της αγοράς. Ως εκ τούτου, έχει κριθεί ότι η διάταξη αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μέτρο προοριζόμενο να διασφαλίσει στην έννομη τάξη της Ένωσης την εκπλήρωση ειδικής υποχρεώσεως αναληφθείσας στο πλαίσιο των συμφωνιών του ΠΟΕ, οι οποίες δεν προβλέπουν κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας για τις χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς. Το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή θεσπίζει κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας οι οποίοι δεν αντιστοιχούν στις συμφωνίες του ΠΟΕ, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να την ερμηνεύσει σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της Ένωσης στο πλαίσιο του ΠΟΕ. Πράγματι, αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, θα καθίστατο κενή περιεχομένου η εξουσία εκτιμήσεως που ο νομοθέτης θέλησε να παράσχει στην Επιτροπή (βλ. απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2024, Sinopec Chongqing SVW Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-762/20, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2024:113, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

112 Οι αρχές αυτές ισχύουν, κατ' αναλογία, και για το άρθρο 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, η εν λόγω θεσπίζει ειδικό καθεστώς κανόνων καθορισμού της κανονικής αξίας σε περιπτώσεις εξαγωγών από χώρες στις οποίες έχει αποδειχθεί ότι η εγχώρια αγορά παρουσιάζει σημαντικές στρεβλώσεις, όπως αυτές ορίζονται στην ίδια διάταξη. Πλην όμως, το δίκαιο του ΠΟΕ δεν περιέχει ειδικούς κανόνες για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας σε τέτοιες καταστάσεις.

113 Επομένως, το άρθρο 2, παράγραφος 6α, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μέτρο προοριζόμενο να διασφαλίσει στην έννομη τάξη της Ένωσης την εκπλήρωση ειδικής υποχρεώσεως απορρέουσας από τις συμφωνίες του ΠΟΕ κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 111 ανωτέρω. Κατά συνέπεια, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να επικαλεστούν την υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας της διατάξεως αυτής υπό το πρίσμα των κανόνων του ΠΟΕ (πρβλ. απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2024, Sinopec Chongqing SVW Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-762/20, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2024:113, σκέψη 49).

114 Τούτων λεχθέντων, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν πάση περιπτώσει, οι προσφεύγοντες, στο πλαίσιο της αιτιάσεως αυτής, απλώς επαναλαμβάνουν τα επιχειρήματά τους σχετικά με την ύπαρξη του ιαπωνικού χονδροσύρματος στις ταϊλανδικές εισαγωγές, το οποίο θα έπρεπε να εξαιρεθεί από την έρευνα, και σχετικά με την έλλειψη αντιστοιχίας μεταξύ των συλλεγέντων στοιχείων και των στοιχείων των τριών Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα. Οι προσφεύγοντες δεν επικαλούνται, όσον αφορά τη προβαλλόμενη υποχρέωση προσαρμογής του κόστους παραγωγής, την παράβαση συγκεκριμένης διατάξεως του βασικού κανονισμού.

115 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού κάνει λόγο για ένα «εύλογο και χωρίς στρεβλώσεις ποσό» που πρέπει να καθορίσει η Επιτροπή, ενώ οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το εν λόγω ποσό ήταν στρεβλωμένο ή παράλογο.

116 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω και των συμπερασμάτων που διατυπώνονται στις σκέψεις 78 και 105 ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγοντες, σχετικά με το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως επιλέγοντας την Ταϊλάνδη ως κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό έρευνα προϊόντος, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού.

β) Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά το ότι η Μαλαισία ήταν η καταλληλότερη αντιπροσωπευτική χώρα

117 Κατ’ ουσίαν, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Μαλαισία ήταν η κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα στην οποία έπρεπε να στηριχθεί η Επιτροπή για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, θεωρούν ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε στη διάθεσή της, καθόσον, βάσει πολλών παραγόντων, η Μαλαισία αποτελούσε καλύτερη πηγή απ’ ό,τι η Ταϊλάνδη.

118 Συναφώς, κατά πρώτον, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν το γεγονός ότι, στο πλαίσιο της εξετάσεως των στοιχείων που είχε στη διάθεσή της, η Επιτροπή στήριξε την εκτίμησή της στον όγκο των εισαγωγών υπό τον κωδικό ΕΣ 7227.90 (σύρματα από κραματοποιημένο χάλυβα) αντί στις τιμές εισαγωγής, οι οποίες ήταν περισσότερο αντιπροσωπευτικές και αξιόπιστες από εκείνες που αφορούσαν την Ταϊλάνδη. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν εξηγεί για ποιον λόγο οι μαλαισιανές εισαγωγές ήταν λιγότερο αξιόπιστες, δεδομένου ότι οι τιμές των μαλαισιανών εισαγωγών ήταν συγκρίσιμες με το κόστος των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, σε αντίθεση με τις ταϊλανδικές τιμές εισαγωγής.

119 Οι προσφεύγοντες θεωρούν επίσης ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να περιοριστεί στις εισαγωγές υπό τον κωδικό ΕΣ 7227.90, αλλά έπρεπε να λάβει υπόψη τις μαλαισιανές εισαγωγές στο σύνολό τους. Συγκεκριμένα, λαμβανομένων υπόψη και των τριών άλλων κύριων υλών (υπό τους κωδικούς ΕΣ 7213.91, ΕΣ 7213.99 και ΕΣ 722830), το 70 % των μαλαισιανών εισαγωγών χονδροσύρματος προέρχονται από άλλες χώρες εκτός της Κίνας και από χώρες που δεν είναι μέλη του ΠΟΕ. Αντιθέτως, μόνο το 54 % των ταϊλανδικών εισαγωγών των τεσσάρων κωδικών ΕΣ προέρχεται από άλλες πηγές εκτός της Κίνας και από χώρες που δεν είναι μέλη του ΠΟΕ. Επιπλέον, εάν η Επιτροπή θεωρούσε ότι η τιμή των μαλαισιανών εισαγωγών για τον κωδικό ΕΣ 7227.90 δεν ήταν αντιπροσωπευτική ή αξιόπιστη, θα μπορούσε να στηριχθεί σε μια συγκεκριμένη χώρα και να επιλέξει στη συνέχεια έναν άλλο δείκτη αναφοράς για ένα συγκεκριμένο στοιχείο, όπως έναν διεθνή δείκτη αναφοράς, όπως η Επιτροπή είχε πράξει στο πλαίσιο άλλων ερευνών.

120 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Μαλαισία είχε επαρκή αριθμό επιχειρήσεων στις οποίες μπορούσε να στηριχθεί η Επιτροπή, καθόσον η Ningbo Jinding είχε προσκομίσει τις ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις έντεκα Μαλαισιανών παραγωγών συνδετήρων, η δε Επιτροπή μπορούσε να στηριχθεί σε τουλάχιστον τρεις εξ αυτών.

121 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί.

122 Κατ’ αρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, μολονότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως με την επιλογή της Ταϊλάνδης ως κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να εξακριβώσει, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 43 ανωτέρω, μήπως η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη ουσιώδη ή κρίσιμα στοιχεία για τη διαπίστωση της καταλληλότητας της επιλεγείσας χώρας και κατά πόσον τα στοιχεία του φακέλου εξετάστηκαν με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια, ώστε να μπορεί να γίνει δεκτό ότι η κανονική αξία του υπό εξέταση προϊόντος καθορίστηκε με κατάλληλο και εύλογο τρόπο. Επομένως, τα επιχειρήματα των προσφευγόντων στο πλαίσιο του δεύτερου αυτού σκέλους θα πρέπει να εξεταστούν μόνον εφόσον η Επιτροπή είχε επιλογή μεταξύ πλειόνων «κατάλληλων αντιπροσωπευτικών» χωρών, μεταξύ των οποίων έπρεπε ενδεχομένως να προτιμήσει εκείνη με το κατάλληλο επίπεδο κοινωνικής και περιβαλλοντικής προστασίας σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού.

123 Τούτου δοθέντος, διαπιστώνεται ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 224 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή εκτίμησε ότι πάνω από το 75 % των εισαγωγών συρμάτων από κραματοποιημένο χάλυβα (ΕΣ 7227.90) στη Μαλαισία προέρχονταν από την Κίνα και από χώρες που δεν είναι μέλη του ΠΟΕ και ότι τα σύρματα από κραματοποιημένο χάλυβα αντιπροσώπευαν πάνω από το 45 % του κόστους παραγωγής των συνδετήρων. Επ’ αυτής της βάσεως, η Επιτροπή εκτίμησε ότι η αξία εισαγωγής συρμάτων από κραματοποιημένο χάλυβα δεν ήταν αντιπροσωπευτική σε σύγκριση με άλλες διαθέσιμες αντιπροσωπευτικές χώρες, κατέληξε δε στο συμπέρασμα ότι η Μαλαισία διέθετε χαμηλότερης ποιότητας σύνολο άμεσα προσβάσιμων δεδομένων για τον υπολογισμό μη στρεβλωμένης τιμής.

124 Επιπλέον, κατά την αιτιολογική σκέψη 235 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι εισαγωγές στη Μαλαισία υπό τον κωδικό ΕΣ 7227.90 από πηγές χωρίς στρεβλώσεις ήταν χαμηλότερες από τους όγκους των εισαγωγών σε άλλες δυνητικές αντιπροσωπευτικές χώρες και ότι, επομένως, οι τιμές τους θεωρήθηκαν λιγότερο αξιόπιστες. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εκτίμησε ότι οι μαλαισιανές εισαγωγές ήταν λιγότερο κατάλληλες από την άποψη των τιμών σε σχέση με τις ταϊλανδικές εισαγωγές, δεδομένου ότι υφίσταντο τα αποτελέσματα του ανταγωνισμού με τις εισαγωγές από την Κίνα και από χώρες που δεν είναι μέλη του ΠΟΕ, οι οποίες αντιπροσώπευαν από κοινού πάνω από το 80 % του συνόλου των εισαγωγών της εν λόγω πρώτης ύλης στη Μαλαισία.

125 Επιπλέον, από τα στοιχεία των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα προκύπτει ότι το ποσοστό των τριών άλλων κύριων πρώτων υλών ήταν τουλάχιστον κατά 10 % χαμηλότερο από εκείνο του σύρματος από κραματοποιημένο χάλυβα. Συνεπώς, η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη το γεγονός ότι το σχετικό βάρος των εισαγωγών των εν λόγω άλλων πρώτων υλών από την Κίνα και από άλλες χώρες που δεν είναι μέλη του ΠΟΕ ήταν υψηλότερο στη Μαλαισία από ό,τι στην Ταϊλάνδη, με εξαίρεση μία εξ αυτών (ΕΣ 7213.91). Ως εκ τούτου, η Επιτροπή απέρριψε το επιχείρημα ορισμένων ενδιαφερομένων μερών ότι η Μαλαισία ήταν κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα.

126 Τα επιχειρήματα των προσφευγόντων δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση την εν λόγω επιλογή της Επιτροπής.

127 Κατά πρώτον, από τον προσβαλλόμενο κανονισμό προκύπτει ότι, μολονότι η Επιτροπή εκτίμησε ότι δεν διέθετε επαρκή ή κατάλληλα στοιχεία για τη Μαλαισία, στην πραγματικότητα η χώρα αυτή αποκλείστηκε κυρίως λόγω του ότι οι καταγεγραμμένες εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, δεδομένου ότι δεν καθορίζονταν από τις δυνάμεις της ελεύθερης αγοράς. Συγκεκριμένα, η

Επιτροπή εξήγησε ότι έλαβε πρωτίστως υπόψη τις τιμές για να κρίνει την αντιπροσωπευτικότητα της εν λόγω χώρας και ότι τα ποσοστά εισαγωγών από την Κίνα και από χώρες που δεν είναι μέλη του ΠΟΕ υποδήλωναν ότι οι τιμές του εναπομένοντος όγκου θα υφίσταντο και εκείνες τις συνέπειες του ανταγωνισμού με τις εισαγωγές από την Κίνα και τις χώρες που δεν είναι μέλη του ΠΟΕ οι οποίες αντιπροσώπευαν πάνω από το 80 % του συνόλου της εν λόγω πρώτης ύλης στη Μαλαισία.

128 Επιπλέον, όσον αφορά τη σημασία του μεριδίου των πρώτων υλών που ενέπιπταν στους τέσσερις κωδικούς, η Επιτροπή εξήγησε ότι ο κωδικός ΕΣ 7227.90 ήταν ο σημαντικότερος συντελεστής παραγωγής, δεδομένου ότι αντιπροσώπευε πάνω από το 50 % του κόστους των χρησιμοποιούμενων πρώτων υλών και πάνω από το 35 % του κόστους κατασκευής των συνδετήρων, ήτοι περισσότερο από όλες τις άλλες πρώτες ύλες μαζί. Πάντως, οι προσφεύγοντες δέχονται ότι οι όγκοι των ταϊλανδικών εισαγωγών υπό τον κωδικό ΕΣ 7227.90 που μπορούσε να χρησιμοποιήσει η Επιτροπή ήταν μεγαλύτεροι από εκείνους για τη Μαλαισία.

129 Εξάλλου, το επιχείρημα των προσφευγόντων περί ίδιου όγκου εισαγωγών, το οποίο ήταν επαρκές στο πλαίσιο άλλης έρευνας, είναι αλυσιτελές στο πλαίσιο της εξετάσεως του προσβαλλόμενου στην υπό κρίση υπόθεση κανονισμού. Αφενός, κατά τη νομολογία, η νομιμότητα κανονισμού περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα των κανόνων δικαίου και, ιδίως, των διατάξεων του βασικού κανονισμού, και όχι βάσει της προβαλλόμενης προγενέστερης πρακτικής των θεσμικών οργάνων της Ένωσης όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων [απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2016, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-351/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:616, σκέψη 107· πρβλ., επίσης, αποφάσεις της 10ης Φεβρουαρίου 2021, RFA International κατά Επιτροπής, C-56/19 P, EU:C:2021:102, σκέψη 79, και της 4ης Οκτωβρίου 2006, Moser Baer India κατά Συμβουλίου, T-300/03, EU:T:2006:289, σκέψη 45]. Αφετέρου, το μέγεθος του εισαγόμενου όγκου ενός προϊόντος ποικίλλει ανάλογα με το επίμαχο προϊόν.

130 Κατά δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα της μη διαθεσιμότητας στοιχείων σχετικά με τους Μαλαισιανούς παραγωγούς την οποία αμφισβητούν οι προσφεύγοντες, καθόσον η Ningbo Jinding είχε γνωστοποιήσει στην Επιτροπή σχετικά ποιοτικά στοιχεία των Μαλαισιανών παραγωγών, επιβάλλεται η διαπίστωση, πρώτον, ότι η Ningbo Jinding προσκόμισε τους ελεγμένους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς ενός Μαλαισιανού παραγωγού στις 5 Ιανουαρίου 2021, δηλαδή πριν από το πρώτο σημείωμα, με τις παρατηρήσεις της σχετικά με τους κωδικούς ΕΣ που επέλεξε η Επιτροπή, στις οποίες υποστήριξε ότι τόσο η Ταϊλάνδη όσο και η Μαλαισία αποτελούσαν κατάλληλες αντιπροσωπευτικές χώρες. Κατά την αιτιολογική σκέψη 237 του προσβαλλόμενου κανονισμού, την οποία δεν αμφισβητούν οι προσφεύγοντες, το έγγραφο που προσκόμισε ο συγκεκριμένος Μαλαισιανός παραγωγός κρίθηκε ακατάλληλο, δεδομένου ότι ο όμιλος στον οποίο ανήκε η εταιρία περιλάμβανε και άλλες δραστηριότητες πλην της παραγωγής συνδετήρων στη Μαλαισία.

131 Δεύτερον, από την αιτιολογική σκέψη 294 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Ningbo Jinding προσκόμισε στοιχεία σχετικά με τους ελεγμένους χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς ένδεκα παραγωγών συνδετήρων μετά την κοινοποίηση των τελικών συμπερασμάτων, και συγκεκριμένα, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, οκτώ μήνες αφού ζητήθηκαν με το δεύτερο σημείωμα. Ως εκ τούτου, η υποβολή των στοιχείων αυτών ήταν καθυστερημένη και δεν ελήφθη υπόψη κατά την εξέταση της καταλληλότητας της επιλογής της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας κατά τον χρόνο της έρευνας.

132 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η Μαλαισία δεν μπορούσε να επιλεγεί ως κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού, στο πλαίσιο της έρευνας που αποτελεί το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής.

γ) Επί του υπολογισμού των εσωτερικών ναύλων, των αναλώσιμων υλικών και των γενικών εξόδων για τον καθορισμό της κανονικής αξίας

133 Προκειμένου να λάβει υπόψη το συνολικό κόστος που συνδέεται με την παραγωγή του υπό εξέταση προϊόντος, η Επιτροπή προέβη σε επανυπολογισμό του κόστους των πρώτων υλών με βάση τις τιμές, όπως θα ήταν διαθέσιμες για έναν παραγωγό στην κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα, δηλαδή στην Ταϊλάνδη.

134 Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται, κατά πρώτον, ότι η Επιτροπή υπολόγισε με τεχνητό τρόπο το κόστος μεταφοράς των πρώτων υλών, τα αναλώσιμα υλικά, τα οποία αποτελούν ήσσονος σημασίας πρώτες ύλες που καταναλώνονται κατά τη διαδικασία παραγωγής, καθώς και τα γενικά έξοδα, και ότι αυτά δεν ήταν «αντίστοιχα» με εκείνα των Κινέζων παραγωγών κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή αύξησε το κόστος μεταφοράς χρησιμοποιώντας τον ίδιο συντελεστή με εκείνον που χρησιμοποίησε για την προσαύξηση του κόστους της επίμαχης πρώτης ύλης. Όμως, ο εν λόγω δείκτης αναφοράς αφορά τη συγκεκριμένη πρώτη ύλη στην Ταϊλάνδη και δεν έχει καμία επιρροή στο κόστος μεταφοράς. Η μεταφορά αποτελεί υπηρεσία της οποίας το κόστος δεν μεταβάλλεται προς τα πάνω ή προς τα κάτω ανάλογα με την αύξηση ή τη μείωση της αξίας της μεταφερόμενης πρώτης ύλης. Εν πάση περιπτώσει, δεν θα έπρεπε να εφαρμοστεί το ίδιο ποσοστό. Η μέθοδος αυτή δεν λαμβάνει υπόψη συγκεκριμένα πραγματικά στοιχεία, όπως για παράδειγμα την απόσταση μεταφοράς.

135 Επιπλέον, η Ningbo Jinding γνωστοποίησε στην Επιτροπή τον κατάλληλο δείκτη αναφοράς για την Ταϊλάνδη, ήτοι το μοναδιαίο κόστος φορτίου ανά χιλιόγραμμο και ανά χιλιόμετρο στην Ταϊλάνδη, βάσει της εκθέσεως «Doing Business 2020 – Thailand». Επομένως, η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της καταλληλότερο δείκτη αναφοράς από την τεχνητή έκθεση στην οποία στηρίχθηκε.

136 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι η ίδια κριτική ισχύει και για τους υπολογισμούς των αναλώσιμων υλικών και των γενικών εξόδων, καθόσον η Επιτροπή υπολόγισε τις τιμές αυτές σε σχέση με το επανυπολογισμένο κόστος των πρώτων υλών, αυξάνοντάς τις βάσει ενός δείκτη αναφοράς που δεν έχει καμία σχέση με αυτές. Ωστόσο, τα αναλώσιμα υλικά δεν αποτελούν πρώτες ύλες, ενώ τα γενικά έξοδα περιλαμβάνουν στοιχεία όπως είναι τα μισθώματα, οι επισκευές, οι αποσβέσεις. Το κόστος δε αυτό δεν συσχετίζεται με το κόστος των πρώτων υλών.

137 Εξάλλου, η Επιτροπή δεν ενημέρωσε τα ενδιαφερόμενα μέρη για την πηγή που σκόπευε να χρησιμοποιήσει για τον καθορισμό του κόστους μεταφοράς, κατά παράβαση της υποχρεώσεως που υπέχει βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, ούτε το πρώτο σημείωμα για τον φάκελο σχετικά με τους συντελεστές παραγωγής, ούτε το δεύτερο σημείωμα περιέχουν σχετικές πληροφορίες.

138 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί.

139 Πρώτον, κατά την αιτιολογική σκέψη 256 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή εξέφρασε το κόστος μεταφοράς στο οποίο υποβάλλονταν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα για τον εφοδιασμό με πρώτες ύλες ως ποσοστό του πραγματικού κόστους των εν λόγω πρώτων υλών και στη συνέχεια εφάρμοσε το ίδιο ποσοστό στο μη στρεβλωμένο κόστος των ίδιων πρώτων υλών στην Ταϊλάνδη προκειμένου να υπολογίσει το μη στρεβλωμένο κόστος μεταφοράς. Η Επιτροπή εκτίμησε ότι, στο πλαίσιο της έρευνας, ο λόγος μεταξύ του κόστους των πρώτων υλών και του δηλωθέντος κόστους μεταφοράς του Κινέζου παραγωγού-εξαγωγέα μπορούσε ευλόγως να χρησιμοποιηθεί για την εκτίμηση του μη στρεβλωμένου κόστους των πρώτων υλών κατά την παράδοσή τους στο εργοστάσιο της εταιρίας.

140 Ειδικότερα, από τις αιτιολογικές σκέψεις 327 και 328 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή εκτίμησε ότι η κανονική αξία κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του προσβαλλόμενου κανονισμού έπρεπε να αντιστοιχεί στην τιμή που θα κατέβαλλε ένας παραγωγός συνδετήρων στην Ταϊλάνδη για πρώτη ύλη που παραδίδεται στην πύλη του εργοστασίου. Επομένως, εάν δεν προστίθεντο το κόστος διεθνούς μεταφοράς ή οι εισαγωγικοί δασμοί, η τιμή αναφοράς που θα προέκυπτε δεν θα αντικατόπτριζε τη μη στρεβλωμένη τιμή στην αγορά της Ταϊλάνδης, αλλά απλώς τη μέση τιμή βάσει κόστους, ασφάλισης και ναύλων (CIF) στις χώρες εξαγωγής των εν λόγω πρώτων υλών.

141 Η Επιτροπή προσέθεσε ότι, ελλείψει οποιουδήποτε δείκτη αναφοράς για το κόστος μεταφοράς (ανά επιχείρηση, ανά είδος πρώτης ύλης, ανά τρόπο μεταφοράς κ.λπ.), χρησιμοποίησε τον λόγο μεταξύ του κόστους μεταφοράς και των πρώτων υλών των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα. Ο λόγος αυτός εφαρμόζεται επί του δείκτη αναφοράς της πρώτης ύλης, ο οποίος, κατά συνέπεια, πολλαπλασιάζεται με την ποσότητα των πρώτων υλών που καταναλώνει ο παραγωγός-εξαγωγέας. Η μεθοδολογία αυτή αντικατοπτρίζει τη διάρθρωση του κόστους του παραγωγού-εξαγωγέα, δεδομένου ότι ο λόγος μεταξύ του κόστους μεταφοράς και του κόστους των πρώτων υλών διατηρείται και εφαρμόζεται επί της τιμής αναφοράς χωρίς στρεβλώσεις.

142 Προκειμένου να καταλήξει στο συνολικό μη στρεβλωμένο κόστος παραγωγής, η Επιτροπή προσέθεσε τα γενικά έξοδα παραγωγής. Τα έξοδα αυτά, τα οποία επιβάρυναν τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, προσαυξήθηκαν κατά το κόστος των ήσσονος σημασίας πρώτων υλών και των αναλώσιμων υλικών, εν συνεχεία δε εκφράστηκαν ως ποσοστό επί του κόστους παραγωγής που πράγματι επιβάρυνε καθέναν από τους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος. Το συγκεκριμένο ποσοστό εφαρμόστηκε στο μη στρεβλωμένο κόστος κατασκευής.

143 Κατ’ αρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί στις τιμές που κατέβαλλαν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς λόγω της υπάρξεως σημαντικών στρεβλώσεων στη χώρα αυτή. Από τις αιτιολογικές σκέψεις 187 επ. του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή διαπίστωσε την ύπαρξη σημαντικών στρεβλώσεων λόγω της παρεμβάσεως των κινεζικών δημοσίων αρχών στον τομέα του χάλυβα, οι οποίες συνεπώς επηρέαζαν τις τιμές ή το κόστος του υπό εξέταση προϊόντος, συμπεριλαμβανομένου του κόστους των πρώτων υλών.

144 Το άρθρο 2, παράγραφος 6α, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού ορίζει τις «σημαντικές στρεβλώσεις» ως τις «στρεβλώσεις που προκαλούνται όταν οι κοινοποιηθείσες τιμές ή το κόστος, συμπεριλαμβανομένου του κόστους των πρώτων υλών και της ενέργειας, δεν οφείλονται στις δυνάμεις της ελεύθερης αγοράς επειδή επηρεάζονται από σημαντική κρατική παρέμβαση» και περιλαμβάνει ενδεικτικό κατάλογο των παραγόντων που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη κατά

την ανάλυση περί υπάρξεως τέτοιων στρεβλώσεων. Οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, τις εκτιμήσεις της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη σημαντικών στρεβλώσεων στην Κίνα.

145 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως την οποία διαθέτουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών και πολιτικών καταστάσεων που οφείλουν να εξετάζουν αφορά και τη διαπίστωση της υπάρξεως σημαντικών στρεβλώσεων κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού. Το ίδιο ισχύει και για τις πραγματικές καταστάσεις, νομικής και πολιτικής φύσεως, που εκδηλώνονται στην οικεία χώρα, τις οποίες τα θεσμικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να αξιολογήσουν προκειμένου να διαπιστώσουν αν ένας εξαγωγέας ενεργεί υπό συνθήκες αγοράς χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση (βλ. απόφαση της 21ης Ιουνίου 2023, Guangdong Haomei New Materials και Guangdong King Metal Light Alloy Technology κατά Επιτροπής, T-326/21, EU:T:2023:347, σκέψη 78 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

146 Επομένως, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 39 ανωτέρω, εναπόκειται στους προσφεύγοντες να αποδείξουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό εξέταση προϊόντος και, ειδικότερα, κατά τον υπολογισμό των εξόδων που σχετίζονται με τους εσωτερικούς ναύλους, τα αναλώσιμα υλικά και τα γενικά έξοδα.

147 Όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή, οι προσφεύγοντες δεν αμφισβήτησαν, ούτε κατά τη διάρκεια της έρευνας ούτε με τα υπομνήματά τους ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι το κόστος μεταφοράς με το οποίο επιβαρύνονταν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα για την προμήθεια πρώτων υλών, τα αναλώσιμα υλικά και τα γενικά έξοδα επηρεάζονταν από σημαντικές στρεβλώσεις.

148 Επομένως, το κόστος των παραγωγών-εξαγωγέων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως δείκτης αναφοράς για τον υπολογισμό των παρεπόμενων εξόδων. Η Επιτροπή εξήγησε ότι, εφόσον δεν υπήρχαν κατάλληλοι δείκτες αναφοράς, ήταν υποχρεωμένη να τους καθορίσει σε σχέση με την κατηγορία εξόδων στην οποία ανήκαν τα επίμαχα έξοδα. Συνεπώς, μετά τον καθορισμό του μη στρεβλωμένου κόστους των πρώτων υλών ή παραγωγής, η Επιτροπή εφάρμοσε τον δείκτη αναφοράς για να εκτιμήσει το εν λόγω μη στρεβλωμένο κόστος, σύμφωνα με τη διάρθρωση του κόστους του παραγωγού-εξαγωγέα. Συγκεκριμένα, εάν, για παράδειγμα, οι εσωτερικοί ναύλοι αντιπροσώπευαν το 1 % του συνολικού κόστους των πρώτων υλών, όπως αυτό είχε εγγραφεί στους λογαριασμούς ενός Κινέζου παραγωγού-εξαγωγέα, θα εξακολουθούσαν να αντιπροσωπεύουν το 1 % του κόστους των πρώτων υλών όπως αυτό υπολογίστηκε από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού.

149 Εξάλλου, η Επιτροπή απέρριψε τον παρασχεθέντα από τη Ningbo Jinding δείκτη αναφοράς, καθόσον δεν διέθετε αξιόπιστα στοιχεία σχετικά με την απόσταση σε χιλιόμετρα. Επίσης, οι τέσσερις κύριες πρώτες ύλες παρέχονταν στη Ningbo Jinding από διαφορετικούς προμηθευτές, οι οποίοι, επομένως, προέρχονταν από διαφορετικές περιοχές της Κίνας, ενώ οι προσφεύγοντες είχαν προτείνει να χρησιμοποιηθεί μία και μόνη απόσταση η οποία ήταν η πλησιέστερη στον λιμένα. Επιπλέον, ο δείκτης αναφοράς δεν κατέστη δυνατό να διασταυρωθεί με άλλα στοιχεία, δεδομένου ότι παρασχέθηκε μετά την τελική παροχή στοιχείων. Επομένως, απορρίφθηκε.

150 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν παρείχαν κατάλληλο δείκτη αναφοράς για τον υπολογισμό των αναλώσιμων υλικών και των γενικών εξόδων.

151 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως κατά την ανάλυση των στοιχείων (απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 180).

152 Επομένως, ελλείψει περισσότερο σχετικών και αξιόπιστων στοιχείων τα οποία μπορούσε να χρησιμοποιήσει η Επιτροπή για τον υπολογισμό των εσωτερικών ναύλων, των αναλώσιμων υλικών και των γενικών εξόδων, η Επιτροπή υποχρεώθηκε να υπολογίσει το κόστος αυτό λαμβάνοντας υπόψη τη διάρθρωση των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα. Εξάλλου, επιβάλλεται συναφώς η διαπίστωση ότι οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν, αυτό καθεαυτό, το γεγονός ότι η κανονική αξία του προϊόντος υπολογιζόμενη με βάση τους Ταϊλανδούς παραγωγούς έπρεπε να περιλαμβάνει το εν λόγω συνδεόμενο με τις πρώτες ύλες κόστος.

153 Εν πάση περιπτώσει, από τη νομολογία προκύπτει ότι, εάν δεν υπάρχει πρόσβαση σε πιο αξιόπιστα δεδομένα, μπορεί τα δεδομένα που προκύπτουν από προσαρμογή άλλων δεδομένων να συνιστούν θετικά αποδεικτικά στοιχεία, υπό την προϋπόθεση, αφενός, ότι τα άλλα αυτά δεδομένα αποτελούν, τα ίδια, θετικά αποδεικτικά στοιχεία και, αφετέρου, ότι η προσαρμογή γίνεται βάσει εύλογων παραδοχών, ώστε το αποτέλεσμά τους να είναι πειστικό (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 125).

154 Επομένως, ελλείψει περισσότερο αξιόπιστων στοιχείων, η Επιτροπή βασίμως, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, υπολόγισε το κόστος των εσωτερικών ναύλων, των αναλώσιμων υλικών και των λοιπών γενικών εξόδων εφαρμόζοντας ένα ποσοστό επί του κόστους των πρώτων υλών που απαιτούνται για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος, τηρώντας συγχρόνως τη διάρθρωση των παραγωγών-εξαγωγέων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα.

155 Από τα προκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά τον υπολογισμό των εσωτερικών ναύλων, των αναλώσιμων υλικών και των λοιπών γενικών εξόδων. Συνεπώς, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

δ) Επί του υπολογισμού του ωριαίου κόστους εργασίας

156 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η υποθετική παραδοχή της Επιτροπής ότι ένας Ταϊλανδός εργαζόμενος εργαζόταν κατά μέσο όρο 40 ώρες εβδομαδιαίως είναι εσφαλμένη και δεν στηρίζεται σε καμία πραγματική βάση, κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού. Επιπλέον, από τις τριμηνιαίες εκθέσεις της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ταϊλάνδης προκύπτει ότι το ποσοστό των εργαζομένων που εργάζονται από 40 έως 49 ώρες, ή περισσότερο από 50 ώρες, κάθε τρίμηνο είναι πολύ υψηλό για κάθε τρίμηνο της περιόδου έρευνας. Τα ενδιαφερόμενα μέρη επισήμαναν στην Επιτροπή ότι η εφαρμοστέα ταϊλανδική νομοθεσία προέβλεπε ανώτατο όριο σαράντα οκτώ ωρών εβδομαδιαίας εργασίας.

157 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί.

158 Το κόστος εργασίας είναι ένας από τους συντελεστές παραγωγής που χρησιμοποιούνται για υπολογισμό της κανονικής αξίας βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού.

159 Κατά την αιτιολογική σκέψη 314 του προσβαλλόμενου κανονισμού, για τον υπολογισμό του ωριαίου κόστους εργασίας, η Επιτροπή διαίρεσε το μηνιαίο κόστος εργασίας στην αντιπροσωπευτική χώρα διά τέσσερις εβδομάδες, διαιρώντας στη συνέχεια κάθε εβδομάδα διά σαράντα ώρες εργασίας, ήτοι διά του κανονικού εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας (οκτώ ώρες την ημέρα πολλαπλασιαζόμενες επί πέντε εργάσιμες ημέρες). Κατά τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή, το 67 % των εργαζομένων στον μεταποιητικό τομέα της Ταϊλάνδης εργάζονταν μεταξύ σαράντα και σαράντα εννέα ωρών εβδομαδιαίως, ενώ το νόμιμο όριο ήταν σαράντα οκτώ ώρες.

160 Η Επιτροπή υπερασπίζεται την επιλογή της, υποστηρίζοντας από κανένα στοιχείο δεν αποδεικνύεται ότι ο ορθός αριθμός ήταν μάλλον οι σαράντα οκτώ ώρες εβδομαδιαίως.

161 Επ' αυτού, διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν, με συγκεκριμένα στοιχεία, κατά τη διάρκεια της έρευνας ή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι το εύρος μεταξύ σαράντα και σαράντα εννέα ωρών εβδομαδιαίας εργασίας ήταν εσφαλμένο. Όπως δε προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 59 ανωτέρω, εάν οι προσφεύγοντες επιθυμούν να αμφισβητήσουν τις περίπλοκες εκτιμήσεις της Επιτροπής στο πλαίσιο του υπολογισμού της κανονικής αξίας, οφείλουν να προσκομίσουν συγκεκριμένα στοιχεία που να αποδεικνύουν την ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως της Επιτροπής ως προς τα στοιχεία που έλαβε υπόψη για τον εν λόγω υπολογισμό. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι οι εβδομαδιαίες ώρες εργασίας είναι στην πραγματικότητα μεγαλύτερες στην Ταϊλάνδη, χωρίς ωστόσο να στηρίζονται σε συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία.

162 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως λαμβάνοντας υπόψη την αριθμό των σαράντα ωρών εβδομαδιαίως στην Ταϊλάνδη, προκειμένου να υπολογίσει το κόστος εργασίας που συνδέεται με την παραγωγή του υπό εξέταση προϊόντος.

163 Επομένως, το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

ε) Επί της εφαρμογής των εισαγωγικών δασμών επί των πρώτων υλών

164 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, προσθέτοντας εισαγωγικούς δασμούς στη μέση τιμή CIF, όπως αυτή προβλέπεται στον Παγκόσμιο Άτλαντα Εμπορίου (GTA), παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς προμηθεύονται πρώτες ύλες αποκλειστικώς και μόνον από την κινεζική αγορά. Επομένως, το κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογισθέν κόστος δεν είναι αντίστοιχο.

165 Επιπλέον, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της την εγχώρια τιμή των κύριων πρώτων υλών στην Ταϊλάνδη. Συγκεκριμένα, τα υποβληθέντα από τα ενδιαφερόμενα μέρη στοιχεία βασίζονταν σε στοιχεία σχετικά με τις πωλήσεις χονδροσύρματος που είχε πραγματοποιήσει η Tata Thaïland στην Ταϊλάνδη κατά την περίοδο έρευνας, όπως εμφανίζονται στην ελεγμένη ετήσια έκθεσή της.

166 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί.

167 Συναφώς, από την αιτιολογική σκέψη 258 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή εκτίμησε ότι, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας του υπό εξέταση προϊόντος, έπρεπε να ληφθεί υπόψη κατά τον υπολογισμό το κόστος που θα κατέβαλλε ένας Ταϊλανδός

παραγωγός για πρώτη ύλη παραδιδόμενη στην πύλη του εργοστασίου. Επομένως, εάν δεν προστίθεντο οι εισαγωγικοί δασμοί στη μέση τιμή CIF, ο δείκτης αναφοράς που θα προέκυπτε δεν θα αντικατόπτριζε τη μη στρεβλωμένη τιμή στην αγορά της Ταϊλάνδης.

168 Συγκεκριμένα, πρώτον, εφόσον η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να υπολογίσει την κανονική αξία του υπό εξέταση προϊόντος, όπως αυτή θα διαμορφωνόταν για έναν παραγωγό της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας, ορθώς έκρινε αναγκαίο να λάβει υπόψη, κατά τον εν λόγω υπολογισμό, το σύνολο του σχετιζόμενου με την παραγωγή του υπό εξέταση προϊόντος κόστους, και ιδίως το κόστος εφοδιασμού των Ταϊλανδών παραγωγών σε πρώτες ύλες.

169 Ειδικότερα, όταν η κανονική αξία υπολογίζεται με βάση τις τιμές και το κόστος άλλης χώρας από την υπό εξέταση χώρα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της κανονικής αξίας το σύνολο των στοιχείων που αφορούν την αγορά αυτή (πρβλ. απόφαση της 23ης Απριλίου 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel κατά Επιτροπής, T-675/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:209, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

170 Επομένως, το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς εφοδιάζονταν αποκλειστικώς και μόνον από την εγχώρια κινεζική αγορά δεν είναι λυσιτελές.

171 Δεύτερον, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή, χωρίς να αντικρούεται επ’ αυτού από τους προσφεύγοντες στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, οι εγχώριες κινεζικές τιμές επηρεάζονταν σε μεγάλο βαθμό από την παρέμβαση των δημοσίων αρχών, με αποτέλεσμα να μην ανταποκρίνονται στην ελεύθερη λειτουργία της αγοράς.

172 Τρίτον, οι προσφεύγοντες συνομολογούν ότι τα υποβληθέντα στην Επιτροπή στοιχεία αφορούσαν μόνον έναν παραγωγό, την Tata Thailand. Συναφώς, η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν είχε δοθεί καμία εξήγηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο είχαν αποκτηθεί τα εν λόγω στοιχεία, τις ακριβείς πρώτες ύλες τις οποίες αφορούσαν και το χρονικό διάστημα που κάλυπταν, και ότι, εν πάση περιπτώσει, τα στοιχεία ενός μόνον παραγωγού δεν θεωρούνταν κατ’ ανάγκη αντιπροσωπευτικά.

173 Τέταρτον, όσον αφορά την εναλλακτική μεθοδολογία που προτείνουν οι προσφεύγοντες η οποία συνίσταται στο να περιοριστεί η Επιτροπή στις εγχώριες ταϊλανδικές τιμές και να μη στηριχθεί στις τιμές εισαγωγής, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή εξήγησε ότι οι εισαγωγές ήταν ανταγωνιστικές όσον αφορά τις τιμές σε σχέση με την εθνική παραγωγή, αλλά επίσης αντικατόπτριζαν και το κόστος των πρώτων υλών που αφορούσε για παράδειγμα τη μεταφορά, όπως αυτό είχε προσδιοριστεί από τους ίδιους τους παραγωγούς-εξαγωγείς, και ότι, ως εκ τούτου, συνιστούσαν ένα πιο σχετικό σύνολο στοιχείων για τον υπολογισμό όχι μόνον της τιμής των πρώτων υλών, αλλά και του κόστους κατασκευής του υπό εξέταση προϊόντος. Επίσης, η Επιτροπή εξήγησε ότι τα στοιχεία σχετικά με τις εγχώριες ταϊλανδικές τιμές που είχε στη διάθεσή της αφορούσαν έναν μόνο προμηθευτή και ότι, επομένως, δεν θεωρήθηκε ότι αποτελούσαν αξιόπιστα στοιχεία.

174 Συνεπώς, το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως δεν είναι βάσιμο.

175 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθεί το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως και, συνακόλουθα, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

2. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο ε′, του βασικού κανονισμού

176 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο ε′, του βασικού κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή δεν διενήργησε δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας, δεδομένου ότι επέφερε προσαρμογές μόνο στις τιμές εξαγωγής και όχι στην κανονική αξία.

177 Αφενός, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν είχε στη διάθεσή της ακριβή ανάλυση των εξόδων ΠΔΓ των πέντε Ταϊλανδών παραγωγών βάσει των οποίων υπολόγισε την κανονική αξία και, επομένως, δεν γνώριζε τι περιλάμβαναν τα εν λόγω στοιχεία των Ταϊλανδών παραγωγών. Αφετέρου, ορισμένες δαπάνες που σχετίζονται με τις πωλήσεις, όπως το κόστος μεταφοράς, δεν αφαιρέθηκαν από τα αριθμητικά στοιχεία για τα έξοδα ΠΔΓ, γεγονός που σημαίνει ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι οι πέντε Ταϊλανδοί παραγωγοί πραγματοποιούσαν το σύνολο των πωλήσεών τους σε τιμές «εκ του εργοστασίου», υποθετική παραδοχή η οποία δεν είναι δικαιολογημένη. Ωστόσο, στο ερωτηματολόγιο που απέστειλε στους Κινέζους παραγωγούς, η Επιτροπή είχε περιλάβει το κόστος μεταφοράς στα έξοδα ΠΔΓ.

178 Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι η Επιτροπή εσφαλμένα απέρριψε τα αποδεικτικά στοιχεία που αυτοί προσκόμισαν από τα οποία αποδεικνύεται η αναγκαιότητα της ζητηθείσας προσαρμογής. Ελλείψει στοιχείων σχετικά με την ακριβή κατανομή του κόστους, η Επιτροπή όφειλε τουλάχιστον να χρησιμοποιήσει έναν δείκτη που να της παρέχει το ποσοστό του κόστους μεταφοράς. Πέραν αυτού, η προσέγγιση της Επιτροπής ως προς το ζήτημα αυτό δεν συνάδει με την προηγούμενη πρακτική της.

179 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί.

180 Κατά το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, μετά τον καθορισμό της κανονικής αξίας, πρέπει να καθορίζεται η τιμή εξαγωγής των υπό έρευνα προϊόντων. Το άρθρο 2, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι η τιμή εξαγωγής είναι η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή του προϊόντος κατά την πώλησή του προς εξαγωγή στην Ένωση.

181 Εν συνεχεία, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, πρέπει να διενεργείται δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας, λαμβανομένων κατά περίπτωση υπόψη, μέσω προσαρμογών, των διαφορών που διαπιστώνονται σχετικά με τους παράγοντες για τους οποίους προβάλλεται ο ισχυρισμός και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές και, κατ' επέκταση, τη συγκρισιμότητά τους.

182 Ειδικότερα, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο ε′, του βασικού κανονισμού, το οποίο επικαλούνται οι προσφεύγοντες, πραγματοποιείται προσαρμογή για διαφορές όσον αφορά τις άμεσες δαπάνες για τη μεταφορά του εκάστοτε προϊόντος από τις εγκαταστάσεις του εξαγωγέα σε έναν ανεξάρτητο αγοραστή, εφόσον τα εν λόγω έξοδα συμπεριλαμβάνονται στις εφαρμοζόμενες τιμές. Στις δαπάνες αυτές περιλαμβάνονται τα έξοδα μεταφοράς, ασφάλισης, διεκπεραίωσης, φόρτωσης, καθώς και τα παρεπόμενα έξοδα.

183 Κατά τη νομολογία, αν ένας ενδιαφερόμενος ζητεί, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, προσαρμογές για να καταστούν συγκρίσιμες η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής με σκοπό τον προσδιορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, ο εν λόγω ενδιαφερόμενος πρέπει να αποδείξει ότι το αίτημά του είναι δικαιολογημένο. Συγκεκριμένα, το βάρος της αποδείξεως ότι πρέπει να επέλθουν οι ειδικές προσαρμογές που απαριθμούνται στο άρθρο 2,

παράγραφος 10, στοιχεία α′ έως ια′, του βασικού κανονισμού φέρουν εκείνοι που θεωρούν αναγκαίες τις σχετικές προσαρμογές (πρβλ. απόφαση της 23ης Απριλίου 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel κατά Επιτροπής, T-675/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:209, σκέψη 71 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

184 Έχει επίσης διευκρινιστεί στη νομολογία ότι η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσει στον τομέα της εμπορικής άμυνας αφορά και την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 63). Κατά συνέπεια, ο έλεγχος από το Γενικό Δικαστήριο των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων στήριξε τις διαπιστώσεις της η Επιτροπή δεν θίγει την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως του εν λόγω θεσμικού οργάνου στον τομέα της εμπορικής πολιτικής, αλλά περιορίζεται στη διαπίστωση του αν τα εν λόγω στοιχεία είναι ικανά να στηρίξουν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η Επιτροπή (απόφαση της 7ης Απριλίου 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P και C-193/14 P, EU:C:2016:209, σκέψη 35).

185 Επομένως, στην προκειμένη περίπτωση, οι προσφεύγοντες όφειλαν, σύμφωνα με την εν λόγω νομολογία, να αποδείξουν την αναγκαιότητα της ζητηθείσας προσαρμογής προς στήριξη των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισαν κατά τη διάρκεια της έρευνας.

186 Από την αιτιολογική σκέψη 279 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή προέβη σε προσαρμογές της τιμής εξαγωγής των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων όσον αφορά το κόστος διεκπεραίωσης, μεταφοράς, ασφάλισης, συσκευασίας, το πιστωτικό κόστος και τα τραπεζικά έξοδα, προκειμένου να καταλήξει σε επίπεδα τιμής «εκ του εργοστασίου».

187 Ωστόσο, η Επιτροπή δεν προέβη σε καμία προσαρμογή της κανονικής αξίας, δεδομένου ότι αυτή είχε ήδη υπολογιστεί βάσει τιμής «εκ του εργοστασίου», σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού.

188 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, μολονότι η πρακτική των προσαρμογών μπορεί να είναι αναγκαία, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διαφορές που υφίστανται μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας και επηρεάζουν τη συγκρισιμότητά τους, εντούτοις τέτοιες εκπτώσεις δεν μπορούν να γίνουν επί μιας αξίας που έχει κατασκευαστεί και, επομένως, δεν είναι πραγματική. Συγκεκριμένα, η αξία αυτή κατ’ αρχήν δεν επηρεάζεται από στοιχεία δυνάμενα να θίξουν τη συγκρισιμότητά της, διότι έχει καθοριστεί τεχνητώς (πρβλ. απόφαση της 18ης Μαρτίου 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise και Shanghai Adeptech Precision κατά Συμβουλίου, T-299/05, EU:T:2009:72, σκέψη 266).

189 Εξάλλου, διαπιστώνεται ότι, απαντώντας στις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων μερών, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα, στην αιτιολογική σκέψη 333 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι ο υπολογισμός της κανονικής αξίας ανά τύπο προϊόντος σε τιμές «εκ του εργοστασίου» περιλάμβανε ένα εύλογο ποσό εξόδων ΠΔΓ και ότι από καμία διαθέσιμη πληροφορία δεν αποδεικνυόταν ότι τα έξοδα ΠΔΓ των εν λόγω ταϊλανδικών εταιριών περιλάμβαναν τα έξοδα μεταφοράς για την παράδοση στους πελάτες.

190 Όσον αφορά την επάρκεια των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισαν οι προσφεύγοντες σχετικά με τη ζητηθείσα προσαρμογή, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 183 ανωτέρω, από τον φάκελο που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει, κατά πρώτον,

ότι οι προσφεύγοντες αναφέρονται στην εναλλακτική πρόταση της Wenzhou, η οποία συνίσταται στον ποσοτικό προσδιορισμό των εξόδων ΠΔΓ βάσει των στοιχείων των παραγωγών-εξαγωγέων. Ωστόσο, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, μια προσαρμογή βασισμένη στη διάρθρωση του κόστους των παραγωγών-εξαγωγέων είναι ακατάλληλη κατά το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι οι τιμές αυτές δεν είναι αντίστοιχες της οικονομίας της αγοράς (πρβλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2019, Jinan Meide Casting κατά Επιτροπής, T-650/17, EU:T:2019:644, σκέψεις 74 και 75). Συνεπώς, το εν λόγω επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.

191 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγοντες προσκόμισαν έγγραφα τα οποία κατά την άποψή τους είναι ικανά να αποδείξουν ότι τα έξοδα μεταφοράς αντιμετωπίζονται, κατά τη συνήθη λογιστική πρακτική, ως έξοδα ΠΔΓ. Συναφώς, αναφέρονται, πρώτον, στο λογισμικό συμμόρφωσης NetSuite της Oracle, από το οποίο προκύπτει ότι τα έξοδα ΠΔΓ μπορούν να περιλαμβάνουν τα «έξοδα αποστολής» και, δεύτερον, σε άρθρο του Harvard Business Review του 1987, το οποίο επίσης κατατάσσει τα έξοδα μεταφοράς εμπορευμάτων στα έξοδα ΠΔΓ. Συγκεκριμένα, κατά τους προσφεύγοντες, τούτο απορρέει από τη συνήθη λογιστική πρακτική, δεδομένου ότι δεν υφίσταται καμία άλλη λογιστική κατηγορία για την καταχώριση των εξόδων αυτών.

192 Πάντως, οι «αποδείξεις» τις οποίες επικαλούνται οι προσφεύγοντες αφορούν γενικά στοιχεία λογιστικής και όχι ειδικά τα στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή στο πλαίσιο της επίμαχης έρευνας. Κατά συνέπεια, δεν είναι ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση την εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά την εξέταση των στοιχείων των Ταϊλανδών παραγωγών-εξαγωγέων.

193 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες προσκομίζουν επίσης ως παράρτημα της υπομνήματος απαντήσεως, αφενός, την έκθεση ελέγχου της Tata Thailand στην οποία τα έξοδα αποστολής και πώλησης καθώς και τα τραπεζικά έξοδα μνημονεύονται ως έξοδα ΠΔΓ, και, αφετέρου, την έκθεση ελέγχου της Ningbo Jinding, στην οποία τα έξοδα εξαγωγής ή εγχώριας μεταφοράς εμπορευμάτων και τα διάφορα έξοδα αντιμετωπίζονται ως έξοδα ΠΔΓ.

194 Από την αιτιολογική σκέψη 271 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Tata Thaïland δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των πέντε προσδιοριζόμενων ταϊλανδικών εταιριών. Επιπλέον, η επίκληση της έκθεσης ελέγχου της Ningbo Jinding είναι αλυσιτελής όσον αφορά το ζήτημα αυτό, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 190 ανωτέρω, η διάρθρωση του κόστους των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως βάση για τη ζητούμενη προσαρμογή δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.

195 Τρίτον, για τους ίδιους λόγους, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα των προσφευγόντων σχετικά με το ερωτηματολόγιο που απεστάλη στους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, στο οποίο τα έξοδα μεταφοράς είχαν συμπεριληφθεί στα έξοδα ΠΔΓ. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι σκοπός του εν λόγω ερωτηματολογίου ήταν η κατανόηση της διάρθρωσης των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων. Επομένως, δεν θα μπορούσε να δεσμεύει την Επιτροπή σχετικά με την περαιτέρω επεξεργασία των στοιχείων αυτών.

196 Τέταρτον, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι, εφόσον η Επιτροπή αγνοούσε τι περιλάμβαναν τα έξοδα ΠΔΓ των πέντε Ταϊλανδών παραγωγών, δεν είναι λογικό να αναμένεται από αυτές να προσκομίσουν συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία για το ζήτημα αυτό, λαμβανομένου υπόψη του αδιαφανούς χαρακτήρα των στοιχείων D&B και του γεγονότος ότι τα στοιχεία αυτά αφορούν μια ξένη χώρα. Συνεπώς, οι προσφεύγοντες δέχονται ότι η επιχειρηματολογία τους έχει υποθετικό χαρακτήρα.

197 Πάντως, το γεγονός ότι η κανονική αξία υπολογίστηκε βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού και, επομένως, βάσει στοιχείων παραγωγών-εξαγωγέων της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας δεν μπορεί να μετριάσει το βάρος αποδείξεως που απορρέει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 183 ανωτέρω, κατά την οποία εναπόκειται στο μέρος που ζητεί προσαρμογή επί τη βάσει ενός εκ των παραγόντων που μνημονεύονται στο άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού να αποδείξει ότι ο παράγοντας αυτός είναι ικανός να επηρεάσει τις τιμές και, ως εκ τούτου, τη συγκρισιμότητά τους (πρβλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2022, Changmao Biochemical Engineering κατά Επιτροπής, C-666/19 P, EU:C:2022:323, σκέψη 151).

198 Συμπερασματικώς, επισημαίνεται ότι εναπέκειτο στους προσφεύγοντες να υποβάλουν, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, αίτημα προσαρμογής δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού και να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία που να αποδεικνύουν την αναγκαιότητα της εν λόγω προσαρμογής για τη διασφάλιση της συγκρισιμότητας των τιμών μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής.

199 Πλην όμως, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες ουδόλως απέδειξαν την αναγκαιότητα της ζητηθείσας προσαρμογής.

200 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

3. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού στο πλαίσιο του υπολογισμού του αναγκαίου για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος κόστους εργασίας

201 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν, κατ' ουσίαν, τον υπολογισμό του αναγκαίου για την παραγωγή του υπό εξέταση προϊόντος κόστους εργασίας, βάσει στοιχείων ενός μόνον εκ των τριών Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, συγκεκριμένα της Jiangsu, κατά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφοι 1 και 5, του βασικού κανονισμού, καθώς και του άρθρου 6.8 και του παραρτήματος ΙΙ, σημεία 5 και 7, της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ.

202 Κατά πρώτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η μεθοδολογία αυτή είναι εσφαλμένη καθόσον η Jiangsu χρησιμοποιεί τη διαδικασία της ψυχρής σφυρηλάτησης, ενώ η διαδικασία της θερμής σφυρηλάτησης απαιτεί υψηλότερη ένταση εργασίας. Εφαρμόζοντας την παραγωγικότητα του εργατικού δυναμικού της Jiangsu στην Ningbo Jinding, η Επιτροπή σχημάτισε το παράλογο συμπέρασμα ότι οι εργαζόμενοι της Ningbo Jinding εργάζονταν πενήντα δύο εβδομάδες ετησίως, έξι ημέρες την εβδομάδα και δεκαεπτά ώρες την ημέρα. Η δε Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη, βάσει του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, αφενός, να επιλέξει τα καλύτερα διαθέσιμα πληροφοριακά στοιχεία προκειμένου να καλύψει το κενό στα αποδεικτικά στοιχεία λόγω των ελλειπουσών απαραίτητων πληροφοριών και, αφετέρου, να διασταυρώσει τις πληροφορίες που προέκυπταν εξ αυτών σε σχέση με άλλες πηγές, ιδίως εκείνες των ενωσιακών παραγωγών.

203 Κατά δεύτερον, όσον αφορά τα άλλα στοιχεία στα οποία θα μπορούσε να στηριχθεί η Επιτροπή, πρώτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή μπορούσε να χρησιμοποιήσει τις τυπικές ώρες εργασίας που είχαν γνωστοποιήσει εγκαίρως η Ningbo Jinding και η Wenzhou. Οι εν λόγω παραγωγοί δεν ήταν υποχρεωμένοι να καταγράφουν τις πραγματικές ώρες εργασίας και, επομένως, δεν διέθεταν άλλα στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να υποβάλουν στην Επιτροπή για να επιβεβαιωθεί ότι τηρούνταν οι τυπικές ώρες εργασίας. Κατά τους προσφεύγοντες, η Επιτροπή γνώριζε ότι, μπορούσε να στηριχθεί, όσον αφορά τη Ningbo Jinding, στις ανακοινώσεις προς το

προσωπικό που αφορούσαν ειδικά τα επίμαχα εργαστήρια που συμμετείχαν στην παραγωγή των συνδετήρων, και, όσον αφορά τη Wenzhou, στον μέγιστο επιτρεπόμενο από την κινεζική νομοθεσία αριθμό ωρών εργασίας. Ο εν λόγω μέγιστος αριθμός ωρών εργασίας εφαρμόζεται ανεξαρτήτως του επίμαχου τομέα. Εξάλλου, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή είχε, κατά το παρελθόν, στηριχθεί στο τυπικό κόστος, πράγμα που συνηθίζεται σε υποθέσεις εμπορικής άμυνας. Το έπραξε δε και στην προκειμένη περίπτωση, στηριζόμενη στις τυπικές ώρες εργασίας για να προσδιορίσει το κόστος αναφοράς στην Ταϊλάνδη.

204 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να στηριχθεί στον μέγιστο αριθμό ωρών εργασίας που καθορίζει η κινεζική νομοθεσία. Συγκεκριμένα, οι ανακοινώσεις της Ningbo Jinding προς το προσωπικό αναφέρουν τον αριθμό των ωρών εργασίας ανά εργαστήριο, επιβεβαιώνουν δε ότι η Ningbo Jinding τηρούσε τον μέγιστο αριθμό ωρών εργασίας. Ελλείψει αποδεικτικών στοιχείων περί του αντιθέτου, η Επιτροπή δεν θα μπορούσε βασίμως να εικάσει την παράνομη συμπεριφορά ενός παραγωγού-εξαγωγέα που έχει συνεργασθεί.

205 Τρίτον, κατά τους προσφεύγοντες, η Επιτροπή θα μπορούσε να στηριχθεί στις μέσες ώρες εργασίας ανά υπάλληλο της Jiangsu. Πολλαπλασιάζοντας τις εν λόγω ώρες ανά εργαζόμενο επί τον αριθμό των εργαζομένων των υπό εξέταση παραγωγών-εξαγωγέων, η Επιτροπή θα μπορούσε να υπολογίσει τις μέσες ώρες εργασίας ανά χιλιόγραμμο του υπό έρευνα προϊόντος, αποφεύγοντας τη στρέβλωση που οφείλεται στη χρησιμοποίηση διαφορετικής διαδικασίας παραγωγής. Επιπλέον, τούτο θα καθιστούσε δυνατό να ληφθεί υπόψη ο πραγματικός αριθμός εργαζομένων που γνωστοποίησαν οι Ningbo Jinding και Wenzhou, σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού.

206 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα της επιχειρηματολογίας των προσφευγόντων.

207 Το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι, όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή γενικότερα δεν τις παρέχει εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Επομένως, όταν διαπιστώνεται ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, τα εν λόγω στοιχεία δεν λαμβάνονται υπόψη και είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα στοιχεία.

208 Από το άρθρο 6.8 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ προκύπτει ότι, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται να επιτρέψει την πρόσβαση στα απαραίτητα στοιχεία ή γενικά δεν προβαίνει στη γνωστοποίησή τους εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος ή παρεμποδίζει σε σημαντικό βαθμό την έρευνα, είναι δυνατό να διατυπώνονται προκαταρκτικά και τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων. Επιπλέον, το παράρτημα ΙΙ της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ περιέχει διατάξεις σχετικά με τη χρήση των «καλύτερων διαθέσιμων πληροφοριών» κατά τη διάρκεια των ερευνών και αποσαφηνίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι αρμόδιες για την έρευνα αρχές μπορούν να βασίζονται σε πληροφορίες που προέρχονται από άλλη πηγή και όχι από τον ενδιαφερόμενο.

209 Κατ' αρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού μεταφέρει στο δίκαιο της Ένωσης το άρθρο 6.8 καθώς και το παράρτημα ΙΙ της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ, υπό το πρίσμα των οποίων πρέπει κατά το δυνατόν να ερμηνεύεται (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-633/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:271, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

210 Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, τα διαθέσιμα στοιχεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε τέσσερις περιπτώσεις, ήτοι, πρώτον, όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητα πληροφοριακά στοιχεία, δεύτερον, όταν δεν παρέχει τα στοιχεία αυτά εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών, τρίτον, όταν παρεμποδίζει σε σημαντικό βαθμό την έρευνα ή, τέταρτον, όταν προσκομίζει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία (απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, T-192/08, EU:T:2011:619, σκέψη 268).

211 Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υποχρεούνται να παρέχουν στις υπηρεσίες της Επιτροπής τις πληροφορίες που θα της παράσχουν τη δυνατότητα να διεκπεραιώσει την έρευνα αντιντάμπινγκ. Επομένως, οι πληροφορίες θεωρούνται «απαραίτητες», κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, αν δύνανται να παράσχουν στα θεσμικά όργανα της Ένωσης τη δυνατότητα εξαγωγής των συμπερασμάτων που επιβάλλονται στο πλαίσιο της έρευνας αντιντάμπινγκ, η δε εκτίμηση του απαραίτητου χαρακτήρα μιας πληροφορίας πραγματοποιείται κατά περίπτωση [απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, EBMA κατά Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, σκέψη 53].

212 Για τον ορισμό της έννοιας των «απαραίτητων πληροφοριών» πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο σκοπός του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι εναπόκειται στην Επιτροπή, υπό την ιδιότητά της ως ερευνώσας αρχής, να διαπιστώνει την ύπαρξη ντάμπινγκ, ζημίας και αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας. Εντούτοις, καμία διάταξη του βασικού κανονισμού δεν παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να επιβάλει στα ενδιαφερόμενα μέρη τη συμμετοχή τους στην έρευνα ή την προσκόμιση πληροφοριών, και, επομένως, η Επιτροπή στηρίζεται στην οικειοθελή συνεργασία των ενδιαφερομένων μερών προκειμένου να λάβει τις απαραίτητες πληροφορίες. Στο πλαίσιο αυτό, από την αιτιολογική σκέψη 27 του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης εκτίμησε ότι ήταν «ανάγκη να προβλεφθεί ότι, όταν τα μέρη δεν συνεργάζοντα[ν] κατά τρόπο ικανοποιητικό, [ήταν] δυνατό να χρησιμοποιηθούν άλλα στοιχεία προς εξαγωγή συμπερασμάτων και ότι τα στοιχεία αυτά ενδ[εχόταν] να είναι λιγότερο ευνοϊκά για τα μέρη από εκείνα που θα υπήρχαν αν είχαν συνεργασθεί». Επομένως, ο σκοπός του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού είναι να παρέχεται στην Επιτροπή η δυνατότητα να συνεχίσει την έρευνα έστω και αν τα ενδιαφερόμενα μέρη αρνούνται να συνεργαστούν ή συνεργάζονται με μη ικανοποιητικό τρόπο. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υποχρεούνται να συνεργάζονται με κάθε δυνατή επιμέλεια, πρέπει να παρέχουν όλες τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους και τις οποίες τα θεσμικά όργανα θεωρούν απαραίτητες για να συναγάγουν τα συμπεράσματά τους [πρβλ. απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, EBMA κατά Giant (Κίνα), C-61/16 P, EU:C:2017:968, σκέψεις 54 έως 56].

213 Εξάλλου, όταν η Επιτροπή στηρίζει τα συμπεράσματά της στα διαθέσιμα στοιχεία, σε περιπτώσεις όπου τα υποβληθέντα στοιχεία είναι ελλιπή, το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν υποχρεούται να εξηγήσει για ποιον λόγο τα χρησιμοποιηθέντα διαθέσιμα στοιχεία ήταν τα καλύτερα δυνατά, δεδομένου ότι τέτοια υποχρέωση δεν προκύπτει ούτε από το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού ούτε από τη νομολογία (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 19ης Μαρτίου 2015, City Cycle Industries κατά Συμβουλίου, T-413/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:164, σκέψη 132).

214 Ειδικότερα, η εφαρμογή του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού είναι δυνατή και σε περίπτωση που η επίμαχη συμπεριφορά δεν ενέχει δόλο (βλ. απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2021, NLMK κατά Επιτροπής (T-752/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:611, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Το εύρος των προσπαθειών του ενδιαφερομένου μέρους να προσκομίσει ορισμένες πληροφορίες δεν σχετίζεται κατ' ανάγκην με την ποιότητα των προσκομιζόμενων πληροφοριών

και, εν πάση περιπτώσει, δεν αποτελεί τη μόνη καθοριστική παράμετρο. Επομένως, αν τελικά δεν ληφθούν οι ζητούμενες πληροφορίες, η Επιτροπή δικαιούται να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα στοιχεία που αφορούν τις εν λόγω πληροφορίες (βλ. αποφάσεις της 19ης Μαρτίου 2015, City Cycle Industries κατά Συμβουλίου, T-413/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:164, σκέψη 117 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 22ας Σεπτεμβρίου 2021, NLMK κατά Επιτροπής, T-752/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:611, σκέψη 63 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

215 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου έλεγχος των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στήριξαν τις διαπιστώσεις τους δεν αποτελεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών η οποία υποκαθιστά εκείνη των εν λόγω οργάνων. Ο έλεγχος αυτός δεν θίγει την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως των εν λόγω θεσμικών οργάνων στον τομέα της εμπορικής πολιτικής, αλλά περιορίζεται στη διαπίστωση του αν τα εν λόγω στοιχεία είναι ικανά να στηρίξουν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν τα θεσμικά όργανα (βλ. απόφαση της 12ης Μαΐου 2022, Επιτροπή κατά Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

216 Στην προκειμένη περίπτωση, από την αιτιολογική σκέψη 180 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, κατά τους διασταυρούμενους ελέγχους εξ αποστάσεως, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να επαληθεύσει την πραγματική χρήση εργατικού δυναμικού για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος ως προς τους τρεις παραγωγούς-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, ενημέρωσε δε τους εν λόγω παραγωγούς-εξαγωγείς ότι σκόπευε να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα στοιχεία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού για τον υπολογισμό της χρήσης του εργατικού δυναμικού. Συγκεκριμένα, οι παραγωγοί-εξαγωγείς του δείγματος γνωστοποίησαν τη χρήση του εργατικού δυναμικού τους με βάση έναν τυπικό αριθμό πραγματικών ωρών εργασίας. Ωστόσο, κατά την αιτιολογική σκέψη 260 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή μπόρεσε να λάβει πληροφορίες σχετικά με τη διαφορά μεταξύ των ωρών που δηλώθηκαν και των ωρών εισόδου και εξόδου στην Jiangsu.

217 Ως εκ τούτου, με βάση τις «πραγματικές» ώρες εργασίας της Jiangsu, η Επιτροπή υπολόγισε την «πραγματική» παραγωγικότητα της Jiangsu, δηλαδή τον αριθμό χιλιογράμμων του υπό έρευνα προϊόντος που μπορούσε να κατασκευάσει ένας εργαζόμενος κατά την περίοδο έρευνας, και τη συνέκρινε με την παραγωγικότητα των δύο άλλων παραγωγών-εξαγωγέων του δείγματος. Η σύγκριση κατέδειξε αυξημένη παραγωγικότητα της Ningbo Jinding, γεγονός που κλόνισε την αξιοπιστία του υπολογισμού που λάμβανε υπόψη τις τυπικές ώρες εργασίας γενικά. Εν συνεχεία, η Επιτροπή καθόρισε τις μέσες πραγματικές ώρες εργασίας ανά χιλιόγραμμο του υπό έρευνα προϊόντος στην Jiangsu και χρησιμοποίησε τα στοιχεία αυτά για τους τρεις παραγωγούς-εξαγωγείς ως διαθέσιμα στοιχεία κατά την έννοια του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού.

218 Από τις αιτιολογικές σκέψεις 181 και 182 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει επίσης, αφενός, ότι η Ningbo Jinding είχε υποστηρίξει ότι η Επιτροπή έπρεπε να στηριχθεί στις τυπικές ώρες εργασίας και, αφετέρου, ότι η Wenzhou είχε ισχυριστεί ότι οι πραγματικές ημέρες εργασίας αναγράφονταν στα μηνιαία δελτία μισθοδοσίας και ότι η Επιτροπή μπορούσε να χρησιμοποιήσει τις τυπικές ώρες εργασίας ανά ημέρα που καθόριζε η κινεζική εργατική νομοθεσία. Εντούτοις, στην αιτιολογική σκέψη 184 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή επισήμανε ότι από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν μπορούσε να συναχθεί ότι οι πραγματικές ημέρες εργασίας μετατρεπόμενες σε ώρες εργασίας αντιστοιχούσαν στις δεδουλευμένες ώρες εργασίας στη

διαδικασία κατασκευής του υπό εξέταση προϊόντος, δεδομένου ότι δεν είχε προσκομιστεί κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με τη βάση επί της οποίας είχαν καθοριστεί οι τυπικές ώρες εργασίας για την παραγωγή συνδετήρων.

219 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού και του άρθρου 6.8 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι, αφενός, η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη τις διαφορές μεταξύ των μεθόδων κατασκευής των υπό έρευνα προϊόντων και διότι χρησιμοποίησε εσφαλμένα τα στοιχεία που βασίζονταν στην Jiangsu, τα οποία ήταν εκτός πραγματικότητας εφαρμοζόμενα στην Ningbo Jinding. Αφετέρου, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη άλλα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της προκειμένου να υπολογίσει την παραγωγικότητα του εργατικού δυναμικού.

220 Συγκεκριμένα, κατά πρώτον, όσον αφορά, πρώτον, τον ενδεχόμενο αντίκτυπο της διαδικασίας παραγωγής που είχε επιλέξει κάθε παραγωγός-εξαγωγέας επί της παραγωγικότητας, η Επιτροπή εξήγησε, στην αιτιολογική σκέψη 317 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσει τη διαφορά μεταξύ των ωρών εργασίας που απαιτούνται για τις διάφορες διαδικασίες παραγωγής για οποιονδήποτε από τους παραγωγούς-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν προσκόμισαν αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα έπρεπε να εκτιμηθούν οι εν λόγω διαφορές.

221 Ερωτηθέντες σχετικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγοντες επιβεβαίωσαν, αφενός μεν, ότι τόσο η Jiangsu όσο και η Ningbo Jinding χρησιμοποιούσαν αμφότερες τις διαδικασίες παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος, αφετέρου δε, ότι στις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, οι τρεις παραγωγοί-εξαγωγείς προσδιόρισαν την παραγωγικότητα αποκλειστικώς βάσει του κόστους εργασίας για την παραγωγή του υπό εξέταση προϊόντος, ανεξαρτήτως της διαδικασίας παραγωγής. Ειδικότερα, οι προσφεύγοντες δεν μπόρεσαν να προσδιορίσουν τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή θα μπορούσε να διακρίνει μεταξύ των δύο διαδικασιών για τον καθορισμό του κόστους εργασίας.

222 Εξάλλου, όπως επισήμανε η Επιτροπή, χωρίς να αντικρουστεί επ' αυτού από τους προσφεύγοντες, κανένας από τους τρεις παραγωγούς-εξαγωγείς δεν διέθετε ακριβή έγγραφα που να προσδιορίζουν τις απαιτήσεις όσον αφορά το κόστος εργασίας βάσει της μεθόδου σφυρηλάτησης του προϊόντος.

223 Επομένως, εφόσον οι προσφεύγοντες δεν μπόρεσαν να προσκομίσουν στην Επιτροπή σχετικά στοιχεία, το επιχείρημά τους περί της ενδεχόμενης διαφοράς μεταξύ των ωρών εργασίας που απαιτούνται για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος αναλόγως της επιλεγμένης διαδικασίας κατασκευής πρέπει να απορριφθεί.

224 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν το γεγονός ότι η Επιτροπή υπολόγισε το κόστος εργασίας της Ningbo Jinding με βάση τα στοιχεία της Jiangsu, δεδομένου ότι τούτο κατέληξε σε αποτελέσματα τα οποία, κατά την άποψή τους, δεν ήταν ρεαλιστικά, ήτοι στο ότι οι υπάλληλοι της Ningbo Jinding εργάζονταν πενήντα δύο εβδομάδες το έτος, έξι ημέρες την εβδομάδα και δεκαεπτά ώρες την ημέρα.

225 Ωστόσο, από τις παρατηρήσεις της Ningbo Jinding επί των τελικών συμπερασμάτων προκύπτει ότι, για να καταλήξει στον αριθμό των δεκαεπτά ωρών εργασίας ανά εργαζόμενο ημερησίως, η Ningbo Jinding χρησιμοποίησε τις αναγκαίες ώρες εργασίας για την παραγωγή του υπό εξέταση προϊόντος, όπως υπολογίστηκαν με βάση τα «διαθέσιμα στοιχεία» που χρησιμοποίησε η Επιτροπή και τον πολλαπλασίασε με τον αριθμό των εργαζομένων που αναγράφεται στον

πίνακα C5 της απάντησης επί του ερωτηματολογίου. Επ' αυτού, πρέπει, κατ' αρχάς, να σημειωθεί ότι τα στοιχεία αυτά δεν επαληθεύτηκαν από την Επιτροπή. Εν συνεχεία, οι προσφεύγοντες αναγνώρισαν ότι ο αριθμός των εργαζομένων της Ningbo Jinding είχε παρουσιάσει σημαντικές διακυμάνσεις κατά τη διάρκεια της έρευνας, οπότε η Επιτροπή δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει τον αριθμό των ωρών εργασίας ανά εργαζόμενο της Jiangsu, πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των εργαζομένων των δύο άλλων παραγωγών-εξαγωγέων, για να υπολογίσει το κόστος εργασίας. Κατά συνέπεια, ο αριθμός των δεκαεπτά ωρών εργασίας ημερησίως δεν επιβεβαιώνεται από συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία και παραμένει, εν πάση περιπτώσει, υποθετικός.

226 Τέλος, όπως επισήμανε η Επιτροπή, από το παράρτημα R.3 του υπομνήματος απαντήσεως προκύπτει ότι η Ningbo χρησιμοποιούσε στον υπολογισμό της μόνο το «άμεσο εργατικό δυναμικό» που ήταν αναγκαίο για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος καθώς και το «βοηθητικό προσωπικό στον τομέα του R&D», ενώ η Επιτροπή διευκρίνισε στις οδηγίες που παρείχε με το ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ ότι το «εργατικό δυναμικό» που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του κόστους παραγωγής έπρεπε να περιλαμβάνει τόσο το «άμεσο όσο και το έμμεσο εργατικό δυναμικό». Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγοντες δεν μπόρεσαν να παράσχουν στην Επιτροπή τα στοιχεία που αυτή θεωρούσε ως αναγκαία.

227 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι, στο μέτρο που τα θεσμικά όργανα εξαρτώνται από την οικειοθελή συνεργασία των μερών όσον αφορά την παροχή των αναγκαίων στοιχείων εντός των τασσομένων προθεσμιών, οι απαντήσεις των μερών αυτών στο προβλεπόμενο στο άρθρο 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού ερωτηματολόγιο, καθώς και ο μεταγενέστερος έλεγχος τον οποίο μπορεί να διενεργήσει η Επιτροπή, είναι ουσιώδεις για τη διεξαγωγή της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Ο κίνδυνος που υφίσταται, σε περίπτωση μη συνεργασίας των επιχειρήσεων τις οποίες αφορά η έρευνα, να λάβουν τα θεσμικά όργανα υπόψη στοιχεία άλλα εκτός αυτών που περιλαμβάνονται στις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο είναι συμφυής στη διαδικασία αντιντάμπινγκ, ενώ σκοπός είναι να ενθαρρυνθεί η καλόπιστη και επιμελής συνεργασία των επιχειρήσεων αυτών (βλ. απόφαση της 13ης Ιουλίου 2006, Shandong Reipu Biochemicals κατά Συμβουλίου, T-413/03, EU:T:2006:211, σκέψη 65 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

228 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έκρινε, κατά την άσκηση της ευρείας διακριτικής της ευχέρειας, ότι, εφόσον τόσο η Jiangsu όσο και η Ningbo Jinding χρησιμοποιούσαν τη διαδικασία ψυχρής και θερμής σφυρηλάτησης, δεν ήταν υποχρεωμένη να εξακριβώσει αν οι διαδικασίες αυτές συνεπάγονταν διαφορές ως προς τις ώρες εργασίας που ήταν αναγκαίες για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος σε σχέση με άλλες πηγές, και ιδίως τις ώρες εργασίας που ήταν αναγκαίες για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος από τους παραγωγούς της Ένωσης. Συναφώς και εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή εξήγησε ότι οι ώρες εργασίας δεν είχαν ζητηθεί στα ερωτηματολόγια των ενωσιακών παραγωγών. Επομένως, οι πληροφορίες αυτές δεν ήταν διαθέσιμες κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

229 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι τα επίμαχα στοιχεία ενείχαν αντιφάσεις και κενά και ότι δεν μπορούσε να τα χρησιμοποιήσει.

230 Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα κατά πόσον η Επιτροπή επέλεξε τα καλύτερα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της προκειμένου να υπολογίσει το κόστος εργασίας, υπενθυμίζεται, κατ' αρχάς, ότι η δυνατότητα εναλλακτικών υπολογισμών δεν αρκεί για να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

231 Συγκεκριμένα, σκοπός του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού είναι να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να περατώσει την έρευνα εντός του πλαισίου των χρονικών περιορισμών που της επιβάλλονται. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την αναγκαιότητα να στηριχθεί στο άρθρο 18 του βασικού κανονισμού κατά την εξέταση των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της, λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσει.

232 Ειδικότερα, όσον αφορά, πρώτον, τη δυνατότητα να στηριχθεί στις τυπικές ώρες εργασίας, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή διαπίστωσε, χωρίς να αντικρούεται επ' αυτού από τους προσφεύγοντες, ότι οι τυπικές ώρες εργασίας δεν αντικατόπτριζαν κατ' ανάγκην την πραγματικότητα των ωρών που διατίθεντο ειδικώς για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος.

233 Εξάλλου, το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι οι τυπικές ώρες χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο άλλων ερευνών δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι η νομιμότητα κανονισμού περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα των κανόνων δικαίου και, ιδίως, των διατάξεων του βασικού κανονισμού, και όχι βάσει της προβαλλόμενης προγενέστερης πρακτικής των θεσμικών οργάνων της Ένωσης όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων [απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2016, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-351/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:616, σκέψη 107· πρβλ., επίσης, αποφάσεις της 10ης Φεβρουαρίου 2021, RFA International κατά Επιτροπής, C-56/19 P, EU:C:2021:102, σκέψη 79, και της 4ης Οκτωβρίου 2006, Moser Baer India κατά Συμβουλίου, T-300/03, EU:T:2006:289, σκέψη 45].

234 Συγκεκριμένα, ο βασικός κανονισμός δεν ορίζει τι αποτελεί «απαραίτητη» πληροφορία κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1 (απόφαση της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-633/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:271, σκέψη 46).

235 Επομένως, δεδομένου ότι ένα πληροφοριακό στοιχείο μπορεί να καθιστά δυνατή τη συναγωγή συμπερασμάτων σε μια έρευνα και να μην είναι χρήσιμο σε μια άλλη, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εκτίμηση βάσει της οποίας μπορεί να κριθεί αν ένα συγκεκριμένο πληροφοριακό στοιχείο συνιστά ή όχι «απαραίτητη πληροφορία», κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, πρέπει να πραγματοποιείται λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων κάθε έρευνας και όχι με αφηρημένο τρόπο [απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, EBMA κατά Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, σκέψη 49].

236 Εν προκειμένω, η Επιτροπή εκτίμησε ότι ήταν αναγκαίο να προσδιορίσει τον αριθμό των «πραγματικών» ωρών εργασίας που απαιτούνταν για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος. Οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν ότι ο αριθμός των ωρών εργασίας που απαιτούνταν για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος αποτελεί πληροφορία απαραίτητη για την έρευνα, αλλά θεωρούν ότι η γνωστοποίηση των τυπικών ωρών ήταν επαρκής. Συνεπώς, δεν αποδεικνύουν πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως της Επιτροπής ως προς την απόρριψη του υπολογισμού του κόστους εργασίας βάσει των τυπικών ωρών εργασίας στην Κίνα.

237 Για τους ίδιους λόγους, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι η κινεζική νομοθεσία δεν επιβάλλει υποχρέωση καταγραφής των πραγματικών ωρών εργασίας, καθόσον η Επιτροπή εκτίμησε ότι οι πραγματικές ώρες εργασίας που απαιτούνταν για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος αποτελούσαν απαραίτητες πληροφορίες για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό εξέταση προϊόντος.

238 Η διαπίστωση αυτή δεν κλονίζεται από το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τις νόμιμες ώρες προκειμένου να υπολογίσει τις ώρες εργασίας που απαιτούνταν για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος και να μην συναγάγει την ύπαρξη παράνομης συμπεριφοράς. Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 183 του προσβαλλόμενου κανονισμού, απλώς και μόνον η ύπαρξη διατάξεως της εργατικής νομοθεσίας που καθορίζει τον τυπικό αριθμό ωρών εργασίας που μπορεί να εργαστεί ένας εργαζόμενος δεν αποτελεί επαρκές στοιχείο για την απόδειξη των πραγματικών δεδουλευμένων ωρών, δεδομένου ότι από κανένα στοιχείο κατά τη διάρκεια της έρευνας δεν αποδείχθηκε η τήρηση ή η εφαρμογή της κινεζικής εργατικής νομοθεσίας και ότι οι πραγματικές ημέρες εργασίας που δήλωσαν οι παραγωγοί-εξαγωγείς αντιστοιχούσαν στις αμοιβές που πράγματι καταβλήθηκαν στο προσωπικό.

239 Δεύτερον, όσον αφορά την προταθείσα από τους προσφεύγοντες δυνατότητα χρησιμοποίησης του μέγιστου αριθμό ωρών εργασίας κατά την κινεζική νομοθεσία, η Επιτροπή εξήγησε ότι είχε ανεύρει, ως προς την Jiangsu, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη μη τήρηση του εν λόγω κανόνα και την κατά τα φαινόμενα απουσία ελέγχου της τηρήσεως αυτού. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο εν λόγω δείκτης αναφοράς δεν ήταν λυσιτελής.

240 Τρίτον, όσον αφορά τη δυνατότητα να χρησιμοποιηθεί ως βάση ο μέσος αριθμός ωρών εργασίας ανά εργαζόμενο της Jiangsu, πολλαπλασιαζόμενος επί τον αριθμό των εργαζομένων των δύο άλλων παραγωγών-εξαγωγέων, όπως εξήγησε η Επιτροπή, ο υπολογισμός αυτός δεν είναι κατάλληλος, δεδομένου ότι ο αριθμός των εργαζομένων που απασχολούνταν στη Ningbo Jinding παρουσίασε διακυμάνσεις καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Επομένως, οι πληροφορίες που παρείχε σχετικώς ο συγκεκριμένος παραγωγός-εξαγωγέας δεν παρείχαν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να λάβει υπόψη έναν δείκτη για τον υπολογισμό του κόστους εργασίας. Κατά συνέπεια, οι προσφεύγοντες δεν προσκόμισαν στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες που αυτή θεωρούσε ως αναγκαίες για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό εξέταση προϊόντος.

241 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν κατόρθωσαν να προσκομίσουν επαρκή στοιχεία που να καθιστούν αναξιόπιστες τις εκτιμήσεις των πραγματικών περιστατικών στον προσβαλλόμενο κανονισμό σχετικά με τις απαιτούμενες για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος πραγματικές ώρες εργασίας. Όμως, η απόδειξη αυτή είναι απαραίτητη για να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως που να δικαιολογεί την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2019, Jinan Meide Casting κατά Επιτροπής, T-650/17, EU:T:2019:644, σκέψη 110).

242 Συνεπώς, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, διαπιστώνεται ότι, κατά την άσκηση της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, η Επιτροπή βασίμως έκρινε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, ότι, εφόσον οι παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα δεν είχαν κατορθώσει να της παράσχουν τον συγκεκριμένο αριθμό ωρών εργασίας των εργαζομένων τους που λάμβαναν μέρος στο σύνολο της διαδικασίας παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος, μπορούσε να στηριχθεί στα επαληθευμένα στοιχεία ενός εκ των τριών αυτών παραγωγών-εξαγωγέων, προκειμένου να υπολογίσει την κανονική αξία του υπό εξέταση προϊόντος.

243 Επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

4. Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού

244 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί στο άρθρο 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού για να καθορίσει το περιθώριο ντάμπινγκ για τους συνεργασθέντες παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, καθόσον, κατά τη διάταξη αυτή, η Επιτροπή όφειλε να μη λάβει υπόψη τα περιθώρια που είχαν καθοριστεί υπό τις περιστάσεις που προβλέπει το άρθρο 18 του εν λόγω κανονισμού. Ο ίδιος περιορισμός απορρέει και από το άρθρο 9.4 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ, το οποίο επιδιώκει να αποτρέψει το ενδεχόμενο οι παραγωγοί-εξαγωγείς, από τους οποίους δεν ζητήθηκε να συνεργαστούν κατά την έρευνα, να θιγούν από την έλλειψη ή την ανεπάρκεια των πληροφοριών που προσκόμισαν οι περιληφθέντες στην έρευνα παραγωγοί-εξαγωγείς.

245 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα της επιχειρηματολογίας των προσφευγόντων.

246 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 1, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού καθόρισε τους συντελεστές του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ, κατ' αρχάς, για τους τρεις παραγωγούς-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, ήτοι 22,1 % για την Jiangsu, 46,1 % για τη Ningbo Jinding και 48,8 % για τη Wenzhou, εν συνεχεία, τον συντελεστή για τους συνεργασθέντες παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα σε 39,6 % και, τέλος, σε 86,5 % για όλους τους άλλους παραγωγούς-εξαγωγείς της επίμαχης χώρας. Ο συντελεστής που αμφισβητείται στο πλαίσιο του τετάρτου λόγου ακυρώσεως είναι ο συντελεστής 39,6 %.

247 Το άρθρο 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι:

«Αν η Επιτροπή έχει περιορίσει το αντικείμενο της εξέτασής της κατ' εφαρμογή του άρθρου 17, οποιοσδήποτε δασμός αντιντάμπινγκ, ο οποίος επιβάλλεται στις εισαγωγές που προέρχονται από εξαγωγείς ή παραγωγούς οι οποίοι έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 17 αλλά δεν έχουν περιληφθεί στην εξέταση, δεν υπερβαίνει το μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ που έχει καθοριστεί για τα μέρη που επελέγησαν στο δείγμα, ανεξάρτητα από το αν η κανονική αξία για τα μέρη αυτά καθορίστηκε με βάση το άρθρο 2 παράγραφοι 1 έως 6 ή το άρθρο 2 παράγραφος 7 στοιχείο α).

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή δεν λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε περιθώρια είτε είναι μηδενικά, είτε ασήμαντα, είτε έχουν καθοριστεί υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 18.»

248 Συνεπώς, η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις που η Επιτροπή εφαρμόζει τη μέθοδο της δειγματοληψίας, δηλαδή μόνον όταν έχει περιορίσει την έρευνά της σε συγκεκριμένη ομάδα παραγωγών-εξαγωγέων, σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού, όπως έπραξε στη διαδικασία που αποτελεί το αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς.

249 Εν συνεχεία, διευκρινίζεται ότι το άρθρο 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυπο με το άρθρο 9, παράγραφος 4, της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ, το οποίο ορίζει τα εξής:

«Όταν οι αρχές έχουν περιστείλει το αντικείμενο της εξέτασης που διενεργούν σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 10 δεύτερο εδάφιο, οποιοσδήποτε δασμός αντιντάμπινγκ, ο οποίος επιβάλλεται στις εισαγωγές που προέρχονται από εξαγωγείς ή παραγωγούς μη συμπεριλαμβανόμενους στην εξέταση, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει:

i) το μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ που έχει καθοριστεί σε σχέση με τους επιλεγέντες εξαγωγείς ή παραγωγούς ή,

[…]

υπό την προϋπόθεση ότι οι αρχές δεν λαμβάνουν υπόψη για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου τυχόν περιθώρια που είτε είναι μηδενικά είτε αμελητέα καθώς και τυχόν περιθώρια που έχουν καθοριστεί υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 8. Οι αρχές επιβάλλουν μεμονωμένους δασμούς ή κανονικές αξίες για τις εισαγωγές που προέρχονται από οποιονδήποτε εξαγωγέα ή παραγωγό που δεν έχει συμπεριληφθεί στην εξέταση, εφόσον αυτός έχει προσκομίσει τα απαραίτητα στοιχεία κατά τη διάρκεια της έρευνας, όπως προβλέπει το άρθρο 6 παράγραφος 10.2.»

250 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η αρχή του γενικού διεθνούς δικαίου περί υποχρέωσης τήρησης των συμβατικών δεσμεύσεων (pacta sunt servanda), η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 26 της Συμβάσεως της Βιέννης περί του δικαίου των Συνθηκών, της 23ης Μαΐου 1969 (*Recueil des traités des Nations unies*, τόμος 1155, σ. 331), συνεπάγεται ότι ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή των διατάξεων της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ, να λαμβάνει υπόψη την ερμηνεία των διαφόρων διατάξεων της Συμφωνίας αυτής από το όργανο επίλυσης διαφορών του ΠΟΕ (βλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

251 Κατά την αιτιολογική σκέψη 3 του βασικού κανονισμού, προκειμένου να διασφαλισθεί η ενδεδειγμένη και διαφανής εφαρμογή των κανόνων της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ, το κείμενο της Συμφωνίας αυτής θα πρέπει να αποτυπώνεται κατά το δυνατόν στην ενωσιακή νομοθεσία. Ως εκ τούτου, ο δικαστής της Ένωσης μπορεί να στηριχθεί στις εκθέσεις του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου του ΠΟΕ προκειμένου να ερμηνεύσει τις κατ' ουσίαν πανομοιότυπες διατάξεις (πρβλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψεις 33 και 34).

252 Στην έκθεσή του σχετικά με τη διαφορά «Ηνωμένες Πολιτείες – Μέτρα αντιντάμπινγκ όσον αφορά ορισμένα προϊόντα από χάλυβα θερμής έλασης, καταγωγής Ιαπωνίας», της 24ης Ιουλίου 2001 (WT/DS 184/AB/R), το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ έκρινε ότι το άρθρο 9, παράγραφος 4, της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ θεσπίζει ανώτατο όριο για τις αρμόδιες αρχές όσον αφορά τον καθορισμό του ανώτατου «συνολικού υπολειπόμενου» συντελεστή, δηλαδή ότι το περιθώριο που καθορίζεται για τους συνεργασθέντες παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν έχουν περιληφθεί στο δείγμα δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέσο σταθμισμένο περιθώριο των παραγωγών-εξαγωγέων που έχουν περιληφθεί στο δείγμα. Το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο επισήμανε επίσης ότι το άρθρο 9, παράγραφος 4, θεσπίζει δύο απαγορεύσεις. Η πρώτη απαγόρευση εμποδίζει τις αρμόδιες για την έρευνα αρχές να υπολογίζουν τον συνολικό υπολειπόμενο συντελεστή χρησιμοποιώντας μηδενικά ή αμελητέα

περιθώρια, ενώ η δεύτερη απαγορεύει σε αυτές να υπολογίζουν το ανώτατο αυτό όριο χρησιμοποιώντας «τα περιθώρια που έχουν καθοριστεί υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται» στο άρθρο 6, παράγραφος 8, της Συμφωνίας.

253 Πιο συγκεκριμένα, το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ απέρριψε ρητώς τον ισχυρισμό ότι ο δεύτερος περιορισμός αφορά αποκλειστικώς και μόνον τα περιθώρια που έχουν υπολογιστεί εξ ολοκλήρου βάσει των διαθέσιμων πραγματικών στοιχείων. Ειδικότερα, οι «προϋποθέσεις που αναφέρονται» στο άρθρο 6, παράγραφος 8, της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ είναι οι περιστάσεις υπό τις οποίες οι αρμόδιες για την έρευνα αρχές χρησιμοποιούν δεόντως τα διαθέσιμα στοιχεία προκειμένου να αναπληρώσουν την έλλειψη των απαραίτητων πληροφοριών στον φάκελο, οι δε περιστάσεις αυτές, στην πραγματικότητα, μπορούν να αφορούν μικρό μόνον αριθμό πληροφοριών για τον υπολογισμό του χωριστού περιθωρίου ντάμπινγκ για έναν εξαγωγέα ή παραγωγό.

254 Επιπλέον, το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ έκρινε ότι η ερμηνεία αυτή του άρθρου 9, παράγραφος 4, της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ συνάδει με τον σκοπό της διατάξεως. Συγκεκριμένα, δεδομένου το άρθρο 6, παράγραφος 8, της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ παρέχει στις αρχές τη δυνατότητα να καλύψουν τα κενά του φακέλου που οφείλονται στην ανεπάρκεια ή την έλλειψη των πληροφοριών που οφείλουν να υποβάλουν οι υπό έρευνα εξαγωγείς, το άρθρο 9, παράγραφος 4, της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ επιδιώκει να αποτρέψει το ενδεχόμενο οι εξαγωγείς, από τους οποίους δεν ζητήθηκε να συνεργασθούν κατά τη διάρκεια της έρευνας, να υποστούν βλάβη λόγω των ελλείψεων ή ανεπαρκειών των πληροφοριών που γνωστοποίησαν οι εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα. Επομένως, ο σκοπός αυτός διακυβεύεται εάν το μέσο σταθμισμένο περιθώριο έχει υπολογιστεί, έστω εν μέρει, βάσει των διαθέσιμων πραγματικών στοιχείων.

255 Το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ διαπίστωσε ρητώς ότι η ενώπιόν του διαφορά δεν αφορούσε το ζήτημα του τρόπου θεραπείας μιας καταστάσεως όπως η επίμαχη εν προκειμένω, στην οποία όλα τα περιθώρια βάσει των οποίων η Επιτροπή όφειλε να υπολογίσει το μέσο σταθμισμένο περιθώριο για τους παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν έχουν περιληφθεί στο δείγμα έπρεπε να εξαιρεθούν από τον υπολογισμό βάσει της δεύτερης απαγορεύσεως. Ως εκ τούτου, αφού διαπίστωσε την ύπαρξη κενού, εξήγησε ότι η ενώπιόν του διαφορά δεν συνεπαγόταν υποχρέωση επιλύσεως του ζητήματος αυτού.

256 Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή στηρίχθηκε στην ως άνω έκθεση για να υποστηρίξει ότι υφίσταται κενό στον βασικό κανονισμό, ο οποίος, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, της επέβαλλε περιορισμό χωρίς να της παρέχει εναλλακτική λύση. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή υποστήριξε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι το άρθρο 17, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού αποσκοπεί στην κάλυψη του διαπιστωμένου αυτού κενού όσον αφορά τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ των συνεργασθέντων παραγωγών-εξαγωγέων που δεν έχουν περιληφθεί στο δείγμα.

257 Το άρθρο 17, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Όταν αποφασίζεται η διενέργεια δειγματοληψίας και υπάρχει κάποιος βαθμός άρνησης συνεργασίας εκ μέρους των επιλεγέντων ενδιαφερόμενων μερών, ο οποίος είναι πιθανό να επηρεάσει σημαντικά τα πορίσματα της έρευνας, επιτρέπεται η επιλογή νέου δείγματος.

Εντούτοις, αν εξακολουθεί να υφίσταται σημαντικός βαθμός άρνησης συνεργασίας ή δεν υπάρχει ο χρόνος που χρειάζεται για την επιλογή νέου δείγματος, εφαρμόζονται οι συναφείς διατάξεις του άρθρου 18.»

258 Κατ’ ακολουθίαν, η Επιτροπή υποστήριξε ότι δεν διέθετε «επαρκή χρόνο» κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και ότι υποχρεώθηκε να καθορίσει το σταθμισμένο μέσο περιθώριο για τους συνεργασθέντες παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα βάσει του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, όπως έπραξε για τους παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν είχαν συνεργασθεί. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι, εάν δεν μπορούσε να στηριχθεί στα περιθώρια των τριών παραγωγών-εξαγωγέων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα για τον υπολογισμό του σταθμισμένου μέσου περιθωρίου των συνεργασθέντων παραγωγών-εξαγωγέων που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, τούτο θα περιήγαγε τους τελευταίους σε πολύ δυσμενέστερη θέση, δεδομένου ότι ο εφαρμοστέος συντελεστής αντιντάμπινγκ θα είχε καθοριστεί σε 86,5 %, όπως και για όλους τους άλλους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν συμμετείχαν καθ’ οιονδήποτε τρόπο στην έρευνα, αντί 39,6 %.

259 Με το υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγοντες αντέκρουσαν την επιχειρηματολογία αυτή, καθόσον η στηριζόμενη στο άρθρο 17, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού συλλογιστική είναι εντελώς καινοφανής και δεν μπορεί να δικαιολογήσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό εκ των υστέρων. Ως εκ τούτου, θεώρησαν ότι επρόκειτο για νέα αιτιολογία εκ μέρους της Επιτροπής. Κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγοντες υποστήριξαν ότι το άρθρο 17, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού προβλέπει δύο στάδια, ήτοι, αρχικά, τη διαπίστωση ορισμένου βαθμού άρνησης συνεργασίας που μπορεί να έχει ουσιαστικό αντίκτυπο και, στη συνέχεια, τη συγκρότηση νέου δείγματος. Εάν, κατόπιν της επιλογής του νέου αυτού δείγματος, εξακολουθεί να μην υπάρχει συνεργασία ή εάν ο χρόνος είναι ανεπαρκής, είναι δυνατή η εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του άρθρου 18. Η περίπτωση αυτή δεν αντιστοιχεί στην κατάσταση της υπό κρίση υποθέσεως. Κατά τους προσφεύγοντες, το άρθρο 17, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού αφορά περιπτώσεις εμπλοκής, στις οποίες όλοι οι παραγωγοί-εξαγωγείς δεν συνεργάζονται ή δεν παρέχουν κανένα στοιχείο.

260 Πρώτον, η Επιτροπή υποστήριξε κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση ότι η συγκρότηση νέου δείγματος αποτελούσε δυνατότητα, αλλά όχι υποχρέωση, καθόσον το άρθρο 17, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού αναφέρει ότι «επιτρέπεται» η συγκρότηση νέου δείγματος. Δεύτερον, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι η διαπίστωση του κενού δεν την απάλλασσε από τη γενική υποχρέωσή της να τηρεί πέραν αυτού τον βασικό κανονισμό, όπως συμβαίνει εν προκειμένω. Τρίτον, η Επιτροπή επισήμανε ότι, σε περίπτωση κενού, μπορούσε να εφαρμόσει το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού σύμφωνα με τις απαιτήσεις του εν λόγω κανονισμού. Τέταρτον, η Επιτροπή υποστήριξε επίσης ότι το άρθρο 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού δεν συνιστά κατ’ ανάγκην προστασία για τους συνεργασθέντες παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν έχουν περιληφθεί στο δείγμα. Συγκεκριμένα, στην υποθετική περίπτωση που δύο μόνον από τα τρία περιθώρια κέρδους θα έπρεπε να μη ληφθούν υπόψη ως στηριζόμενα στο άρθρο 18 του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή θα εφάρμοζε το υπολειπόμενο περιθώριο κέρδους στους εν λόγω παραγωγούς-εξαγωγείς, ακόμη και αν αυτό ήταν το υψηλότερο από τα τρία επίμαχα περιθώρια. Επομένως, το περιθώριο ντάμπινγκ των παραγωγών αυτών θα μπορούσε να αυξηθεί αν ένα από τα περιθώρια του δείγματος δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη διότι θα είχε καθοριστεί με τη χρήση των διαθέσιμων στοιχείων, κατά την έννοια του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού.

261 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι, κατά πάγια νομολογία, από την επιβαλλόμενη από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του. Εντούτοις, η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 296, δεύτερο

εδάφιο, ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της, αλλά και βάσει του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό ζήτημα. Ειδικότερα, θα ήταν υπερβολικό να απαιτείται λεπτομερής περιγραφή εκάστης πτυχής της επίδικης πράξεως, ιδίως όταν οι προσφεύγοντες, όπως εν προκειμένω, έχουν μετάσχει σε μεγάλο βαθμό στη διοικητική διαδικασία (πρβλ. απόφαση της 13ης Απριλίου 2011, Far Eastern New Century κατά Συμβουλίου, T-167/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:165, σκέψη 103 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

262 Δεύτερον, πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι, εάν τα στοιχεία των τριών παραγωγών-εξαγωγέων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν λόγω του περιορισμού του άρθρου 9, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, το δείγμα της Επιτροπής θα καθίστατο μη λειτουργικό για την επίμαχη έρευνα.

263 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 201 έως 243 ανωτέρω, η Επιτροπή χρησιμοποίησε τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με τη χρήση του αναγκαίου για την κατασκευή του υπό εξέταση προϊόντος εργατικού δυναμικού, καθόσον τα στοιχεία τα οποία της υπέβαλαν οι παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα ήταν ελλιπή ή αντιφατικά. Πάντως, η διαπίστωση αυτή έγινε σε προχωρημένο στάδιο της έρευνας, δεδομένου ότι η Επιτροπή διαπίστωσε την ανεπάρκεια των παρασχεθέντων στοιχείων μόλις κατά τους εξ αποστάσεως διασταυρούμενους ελέγχους. Δεδομένου ότι η διαδικασία που καταλήγει στην επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό ακολουθεί σταδιακή προσέγγιση, το περιθώριο ντάμπινγκ των παραγωγών-εξαγωγέων του δείγματος καθορίστηκε μόλις με την κοινοποίηση των τελικών συμπερασμάτων. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή υποχρεούται να ολοκληρώσει την έρευνα εντός σχετικώς σύντομων προθεσμιών, οι οποίες περιορίζονται αυστηρά από τον βασικό κανονισμό καθώς και από την ανακοίνωση για την έναρξη της επίμαχης έρευνας. Επομένως, δεν διέθετε επαρκή χρόνο για την επιλογή νέου δείγματος, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

264 Τρίτον, αφενός, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 336 του προσβαλλόμενου κανονισμού, κανείς από τους προσφεύγοντες τους οποίους αφορά το εν λόγω περιθώριο, ήτοι τα επίμαχα μέλη του CCCME ή οι λοιποί πέντε συνεργασθέντες παραγωγοί-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, δεν αμφισβήτησε τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με το περιθώριο που καθορίστηκε για τους συνεργασθέντες παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα.

265 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 9, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού, προβλέπει τον υπολογισμό χωριστού περιθωρίου ντάμπινγκ για κάθε εξαγωγέα ή παραγωγό που δεν έχει περιληφθεί στο δείγμα ο οποίος το ζητεί, υποβάλλοντας πλήρες ερωτηματολόγιο.

266 Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ακόμη και όταν η Επιτροπή προβαίνει σε δειγματοληψία, είναι εντούτοις δυνατό να υπολογίζεται χωριστό περιθώριο ντάμπινγκ για κάθε παραγωγό-εξαγωγέα ο οποίος δεν συμπεριελήφθη στην αρχική επιλογή και ο οποίος υποβάλλει τις απαιτούμενες πληροφορίες εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών, εκτός αν ο αριθμός των εξαγωγέων ή των παραγωγών είναι τόσο μεγάλος, ώστε να καθίσταται υπερβολικά επαχθής η ατομική εξέταση των δεδομένων καθενός και να παρεμποδίζεται η έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας. Εν πάση περιπτώσει, όπως επιβεβαίωσαν οι διάδικοι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κανένας από τους ενδιαφερόμενους προσφεύγοντες δεν εξέφρασε ενώπιον της Επιτροπής τη βούληση να εφαρμοστεί ως προς αυτόν χωριστό περιθώριο κέρδους.

267 Τέταρτον, πρέπει να επισημανθεί ότι η Επιτροπή εξήγησε στον προσβαλλόμενο κανονισμό ότι το επίπεδο συνεργασίας είχε κριθεί γενικώς χαμηλό και ότι υποχρεώθηκε να βασίσει τον υπολογισμό του ύψους των δασμών σε εθνικό επίπεδο στα διαθέσιμα στοιχεία του φακέλου.

268 Πέμπτον, υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε τα διαθέσιμα στοιχεία κατά την έννοια του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του υπό εξέταση προϊόντος. Η δε κανονική αξία του υπό εξέταση προϊόντος είναι η ίδια για όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς του εν λόγω προϊόντος από την Κίνα, καθόσον υπολογίστηκε βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, αυτό που διαφοροποιεί το περιθώριο ντάμπινγκ των διαφόρων παραγωγών-εξαγωγέων είναι η σύγκριση της εν λόγω κανονικής αξίας με τις δικές τους τιμές εξαγωγής, και όχι η σύγκριση της «γενικής» κανονικής αξίας με τις τιμές εξαγωγής του κλάδου παραγωγής. Επομένως, οι παραγωγοί-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα θα μπορούσαν να έχουν διαφορετικό περιθώριο κέρδους, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, κατόπιν συγκρίσεως των τιμών εξαγωγής τους με τη κανονική αξία που διαμορφώνεται βάσει «διαθέσιμων στοιχείων» σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, χωρίς την επιλογή νέου δείγματος παραγωγών-εξαγωγέων στο σύνολό του, ο περιορισμός του άρθρου 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού δεν θα μπορούσε να αρθεί στην προκειμένη περίπτωση.

269 Επομένως, εάν υποτεθεί ότι η Επιτροπή όφειλε να χρησιμοποιήσει τα «διαθέσιμα στοιχεία» κατά την έννοια του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού για την κατασκευή της κανονικής αξίας, εφόσον οι πληροφορίες που υπέβαλαν οι παραγωγοί-εξαγωγείς του δείγματος ήταν ανεπαρκείς, μπορεί να υποστηριχθεί ότι το στάδιο αυτό ήταν απαραίτητο στο πλαίσιο της επίμαχης έρευνας. Επιπλέον, αποδεικνύεται επίσης ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε δειγματοληψία για την επίμαχη έρευνα, πράγμα το οποίο δεν αμφισβητείται, άλλωστε, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, λόγω του πλήθους των οικείων παραγωγών-εξαγωγέων, των οποίων τα δεδομένα δεν θα μπορούσαν να εξεταστούν μεμονωμένα εγκαίρως. Όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 227 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν διαθέτει κανένα μέσο προκειμένου να υποχρεώσει τους παραγωγούς-εξαγωγείς που έχουν συμπεριληφθεί στο δείγμα να της παράσχουν τις πληροφορίες που αυτή κρίνει απαραίτητες για την ολοκλήρωση της έρευνάς της.

270 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι το περιθώριο των συνεργασθέντων παραγωγών-εξαγωγέων που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα καθορίστηκε από την Επιτροπή όχι κατά τρόπο αυθαίρετο ή τιμωρητικό, αλλά αφού η Επιτροπή διαπίστωσε, σε προχωρημένο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, ότι, αφενός, λόγω του ότι τα στοιχεία τα οποία είχαν προσκομίσει οι παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα ήταν αντιφατικά και, αφετέρου, λόγω του η παγκόσμια συγκυρία που επηρεαζόταν από την επιδημία COVID-19 την εμπόδιζε να προβεί σε επιτόπιους ελέγχους, ήταν υποχρεωμένη να εφαρμόσει για ορισμένους από τους προσφεύγοντες το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού.

271 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί στο άρθρο 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού προκειμένου να καθορίσει το σταθμισμένο μέσο περιθώριο των συνεργασθέντων παραγωγών-εξαγωγέων που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα.

272 Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

5. Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3, 5 και 6, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού

273 Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή ανέλυσε εσφαλμένα τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια, πρώτον, διότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η πλειονότητα των ενωσιακών παραγωγών κατασκεύαζε μη τυποποιημένους συνδετήρες, ενώ η πλειονότητα των κινεζικών εισαγωγών αφορούσε τυποποιημένους συνδετήρες. Επομένως, η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει αν ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής και οι Κινέζοι εξαγωγείς επικεντρώνονταν ισομερώς στα δύο τμήματα ή αν οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ αφορούσαν ενδεχομένως ένα ή περισσότερα τμήματα της αγοράς περισσότερο απ' ό,τι άλλα τμήματα. Επιπλέον, η άρνηση της Επιτροπής δεν στηρίζεται σε στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι οι επίμαχοι τύποι προϊόντων ήταν εναλλάξιμοι ή ότι ανταγωνίζονταν μεταξύ τους. Συναφώς, οι προσφεύγοντες προσθέτουν ότι, εκτός από τις σημαντικές διαφορές τιμών, οι δύο τύποι προϊόντων έχουν διαφορετικούς προορισμούς και πωλούνται σε διαφορετικούς κλάδους παραγωγής. Συγκεκριμένα, οι μη τυποποιημένοι συνδετήρες χρησιμοποιούνται στους τομείς στους οποίους η ασφάλεια διαδραματίζει βασικό ρόλο και στους κλάδους παραγωγής για τους οποίους η ποιότητα θεωρείται σημαντική, ενώ οι τυποποιημένοι συνδετήρες χρησιμοποιούνται στους τομείς των κατασκευών, των επίπλων και των ερασιτεχνικών ιδιοκατασκευών. Οι προσφεύγουσες επικρίνουν το γεγονός ότι, παρά τις επανειλημμένες αιτήσεις των ενδιαφερομένων μερών με τις οποίες ζήτησαν τη διενέργεια τμηματικής ανάλυσης, η Επιτροπή αρνήθηκε να διενεργήσει τέτοια ανάλυση.

274 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν στηρίζει σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο την παραδοχή της ότι οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς είχαν την ικανότητα να παράγουν και να εξάγουν μη τυποποιημένους συνδετήρες και ότι, εν πάση περιπτώσει, όφειλε να αναλύσει τον πραγματικό αντίκτυπο των εισαγωγών κατά την εξετασθείσα περίοδο. Κατά την έρευνα που διεξήγαγε το CCCME, μόνον τέσσερις Κινέζοι παραγωγοί σχεδίαζαν να εξαγάγουν μη τυποποιημένους συνδετήρες κατά τα επόμενα έτη μετά την εξετασθείσα περίοδο, ενώ είκοσι οκτώ παραγωγοί δεν είχαν εξετάσει το ενδεχόμενο αυτό.

275 Τρίτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι η τμηματοποίηση της αγοράς αποδεικνύεται επίσης από το γεγονός ότι η Επιτροπή υποχρεώθηκε να διευρύνει το δείγμα των ενωσιακών παραγωγών, διότι οι πληροφορίες που είχαν ληφθεί προηγουμένως από τις τέσσερις επιχειρήσεις που είχαν περιληφθεί στο αρχικό δείγμα δεν κάλυπταν την κατασκευή τυποποιημένων συνδετήρων. Αντιστοιχία μεταξύ των προϊόντων διαπιστώθηκε τελικώς μόνο για το 24 % της παραγωγής των ενωσιακών παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα.

276 Τέταρτον, όσον αφορά τη χρήση της μεθόδου των αριθμών ελέγχου των προϊόντων (στο εξής: PCN) για την ανάλυση της υποτιμολόγησης, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν το ποσοστό 90 % αντιστοιχίας που διαπίστωσε η Επιτροπή, υποστηρίζοντας ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να επικεντρωθεί στις κινεζικές εισαγωγές, αλλά στις ενωσιακές πωλήσεις. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει αν οι πωλήσεις του ενωσιακού κλάδου παραγωγής είχαν υποτιμολογηθεί και να λάβει υπόψη το ποσοστό αντιστοιχίας από την πλευρά της ενωσιακού κλάδου παραγωγής για να εκτιμήσει αν υπήρχε σημαντικού βαθμού υποτιμολόγηση προκαλούμενη από τις εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή διαπίστωσε υποτιμολόγηση μόνο σε ένα μικρό τμήμα του ενωσιακού κλάδου παραγωγής που παράγει τυποποιημένους συνδετήρες και, στη συνέχεια, επεξέτεινε τις διαπιστώσεις αυτές στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής στο σύνολό του.

277 Πέμπτον, οι προσφεύγοντες διατυπώνουν τους ίδιους προβληματισμούς όσον αφορά τις κύριες ομάδες συνδετήρων, ήτοι τις βίδες, τα μπουλόνια και τις ροδέλες, καθεμία από τις οποίες προορίζεται για πολύ διαφορετικές τελικές χρήσεις, οι οποίες δικαιολογούν τμηματική ανάλυση της ζημίας. Οι τρεις παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα εξάγουν μόνο βίδες και μπουλόνια. Επομένως, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 6, του βασικού κανονισμού, καθόσον διαπίστωσε την ύπαρξη ζημίας για τους παραγωγούς ροδελών εντός της Ένωσης.

278 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων των προσφευγόντων.

279 Κατ' αρχάς, πρέπει να σημειωθεί ότι, για τον προσδιορισμό της ζημίας, το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι πρέπει να διενεργείται αντικειμενική εξέταση του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Ένωσης, καθώς και των συνεπειών τους για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.

280 Όσον αφορά ειδικότερα την επίδραση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών, το άρθρο 3, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του βασικού κανονισμού διευκρινίζει ότι θα πρέπει να εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ σε τιμές αισθητά κατώτερες από τις τιμές που εφαρμόζει για ομοειδή προϊόντα ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής ή κατά πόσον εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν, με οποιονδήποτε τρόπο, τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση.

281 Το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού διευκρινίζει ότι η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για τον οικείο ενωσιακό κλάδο παραγωγής περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραμέτρων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής. Η διάταξη αυτή απαριθμεί διάφορους παράγοντες που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη και διευκρινίζει ότι η απαρίθμηση αυτή δεν είναι εξαντλητική και ότι κανένας από τους παράγοντες αυτούς, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού εξεταζόμενοι, δεν έχει κατ' ανάγκην αποφασιστική σημασία [βλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2017, Yingli Energy (China) κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-160/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:125, σκέψη 188 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

282 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή οφείλει να αποδείξει ότι οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προκαλούν σημαντική ζημία στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής, λαμβάνοντας υπόψη τον όγκο τους και τα επίπεδα των τιμών, με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων.

283 Εξάλλου, από το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι ο προσδιορισμός της ζημίας πρέπει να γίνεται στο επίπεδο της ενωσιακού κλάδο παραγωγής στο σύνολό του.

284 Εν συνεχεία, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται στην Επιτροπή λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών και πολιτικών καταστάσεων που οφείλει να εξετάζει στο πλαίσιο διαδικασίας αντιντάμπινγκ αφορά και τον προσδιορισμό της ζημίας που έχει υποστεί ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής (βλ. απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 112 και εκεί

μνημονευόμενη νομολογία). Ομοίως, δεδομένου ότι η εξέταση της ύπαρξης υποτιμολόγησης είναι ένα περίπλοκο από οικονομικής άποψης ζήτημα για το οποίο ο βασικός κανονισμός δεν επιβάλλει ιδιαίτερη μέθοδο, η Επιτροπή διαθέτει συναφώς ευρεία εξουσία εκτιμήσεως (απόφαση της 12ης Μαΐου 2022, Επιτροπή κατά Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, σκέψη 99).

285 Επομένως, ο δικαστικός έλεγχος μιας τέτοιας εκτιμήσεως πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των κανόνων της διαδικασίας, της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη, της έλλειψης πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών και της έλλειψης καταχρήσεως εξουσίας. Τούτο ισχύει ιδίως όσον αφορά τον καθορισμό των παραγόντων που προκαλούν ζημία στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ (βλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

286 Το Δικαστήριο έχει επίσης επανειλημμένως κρίνει ότι ο εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου έλεγχος των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στηρίζουν τις διαπιστώσεις τους δεν συνιστά νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών η οποία υποκαθιστά εκείνη των εν λόγω οργάνων. Ο έλεγχος αυτός δεν θίγει την ευρεία διακριτική ευχέρεια των εν λόγω θεσμικών οργάνων στον τομέα της εμπορικής πολιτικής, αλλά περιορίζεται στη διαπίστωση του αν τα εν λόγω στοιχεία είναι ικανά να στηρίξουν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν τα θεσμικά όργανα. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει όχι μόνο να ελέγχει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά οφείλει επίσης να ελέγχει αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των συναφών στοιχείων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση σύνθετης κατάστασης και αν είναι ικανά να θεμελιώσουν τα εξ αυτών αντλούμενα συμπεράσματα (βλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

287 Από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 3, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η μέθοδος που ακολουθείται για τον προσδιορισμό ενδεχόμενης υποτιμολόγησης πρέπει, κατ' αρχήν, να εφαρμόζεται στο επίπεδο του «ομοειδούς προϊόντος», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, ακόμη και αν, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, το προϊόν αυτό μπορεί να αποτελείται από διαφόρους τύπους προϊόντων που εμπίπτουν σε πλείονα τμήματα της αγοράς (πρβλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 74). Επομένως, ο βασικός κανονισμός δεν επιβάλλει, κατ' αρχήν, υποχρέωση στην Επιτροπή να διενεργεί ανάλυση της ύπαρξης υποτιμολόγησης σε επίπεδο διαφορετικό από εκείνο του ομοειδούς προϊόντος (απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 75).

288 Η ίδια ερμηνεία προκύπτει και από τη Συμφωνία αντιντάμπινγκ, στην οποία παραπέμπουν οι προσφεύγοντες, δεδομένου ότι η αρμόδια για την έρευνα αντιντάμπινγκ αρχή δεν υποχρεούται, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 3.2, της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ, να προσδιορίζει την ύπαρξη υποτιμολόγησης για κάθε τύπο προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο της έρευνας ή για όλο το φάσμα των προϊόντων που απαρτίζουν το ομοειδές εθνικό προϊόν (απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 76).

289 Εντούτοις, προκειμένου να διασφαλίζεται η αντικειμενικότητα της ανάλυσης της υποτιμολόγησης, η Επιτροπή μπορεί, υπό ορισμένες περιστάσεις, να υποχρεωθεί να διενεργήσει τέτοια ανάλυση στο επίπεδο των τμημάτων της αγοράς του επίμαχου προϊόντος, έστω και αν η

ευρεία διακριτική ευχέρεια που διαθέτει το θεσμικό αυτό όργανο για τον προσδιορισμό, μεταξύ άλλων, της ύπαρξης ζημίας εκτείνεται, τουλάχιστον, στις αποφάσεις που αφορούν την επιλογή της μεθόδου ανάλυσης, τα στοιχεία και τις αποδείξεις που πρέπει να συλλεχθούν, τον τρόπο υπολογισμού που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τον καθορισμό του περιθωρίου υποτιμολόγησης, καθώς και την ερμηνεία και την εκτίμηση των συλλεχθέντων στοιχείων.(απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 78).

290 Τούτο μπορεί να ισχύει σε μια περίπτωση η οποία χαρακτηρίζεται από τον έντονο διαχωρισμό της αγοράς του επίμαχου προϊόντος σε περισσότερα τμήματα και από το γεγονός ότι οι εισαγωγές που αποτελούν το αντικείμενο της έρευνας αντιντάμπινγκ ήταν, στη συντριπτική τους πλειονότητα, εντοπισμένες σε ένα από τα τμήματα της αγοράς του επίμαχου προϊόντος, υπό την επιφύλαξη ωστόσο ότι λαμβάνεται δεόντως υπόψη το ομοειδές προϊόν συνολικά. Το ίδιο μπορεί επίσης να ισχύει σε μια ιδιαίτερη περίπτωση η οποία χαρακτηρίζεται από υψηλή συγκέντρωση των εσωτερικών πωλήσεων και των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ σε χωριστά τμήματα της αγοράς, καθώς και από πολύ αισθητές διαφορές στις τιμές μεταξύ των τμημάτων αυτών. Συγκεκριμένα, υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή ενδέχεται να οφείλει να λάβει υπόψη τα μερίδια αγοράς κάθε τύπου προϊόντος καθώς και τις προαναφερθείσες διαφορές στις τιμές, προκειμένου να διασφαλίσει ότι η ανάλυση σχετικά με την ύπαρξη υποτιμολόγησης είναι όντως αντικειμενική (βλ. απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 167 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

291 Όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία μπορεί να στηριχθεί η Επιτροπή προκειμένου να διαπιστώσει την ύπαρξη ζημίας που υφίσταται ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης, από το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη, κατά την ανάλυση της υποτιμολόγησης, όλα τα κρίσιμα θετικά αποδεικτικά στοιχεία (απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 77). Ωστόσο, ο βασικός κανονισμός δεν ορίζει την έννοια των «θετικών αποδεικτικών στοιχείων». Λαμβανομένων υπόψη της γραμματικής διατύπωσης της έννοιας αυτής, του πλαισίου εντός του οποίου αυτή εντάσσεται, το οποίο περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την απαίτηση αντικειμενικής εξέτασης που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, καθώς και του σκοπού τον οποίο εξυπηρετεί ο προσδιορισμός της υπάρξεως ζημίας, ήτοι το να μπορεί να επιβληθεί δασμός αντιντάμπινγκ βάσει του όγκου των συναλλαγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, η εν λόγω έννοια υποδηλώνει πραγματικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτουν οι δείκτες της ζημίας αυτής με κατηγορηματικό, αντικειμενικό και επαληθεύσιμο τρόπο. Ως εκ τούτου, απλοί ισχυρισμοί, εικασίες ή αυθαίρετες εκτιμήσεις αποκλείεται να συνιστούν δείκτες ζημίας υπό την έννοια αυτή (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 118).

292 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω υπομνήσεων και διευκρινίσεων πρέπει να εξεταστεί η βασιμότητα των επιχειρημάτων των προσφευγόντων σχετικά με την πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως στο οποίο υποστηρίζουν ότι υπέπεσε η Επιτροπή στηριζόμενη στο ομοειδές προϊόν στο σύνολό του για την ανάλυση της ζημίας και μην εξετάζοντας τη ζημία κατά τμήματα.

293 Κατά πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 110 του προσβαλλόμενου κανονισμού, με βάση τα βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά τους καθώς και τις τελικές τους χρήσεις, όλοι οι συνδετήρες θεωρήθηκε ότι αποτελούσαν ένα ενιαίο προϊόν για τους σκοπούς της επίμαχης διαδικασίας.

294 Από τη νομολογία προκύπτει, αφενός, ότι, για τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, η Επιτροπή μπορεί να λαμβάνει υπόψη πολλές παραμέτρους, όπως τα φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά των προϊόντων, τη χρήση τους, την εναλλαξιμότητά τους, την αντίληψη που σχηματίζει γι' αυτά ο καταναλωτής, τους διαύλους διανομής, τη διαδικασία κατασκευής, το κόστος παραγωγής και την ποιότητα (αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, Whirlpool Europe κατά Συμβουλίου, T-314/06, EU:T:2010:390, σκέψη 138, και της 17ης Δεκεμβρίου 2010, EWRIA κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-369/08, EU:T:2010:549, σκέψη 82). Προκειμένου να κριθεί εάν πρόκειται για διαφορετικά προϊόντα, πρέπει ιδίως να εξακριβώνεται αν έχουν τα ίδια τεχνικά και φυσικά χαρακτηριστικά, τις ίδιες βασικές τελικές χρήσεις και την ίδια σχέση μεταξύ ποιότητας και τιμής. Σχετικώς με το ζήτημα αυτό, πρέπει να συνεκτιμάται η εναλλαξιμότητα και ο ανταγωνισμός μεταξύ των προϊόντων αυτών (απόφαση της 18ης Απριλίου 2013, Steinel Vertrieb, C-595/11, EU:C:2013:251, σκέψη 44).

295 Εντούτοις, λαμβανομένου υπόψη του ενδεικτικού χαρακτήρα του καταλόγου των κριτηρίων περί των οποίων έγινε λόγος στη σκέψη 294 ανωτέρω, η Επιτροπή ουδόλως υποχρεούται να προσδιορίσει το υπό εξέταση προϊόν χρησιμοποιώντας το σύνολο των εν λόγω κριτηρίων. Ούτε δε είναι απαραίτητο η ανάλυση καθενός εκ των κριτηρίων αυτών να καταλήγει στο ίδιο αποτέλεσμα [βλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2017, Yingli Energy (China) κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-160/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:125, σκέψη 114 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

296 Συγκεκριμένα, ο βασικός κανονισμός δεν διευκρινίζει πώς πρέπει να ορίζεται το προϊόν ή το φάσμα προϊόντων που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο έρευνας ντάμπινγκ, ούτε απαιτεί τη διενέργεια λεπτομερούς ταξινόμησης (απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου, T-170/94, EU:T:1997:134, σκέψη 61).

297 Επομένως, προϊόντα τα οποία δεν είναι πανομοιότυπα μπορούν να ενταχθούν στον ίδιο ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος και να αποτελέσουν, από κοινού, αντικείμενο έρευνας αντιντάμπινγκ [απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2012, Gem-Year και Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) κατά Συμβουλίου, T-172/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:532, σκέψη 60]. Συνεπώς, ο προσδιορισμός των «ομοειδών προϊόντων» εντάσσεται στο πλαίσιο του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή κατά την ανάλυση πολύπλοκων οικονομικών καταστάσεων. Η εξέταση του κατά πόσον είναι βάσιμο να συμπεριληφθεί ένα συγκεκριμένο προϊόν στον κατάλογο των προϊόντων πρέπει να γίνεται με βάση τα χαρακτηριστικά του υπό εξέταση προϊόντος, όπως αυτό ορίζεται από την Επιτροπή, και όχι με βάση τα χαρακτηριστικά των προϊόντων που απαρτίζουν το υπό εξέταση προϊόν ή τις υποκατηγορίες του (απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2014, Photo USA Electronic Graphic κατά Συμβουλίου, T-394/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:964, σκέψη 30).

298 Στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει να επισημανθεί ότι οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν τη διάκριση στην οποία προέβη η Επιτροπή μεταξύ τυποποιημένων και μη τυποποιημένων συνδετήρων ανάλογα με τη συμμόρφωσή τους ή μη προς ένα διεθνές πρότυπο. Στο πλαίσιο αυτό, οι συνδετήρες χαρακτηρίζονται ως τυποποιημένοι εφόσον πληρούν συγκεκριμένα διεθνή πρότυπα, ενώ εκείνοι που χαρακτηρίζονται ως μη τυποποιημένοι δεν ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένο διεθνώς αναγνωρισμένο πρότυπο. Ειδικότερα, κατά την αιτιολογική σκέψη 372 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τυποποιημένοι συνδετήρες είναι εκείνοι που περιγράφονται λεπτομερώς από βιομηχανικά πρότυπα, όπως τα πρότυπα του Deutsches Institut für Normung (DIN), τα πρότυπα του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης (ISO) ή τα ευρωπαϊκά πρότυπα (EN) που καταρτίζονται και επικαιροποιούνται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN). Από την άλλη πλευρά, οι μη τυποποιημένοι συνδετήρες παρουσιάζουν διαφορές σε σχέση με τα αναγνωρισμένα πρότυπα του κλάδου, συχνά δε συμμορφώνονται με τον σχεδιασμό ή τις

απαιτήσεις ενός συγκεκριμένου χρήστη. Ως εκ τούτου, τα σχέδια των πελατών που αποκλίνουν από αναγνωρισμένο διεθνές πρότυπο καθιστούν έναν συνδετήρα μη τυποποιημένο. Ομοίως, οι συνδετήρες που παράγονται σε τυποποιημένες γραμμές παραγωγής θεωρούνται ως μη τυποποιημένοι συνδετήρες όταν δεν συμμορφώνονται πλήρως με συγκεκριμένο διεθνώς αναγνωρισμένο βιομηχανικό πρότυπο.

299 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι τα στοιχεία αυτά υφίστανται σε μια ευρεία κατηγορία τομέων, στους οποίους χρησιμοποιούνται συνδετήρες διαφόρων ειδών. Ειδικότερα, ο ορισμός του τι αποτελεί τυποποιημένο και μη τυποποιημένο συνδετήρα δεν λαμβάνει υπόψη την πολυπλοκότητα ή το κόστος παραγωγής των οικείων βιομηχανικών κλάδων ή των χρησιμοποιούμενων πρώτων υλών. Εξ αυτών συνάγεται επίσης ότι το ίδιο αντικείμενο, όπως ένα έπιπλο ή ένα αυτοκίνητο, μπορεί να περιλαμβάνει τόσο από τυποποιημένους όσο και από μη τυποποιημένους συνδετήρες.

300 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από την επιχειρηματολογία των προσφευγόντων. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγοντες υποστήριξαν ότι οι μη τυποποιημένοι συνδετήρες απευθύνονται ειδικότερα στους κλάδους παραγωγής στους οποίους η ασφάλεια έχει μεγαλύτερη σημασία, ενώ οι τυποποιημένοι συνδετήρες χρησιμοποιούνται κυρίως σε τομείς όπως ο τομέας των κατασκευών. Ωστόσο, κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προσκομίστηκε σχετικά με τη διάκριση που κάνουν οι προσφεύγοντες, ώστε να είναι δυνατόν να διαπιστωθεί ότι κάθε τύπος συνδετήρα απευθύνεται αποκλειστικά στον τάδε ή τον δείνα κλάδο παραγωγής. Εξάλλου, οι προσφεύγοντες δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο από το οποίο να αποδεικνύεται ότι οι τυποποιημένοι και οι μη τυποποιημένοι συνδετήρες δεν ανταγωνίζονται μεταξύ τους.

301 Η Επιτροπή συμπεριέλαβε στην ίδια κατηγορία τους τυποποιημένους και τους μη τυποποιημένους συνδετήρες λόγω του ότι έπρεπε να πληρούν τα ίδια φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά. Συναφώς, διαπιστώνεται ότι οι εν λόγω παράμετροι περιλαμβάνονται μεταξύ αυτών που γίνονται δεκτοί στη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 294 ανωτέρω. Επιπλέον, όπως προκύπτει από τις διευκρινίσεις που διαλαμβάνονται στη σκέψη 298 ανωτέρω, οι διαδικασίες κατασκευής ή διανομής των τυποποιημένων και των μη τυποποιημένων συνδετήρων μπορούν να συνυπάρχουν. Εξάλλου, η Επιτροπή εξήγησε, στην αιτιολογική σκέψη 402 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι από την έρευνα προέκυψε επίσης αλληλοεπικάλυψη εφαρμογών και τελικών χρήσεων μεταξύ των δύο τύπων συνδετήρων.

302 Οι προσφεύγοντες δεν κατόρθωσαν να προσκομίσουν επαρκή στοιχεία που να καθιστούν αναξιόπιστες τις εκτιμήσεις της Επιτροπής στον προσβαλλόμενο κανονισμό σχετικά με τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος. Κατά συνέπεια, η προσέγγιση της Επιτροπής είναι σύμφωνη με τη νομολογία κατά την οποία το γεγονός ότι τα προϊόντα ανήκουν σε διαφορετικές σειρές προϊόντων δεν αρκεί, αφ’ εαυτού, για να αποδειχθεί η έλλειψη εναλλαξιμότητας αυτών και, επομένως, η σκοπιμότητα διενέργειας ανάλυσης κατά κατηγορία, εφόσον προϊόντα που ανήκουν σε διαφορετικές σειρές μπορούν να επιτελούν πανομοιότυπες λειτουργίες ή να ικανοποιούν τις ίδιες ανάγκες (βλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 383 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι, μολονότι η διαφορά στις τιμές μεταξύ των διαφόρων τμημάτων της αγοράς εξηγείται από τη διαφορετική χρήση των προϊόντων που εμπίπτουν στον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, η εν λόγω διαφορά τιμών λαμβάνεται εν πάση περιπτώσει υπόψη στο πλαίσιο της ανάλυσης της υποτιμολόγησης σύμφωνα με τη μέθοδο PCN, με συνέπεια να μην είναι αναγκαία η ανάλυση της ζημίας κατά τμήμα (πρβλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψεις 112 έως 114).

303 Συνεπώς, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι οι τυποποιημένοι και οι μη τυποποιημένοι συνδετήρες αποτελούσαν ομοειδή προϊόντα.

304 Κατά δεύτερον, διαπιστώνεται ότι, πρώτον, η Επιτροπή διευκρίνισε, στην αιτιολογική σκέψη 402 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι από την έρευνα είχε προκύψει ότι ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής παρήγε και πωλούσε τυποποιημένους και μη τυποποιημένους συνδετήρες, καθώς και ότι οι παραγωγοί-εξαγωγείς εξήγαν στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής τυποποιημένους και μη τυποποιημένους συνδετήρες. Δεύτερον, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος ανταγωνίζονταν τις πωλήσεις του ενωσιακού κλάδου παραγωγής για τις ίδιες χρήσεις και εφαρμογές. Τρίτον, η Επιτροπή στηρίχθηκε σε αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στον φάκελο από τα οποία καταδεικνυόταν ότι οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς είχαν την ικανότητα να παράγουν και να εξάγουν μη τυποποιημένους συνδετήρες, έστω και αν οι περιληφθέντες στο δείγμα εξήγαν λίγους μη τυποποιημένους συνδετήρες. Ειδικότερα, οι τύποι προϊόντων που εισάγονταν από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς αντιστοιχούσαν σε ποσοστό άνω του 90 % στους τύπους προϊόντων που παρήγαν και πωλούσαν οι ενωσιακοί παραγωγοί που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, ενώ από τη σύγκριση των τιμών των τυποποιημένων και μη τυποποιημένων συνδετήρων προέκυπτε σταθερά σημαντική υποτιμολόγηση και πώληση σε χαμηλότερες τιμές. Τέταρτον, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι όλοι οι ενωσιακοί παραγωγοί, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που παρήγαν μη τυποποιημένους συνδετήρες, ανεξάρτητα από τη σύνθεση των προϊόντων, εμφάνιζαν φθίνουσα τάση στον όγκο παραγωγής και πωλήσεων, καθώς και στα περιθώρια κέρδους και ότι τούτο καταδείκνυε ότι οι εισαγωγές από την Κίνα είχαν αρνητικές συνέπειες για όλους τους ενωσιακούς παραγωγούς που είχαν περιληφθεί στο δείγμα. Πέμπτον, η Επιτροπή επισήμανε ότι ο φάκελος περιείχε στοιχεία από τα οποία αποδεικνυόταν ότι οι ενωσιακοί παραγωγοί δεν μπορούσαν να αυξήσουν την παραγωγή και τις πωλήσεις τους σε τυποποιημένους συνδετήρες λόγω της πίεσης που ασκούσαν οι εισαγωγές από την Κίνα στις τιμές στην αγορά της Ένωσης. Έκτον, η επιδείνωση των μακροοικονομικών δεικτών ζημίας, παράλληλα με την αύξηση των εισαγωγών από την Κίνα, καθώς και η πτωτική τάση των μικροοικονομικών δεικτών όλων των ενωσιακών παραγωγών του δείγματος κατέδειξαν ότι υπήρχε ανταγωνισμός στην αγορά μεταξύ του ενωσιακού κλάδου παραγωγής και των εισαγωγών από την Κίνα στο επίπεδο του ομοειδούς προϊόντος.

305 Το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από την Επιτροπή να διευκρινίσει ποια στοιχεία του φακέλου της είχαν παράσχει τη δυνατότητα να διαπιστώσει την ικανότητα των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων να εξάγουν μη τυποποιημένους συνδετήρες στην Ένωση, καθόσον οι προσφεύγοντες είχαν αμφισβητήσει την παραδοχή αυτή.

306 Ως προς το ζήτημα αυτό, κατ' αρχάς, η Επιτροπή εξήγησε ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας, σημαντικός αριθμός Κινέζων εισαγωγέων και παραγωγών-εξαγωγέων, μεταξύ των οποίων ένα από τα επίμαχα μέλη του CCCME και ένα από τα νομικά πρόσωπα που κατονομάζονται στο παράρτημα, είχαν ζητήσει να εξαιρεθούν από την έρευνα υποστηρίζοντας ότι οι συνδετήρες που παρήγαν είχαν ειδικά χαρακτηριστικά ως προς ορισμένα στοιχεία, όπως τα φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά τους, τη χρήση τους, την εναλλαξιμότητά τους, τη διαδικασία παραγωγής τους, την τιμή τους και τη διαδικασία πιστοποίησής τους, προορίζονταν δε για χρήση διαφορετική από εκείνη των τυποποιημένων συνδετήρων. Η Επιτροπή προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία για τα εν λόγω αιτήματα, τα οποία καταδείκνυαν τη στενή σχέση μεταξύ των εν λόγω δύο τμημάτων.

307 Συγκεκριμένα, από το παράρτημα Ε.1 των γραπτών απαντήσεων της Επιτροπής στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι δύο ενωσιακοί εισαγωγείς-διανομείς είχαν ζητήσει την εξαίρεση των ξυλόβιδων από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος της έρευνας, αναφέροντας

ότι το 40 έως 60 % του συνόλου των εισαγωγών ξυλόβιδων στην Ένωση προερχόταν από την Κίνα. Υποστήριξαν ότι οι ξυλόβιδες από σίδηρο ή χάλυβα, εκτός του ανοξείδωτου χάλυβα, έπρεπε να εξαιρεθούν από την έρευνα, βάσει των κριτηρίων περί των οποίων γίνεται λόγος στη σκέψη 294 ανωτέρω, ισχυριζόμενη επίσης ότι τα προϊόντα αυτά απαιτούσαν πρόσθετη πιστοποίηση προκειμένου να πωληθούν στο έδαφος της Ένωσης. Επομένως, κατά τον ορισμό που δέχθηκε η Επιτροπή, οι ξυλόβιδες που εισάγουν από την Κίνα οι δύο αυτοί εισαγωγείς-διανομείς δεν αποτελούν τυποποιημένους συνδετήρες, καθόσον οι εν λόγω βίδες αποκλίνουν από τα διεθνή πρότυπα. Ομοίως, δύο Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς υποστήριξαν ότι εξήγαν βίδες για ξύλινες κατασκευές, οι οποίες αποτελούσαν μη τυποποιημένους συνδετήρες, κατασκευαζόμενους κατά παραγγελία, ενώ ένα από τα επίμαχα μέλη του CCCME ζήτησε επίσης να εξαιρεθούν από τον ορισμό του προϊόντος οι βίδες «confirmat» (ή αυτοκοχλιούμενοι πείροι) λόγω των ειδικών τελικών χρήσεών τους.

308 Εν συνεχεία, το παράρτημα Ε.6 που προσκόμισε η Επιτροπή παρουσιάζει την άποψη του παρεμβαίνοντος, το οποίο είχε διαπιστώσει ότι πολλά από τα προϊόντα που εξήγαν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς είχαν εσφαλμένα καταταγεί στην κατηγορία των τυποποιημένων συνδετήρων και ότι, στην πραγματικότητα, οι εισαγωγές μη τυποποιημένων συνδετήρων ήταν πολύ μεγαλύτερες κατά την περίοδο έρευνας. Συγκεκριμένα, αφενός, το παρεμβαίνον εκτίμησε ότι ορισμένοι μη τυποποιημένοι συνδετήρες είχαν εσφαλμένα χαρακτηριστεί ως τυποποιημένοι συνδετήρες στις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο που έδωσε η EFDA, η οποία είχε επιλέξει άλλα κριτήρια από εκείνα του ερωτηματολογίου της Επιτροπής ως προς τη διάκριση μεταξύ τυποποιημένων και μη τυποποιημένων συνδετήρων. Αφετέρου, οι απαντήσεις στο εν λόγω ερωτηματολόγιο δεν είχαν λάβει υπόψη ότι τυποποιημένοι συνδετήρες που εισάγονται στην Ένωση απαιτούν πρόσθετη διαδικασία πιστοποίησης πριν από την παράδοση των προϊόντων στους κατασκευαστές αρχικού εξοπλισμού. Οι απαντήσεις της EFDA που επισύναψε το παρεμβαίνον στο έγγραφό του επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς αυτούς.

309 Τέλος, από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή προκύπτει επίσης ότι δύο από τους τρεις Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα εξήγαγαν μη τυποποιημένους συνδετήρες στην Ένωση κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Οι προσφεύγοντες συνομολόγησαν, εξάλλου, ότι οι ενωσιακοί παραγωγοί και οι Κινέζοι παραγωγοί κατασκεύαζαν τόσο τυποποιημένους όσο και μη τυποποιημένους συνδετήρες. Ωστόσο, οι προσφεύγοντες υποστήριξαν ότι η διαπίστωση αυτή δεν ασκούσε επιρροή και ότι η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει αν ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής και οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς επικεντρώνονταν ισομερώς στα δύο τμήματα, ή ακόμη, εάν ένα τμήμα της αγοράς ενδεχομένως επηρεαζόταν περισσότερο απ' ό,τι άλλα τμήματα.

310 Από τη νομολογία που μνημονεύεται στις σκέψεις 289 και 290 ανωτέρω προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή υποχρεούται να προβεί σε κατά τμήμα ανάλυση της ζημίας μόνο σε περίπτωση που τα αποδεικτικά στοιχεία καταδεικνύουν ιδιαιτέρως έντονη τμηματοποίηση των επίμαχων εισαγωγών, υπό την επιφύλαξη, ωστόσο, ότι λαμβάνεται δεόντως υπόψη το ομοειδές προϊόν στο σύνολό του (απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 80).

311 Εν πάση περιπτώσει, τέτοια ιδιαιτέρως χαρακτηριστική τμηματοποίηση δεν προκύπτει από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι διάδικοι στο Γενικό Δικαστήριο.

312 Συγκεκριμένα, αφενός, οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν ότι οι παραγωγοί της Ένωσης και ιδίως οι παραγωγοί που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα παράγουν τόσο τυποποιημένους συνδετήρες όσο και μη τυποποιημένους συνδετήρες. Κατά την έρευνα της Επιτροπής, η

παραγωγή αυτή πραγματοποιείτο στις ίδιες εγκαταστάσεις παραγωγής. Επομένως, οι κινεζικές εισαγωγές συνδετήρων μπορούν να ανταγωνίζονται το σύνολο των συνδετήρων που παράγονται από τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.

313 Αφετέρου, οι προσφεύγοντες υποστήριξαν ότι το γεγονός ότι οι εισαγόμενοι συνδετήρες αντιστοιχούσαν κατά 90 % στους συνδετήρες που παράγει ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής ήταν άνευ σημασίας καθόσον για την εκτίμηση της ζημίας η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει κατά πόσον οι ενωσιακές πωλήσεις, και όχι οι κινεζικές εισαγωγές, αποτελούσαν αντικείμενο υποτιμολόγησης. Ωστόσο, η επιχειρηματολογία αυτή προδήλως δεν βρίσκει έρεισμα στη σχετική νομολογία. Συγκεκριμένα, από τον συνδυασμό του άρθρου 1, παράγραφος 1, και του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η ζημία πρέπει να εκτιμάται κατά τη «θέση […] σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης» του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, ο υπολογισμός της υποτιμολόγησης πρέπει, κατ' αρχήν, να γίνεται στο επίπεδο των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ (απόφαση της 12ης Μαΐου 2022, Επιτροπή κατά Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, σκέψη 102).

314 Επομένως, η Επιτροπή στήριξε τα συμπεράσματά της σχετικά με την ικανότητα των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων να εξάγουν μη τυποποιημένους συνδετήρες προς την Ένωση σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία αποδεικνύουν εξάλλου τη διασύνδεση μεταξύ των δύο τμημάτων της αγοράς.

315 Κατά τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι η Επιτροπή υποχρεώθηκε να διευρύνει το δείγμα ενωσιακών παραγωγών έξι μήνες μετά την έναρξη της έρευνας λόγω του ότι οι παραγωγοί που είχαν αρχικώς περιληφθεί στο δείγμα δεν παρήγαν ή δεν πωλούσαν επαρκείς ποσότητες τυποποιημένων συνδετήρων, διαπιστώνεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 6 και 7 ανωτέρω, το δείγμα των ενωσιακών παραγωγών χρειάστηκε να αναθεωρηθεί λόγω έλλειψης πληροφοριών εκ μέρους των αρχικώς επιλεγέντων παραγωγών. Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνονταν στον μη εμπιστευτικό φάκελο.

316 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή συμμορφώθηκε προς τις απαιτήσεις του άρθρου 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού όσον αφορά τη δειγματοληψία, το οποίο προβλέπει ότι, στις περιπτώσεις που ο αριθμός των καταγγελλόντων, των εξαγωγέων ή των εισαγωγέων, των τύπων προϊόντων ή των συναλλαγών είναι μεγάλος, η έρευνα μπορεί να περιορίζεται σε εύλογο αριθμό ενδιαφερομένων μερών, προϊόντων ή συναλλαγών, με τη χρήση δειγμάτων στατιστικά αντιπροσωπευτικών, με βάση τα στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά τον χρόνο της επιλογής, ή στον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών, για τον οποίο μπορεί λογικά να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου.

317 Από τη νομολογία προκύπτει ότι η τελική επιλογή του δείγματος εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Επιτροπής, επιλογή για την οποία αυτή διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως (βλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 293 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Κατά συνέπεια, ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης ως προς το ζήτημα αυτό είναι περιορισμένος σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 285 ανωτέρω.

318 Στο πλαίσιο αυτό, εναπόκειται στους προσφεύγοντες, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας, να προσκομίσουν τα αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων το Γενικό Δικαστήριο να μπορεί να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή, συνθέτοντας το επιλεγέν δείγμα του ενωσιακού κλάδου παραγωγής

με τον τρόπο που το έπραξε, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση της ζημίας (πρβλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 295 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

319 Ωστόσο, οι προσφεύγοντες ουδόλως προσκόμισαν αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να μπορεί να διαπιστωθεί πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά την επιλογή των ενωσιακών παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και να αποδεικνύεται ότι η Επιτροπή δεν τήρησε τις σχετικές απαιτήσεις που απορρέουν από τον βασικό κανονισμό ή τη νομολογία.

320 Επιπλέον, αν ένας ενωσιακός παραγωγός που έχει αρχικώς επιλεγεί δεν μπορεί ή δεν επιθυμεί να συμμετάσχει στην έρευνα της Επιτροπής, η Επιτροπή δεν διαθέτει καμία εξουσία έρευνας που να της παρέχει τη δυνατότητα να τον υποχρεώσει να συμμετάσχει στην έρευνα ή να προσκομίσει πληροφορίες δυνάμει του βασικού κανονισμού (βλ. απόφαση της 20ής Μαΐου 2015, Yuanping Changyuan Chemicals κατά Συμβουλίου, T-310/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:295, σκέψη 152 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

321 Πάντως, μολονότι το δείγμα των ενωσιακών παραγωγών περιλάμβανε εν τέλει περισσότερους παραγωγούς τυποποιημένων συνδετήρων απ’ ό,τι κατά στην αρχική του σύνθεση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ήταν, συνεπώς, περισσότερο αντιπροσωπευτικό των δύο τμημάτων της αγοράς των συνδετήρων. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εξήγησε ότι, εφόσον δύο από τους έξι ενωσιακούς παραγωγούς που είχαν αρχικώς επιλεγεί είχαν παύσει να συνεργάζονται, ήταν υποχρεωμένη, προκειμένου να διασφαλίσει την αντιπροσωπευτικότητα του εναπομένοντος δείγματος, συμπεριλαμβανομένου του φάσματος των προϊόντων, να επιλέξει δύο νέους παραγωγούς. Επομένως, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να συνιστά απόδειξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά την ανάλυση της προκλήσεως ζημίας στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.

322 Εν πάση περιπτώσει, οι προσφεύγοντες δεν προσκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή είχε επέμβει στη σύνθεση του επιλεγέντος δείγματος του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, κατά τρόπον ώστε το δείγμα αυτό να καταστεί λιγότερο αντιπροσωπευτικό του ενωσιακού κλάδου παραγωγής.

323 Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός των προσφευγόντων ότι η τροποποίηση του δείγματος των ενωσιακών παραγωγών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αποδεικνύει την ανεπάρκεια της παραγωγής τυποποιημένων συνδετήρων από τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής στο σύνολό του, πρέπει να απορριφθεί.

324 Κατά τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγόντων σχετικά με τη χαμηλή αντιστοιχία των PCN, υπενθυμίζεται ότι οι PCN είναι αλφαριθμητικοί κωδικοί που χρησιμοποιούνται στις έρευνες αντιντάμπινγκ με σκοπό τον καθορισμό αντιστοιχίας μεταξύ τύπων προϊόντων. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, οι ερωτώμενες επιχειρήσεις καλούνται να κατατάξουν τα προϊόντα τους σε κατηγορίες στις οποίες αντιστοιχούν οι κωδικοί αυτοί. Οι κωδικοί συνδέονται με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά του προϊόντος που έχουν θεωρηθεί κρίσιμα, διότι έχουν επηρεάσει το κόστος παραγωγής ή το κόστος πώλησης.

325 Από τη νομολογία προκύπτει ότι, εφόσον το υπό εξέταση προϊόν περιλαμβάνει ευρεία ποικιλία προϊόντων, μπορεί να είναι απαραίτητη η κατάταξή τους σε κατηγορίες περισσότερο ή λιγότερο ομοιογενείς, προκειμένου να καταστεί δυνατή η δίκαιη σύγκριση μεταξύ συγκρίσιμων προϊόντων και η αποφυγή εσφαλμένου υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ και της ζημίας λόγω

απρόσφορων συγκρίσεων (απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψεις 550 και 551).

326 Επομένως, η ανάλυση της ζημίας βάσει της μεθόδου PCN προς PCN θεωρείται πρόσφορη, ιδίως όταν πρόκειται για σύνθετα προϊόντα, τα μοντέλα των οποίων παρουσιάζουν διαφορετικά τεχνικά χαρακτηριστικά και τιμές που ενδέχεται να ποικίλλουν σημαντικά (πρβλ. απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2021, Severstal κατά Επιτροπής, T-753/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:612, σκέψη 72 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

327 Εφόσον επιθυμούν να αμφισβητήσουν λυσιτελώς την προσέγγιση της Επιτροπής στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγοντες οφείλουν να αποδείξουν ότι η κωδικοποίηση που πρότεινε η Επιτροπή ήταν προδήλως απρόσφορη (πρβλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 552).

328 Στην προκειμένη περίπτωση, οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν τέτοιο ισχυρισμό. Αντιθέτως, ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν καθόρισε αντιστοιχία για τους 138 από τους 267 PCN των παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα.

329 Επ’ αυτού, η Επιτροπή εξήγησε ότι, στην προκειμένη περίπτωση, κάθε PCN περιλάμβανε στην πραγματικότητα σειρά έξι χαρακτηριστικών, μεταξύ των οποίων ο τυποποιημένος ή μη τυποποιημένος χαρακτήρας, αλλά και άλλα χαρακτηριστικά όπως η αντοχή, η διάμετρος, το μήκος ή η επίστρωση. Επομένως, ένας τύπος προϊόντος αποτελείται από συνδυασμό χαρακτηριστικών, αντιστοιχία δε υφίσταται μόνον όταν όλα τα χαρακτηριστικά του τύπου προϊόντος που παράγεται από τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής αντιστοιχούν στον εξαγόμενο τύπο προϊόντος. Συνεπώς, ο ισχυρισμός των προσφευγόντων περί αντιστοιχίας 24 % αφορά μόνο τις αντίστοιχες συναλλαγές για τον πλήρη συνδυασμό χαρακτηριστικών. Ωστόσο, εάν λαμβανόταν υπόψη μόνο το χαρακτηριστικό που αφορά τον τυποποιημένο ή μη τυποποιημένο χαρακτήρα ενός συνδετήρα, η αντιστοιχία θα ήταν 44 %, δεδομένου ότι το 44 % των πωλήσεων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα είναι πωλήσεις τυποποιημένων συνδετήρων.

330 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ορθώς επισήμανε ότι το γεγονός ότι ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής πωλούσε και άλλους τύπους προϊόντων που δεν αντιστοιχούσαν στις εξαγωγές των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα δεν αναιρούσε το συμπέρασμα περί υπάρξεως ανταγωνισμού μεταξύ του εισαγόμενου προϊόντος και του παραγόμενου στο έδαφος της Ένωσης προϊόντος, αλλά αποτελούσε απλώς συνέπεια της επιλογής της μεθόδου PCN και της χρήσης της δειγματοληψίας, η οποία άλλωστε δεν αμφισβητείται στην υπό κρίση περίπτωση (πρβλ. απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψη 144).

331 Εν πάση περιπτώσει, από τους πίνακες αντιστοιχίας που προσκόμισε η Επιτροπή προκύπτει σαφώς ότι το ποσοστό αντιστοιχίας 90 % βάσει της μεθόδου PCN αποδεικνύεται.

332 Επομένως, η αντίρρηση των προσφευγόντων που αφορά την ύπαρξη υποτιμολόγησης μόνο για μικρό μέρος των ενωσιακών πωλήσεων, η οποία ισοδυναμεί, κατ’ ουσίαν, με αμφισβήτηση της δυνατότητας της Επιτροπής να στηρίζεται σε αντιπροσωπευτικά δείγματα, πρέπει να απορριφθεί (πρβλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 412).

333 Τούτο επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι η εξέταση της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών του ενωσιακού κλάδου παραγωγής, η οποία πρέπει να πραγματοποιείται για τον προσδιορισμό της ζημίας, περιλαμβάνει σύγκριση των πωλήσεων όχι μίας και της αυτής επιχείρησης, αλλά περισσότερων επιχειρήσεων, και δη των παραγωγών-εξαγωγέων που έχουν επιλεγεί στο δείγμα και των επιχειρήσεων που ανήκουν στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής και έχουν περιληφθεί στο δείγμα. Πλην όμως, η σύγκριση των πωλήσεων των επιχειρήσεων αυτών θα είναι πολύ συχνά δυσχερέστερη στο πλαίσιο της ανάλυσης της υποτιμολόγησης απ' ό,τι στο πλαίσιο του προσδιορισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, καθόσον το φάσμα των τύπων προϊόντων που πωλούν οι διάφορες αυτές επιχειρήσεις θα τείνει να επικαλύπτεται μόνον εν μέρει (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 195).

334 Αυτός ο κίνδυνος να μην μπορούν ορισμένοι τύποι προϊόντων να ληφθούν υπόψη κατά την ανάλυση της υποτιμολόγησης, λόγω της διαφοράς του φάσματος των προϊόντων που πωλούν οι διάφορες επιχειρήσεις, είναι ακόμη μεγαλύτερος όταν οι PCN είναι πιο αναλυτικοί. Συγκεκριμένα, μολονότι ο μεγαλύτερος βαθμός λεπτομέρειας των PCN έχει το πλεονέκτημα ότι συγκρίνονται τύποι προϊόντων που εμφανίζουν περισσότερα κοινά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά, αντιστρόφως έχει το μειονέκτημα ότι αυξάνεται το ενδεχόμενο ορισμένοι τύποι προϊόντων που πωλούνται από τη μία ή την άλλη εμπλεκόμενη εταιρία να μην έχουν αντίστοιχα και, επομένως, να μην μπορούν να συγκριθούν, ούτε να ληφθούν υπόψη κατά την εν λόγω ανάλυση (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 196).

335 Συνεπώς, η άσκηση από την Επιτροπή της ευρείας διακριτικής της ευχέρειας όσον αφορά τη μέθοδο που πρέπει να ακολουθήσει για την ανάλυση της υποτιμολόγησης μπορεί να έχει ως αναπόδραστη συνέπεια, όπως συμβαίνει με τη μέθοδο PCN, ότι ορισμένοι τύποι προϊόντων δεν θα μπορούν να συγκριθούν και, ως εκ τούτου, να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της συγκεκριμένης ανάλυσης. Η άσκηση της διακριτικής αυτής ευχέρειας περιορίζεται πάντως από την υποχρέωση την οποία υπέχει η Επιτροπή από το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, να εξετάζει αντικειμενικά τον αντίκτυπο των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών του ενωσιακού κλάδου παραγωγής (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 197).

336 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά τη χρήση της μεθόδου PCN με σκοπό την απόδειξη της ύπαρξης υποτιμολόγησης εκ της οποίας υφίσταται ζημία ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής.

337 Κατά πέμπτον, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι η Επιτροπή όφειλε να αναλύσει χωριστά τη ζημία για τα τρία τμήματα των βιδών, των μπουλονιών και των ροδελών, διαπιστώνεται ότι η εν λόγω αιτίαση δεν στοιχειοθετείται επαρκώς, δεδομένου ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων στηρίζεται κατ' ουσίαν στο γεγονός ότι πρόκειται για πολύ διαφορετικά προϊόντα τα οποία ανήκουν σε χωριστά τμήματα. Πέραν δε του ισχυρισμού τους σχετικά με τη διαφορά μεταξύ των βιδών, των μπουλονιών και των ροδελών που απαιτούν τμηματική ανάλυση της ζημίας, οι προσφεύγοντες δεν προσκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να μπορεί να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε σχετικώς σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

338 Επομένως, εφόσον δεν στηρίζεται σε συγκεκριμένα στοιχεία, ο ισχυρισμός αυτός δεν αρκεί για να τεθεί υπό αμφισβήτηση ο ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος εκ μέρους της Επιτροπής ή την ανάλυση της ζημίας για το σύνολο των εν λόγω συνδετήρων.

339 Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

340 Συνακόλουθα, τα επιχειρήματα των προσφευγόντων περί προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως στο οποίο υπέπεσε η Επιτροπή αρνούμενη να αναλύσει την ενδεχόμενη ζημία από τις κινεζικές εισαγωγές συνδετήρων κατά τμήματα δεν είναι βάσιμα.

341 Κατά συνέπεια, για το σύνολο των προαναφερθέντων λόγων, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

6. Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 3, και του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού

342 Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το μικρό ποσοστό των πωλήσεων των ενωσιακών παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, για το οποίο η Επιτροπή διαπίστωσε την ύπαρξη υποτιμολόγησης, δεν παρέχει τη δυνατότητα να συναχθεί επαρκώς κατά νόμον το συμπέρασμα ότι οι τιμές του ενωσιακού κλάδου παραγωγής στο σύνολό του ήταν χαμηλότερες. Τονίζουν, επ' αυτού, ότι η Επιτροπή απέδειξε την ύπαρξη υποτιμολόγησης για λιγότερο από το 24 % της παραγωγής των παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και ότι το μικρό ποσοστό των πωλήσεων των παραγωγών του δείγματος δεν μπορεί να αποτελέσει «θετικό αποδεικτικό στοιχείο» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού, κατά μείζονα λόγο διότι το δείγμα της Ένωσης που επέλεξε η Επιτροπή αντιπροσωπεύει μόλις το 9,5 % της παραγωγής του ενωσιακού κλάδου παραγωγής. Επομένως, η Επιτροπή στηρίχθηκε στη διαπίστωση ότι το 2,3 % των πωλήσεων του κλάδου παραγωγής της Ένωσης είχε υποτιμολογηθεί, πράγμα το οποίο δεν αρκεί για να διαπιστωθεί υποτιμολόγηση και, επιπλέον, δεν παρέχει τη δυνατότητα να σχηματιστεί αρκούντως ακριβή εικόνα για το ύψος του δασμού που είναι κατάλληλο για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής, κατά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

343 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ορθότητα της επιχειρηματολογίας των προσφευγόντων.

344 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι ο βασικός κανονισμός δεν περιλαμβάνει ορισμό της υποτιμολόγησης και δεν προβλέπει μέθοδο για τον υπολογισμό της.

345 Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού του περιθωρίου ζημίας που χρησιμοποιείται για να κριθεί αν πρέπει να καθοριστεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, στο οποίο αναφέρονται οι προσφεύγοντες, δασμός αντιντάμπινγκ χαμηλότερος από το περιθώριο ντάμπινγκ ο οποίος αρκεί για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής (διάταξη της 17ης Φεβρουαρίου 2023, Hansol Paper κατά Επιτροπής, T-693/20, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2023:83, σκέψη 30).

346 Ο υπολογισμός της υποτιμολόγησης των εισαγωγών πραγματοποιείται, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού, για τον προσδιορισμό της ζημίας που υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης λόγω των εισαγωγών αυτών και χρησιμοποιείται, ευρύτερα, για την εκτίμηση της ζημίας αυτής και τον προσδιορισμό του περιθωρίου ζημίας, δηλαδή του επιπέδου εξάλειψης της εν λόγω ζημίας (απόφαση της 10 Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-301/16, EU:T:2019:234, σκέψη 176).

347 Εξάλλου, δεδομένου ότι η εξέταση της ύπαρξης υποτιμολόγησης είναι ένα περίπλοκο από οικονομικής άποψης ζήτημα για το οποίο ο βασικός κανονισμός δεν επιβάλλει ιδιαίτερη μέθοδο, η Επιτροπή διαθέτει συναφώς ευρεία εξουσία εκτιμήσεως (απόφαση της 12ης Μαΐου 2022, Επιτροπή κατά Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, σκέψη 99).

348 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι μπόρεσαν να υπολογίσουν τον όγκο πωλήσεων των ενωσιακών παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και ότι συνήγαγαν ότι η υποτιμολόγηση είχε διαπιστωθεί για λιγότερο από το 24 % της παραγωγής των ενωσιακών παραγωγών. Το εν λόγω ποσοστό αμφισβητεί η Επιτροπή, η οποία εξήγησε ότι, συγκρίνοντας τις αντίστοιχες πωλήσεις των ενωσιακών παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα προς τις συνολικές πωλήσεις των ενωσιακών παραγωγών, το ποσοστό αυτό ήταν 31,6 %.

349 Συγκεκριμένα, από τον φάκελο προκύπτει ότι το ποσοστό 24 % για το οποίο κάνουν λόγο οι προσφεύγοντες αφορά μόνο τις αντίστοιχες συναλλαγές της μεθόδου PCN για τον πλήρη συνδυασμό χαρακτηριστικών μεταξύ των τυποποιημένων και των μη τυποποιημένων συνδετήρων, την αντοχή, τη διάμετρο, το μήκος και την επίστρωση. Ωστόσο, σύμφωνα, με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 287 ανωτέρω, η ανάλυση της υποτιμολόγησης πρέπει, κατ' αρχήν, να πραγματοποιείται μόνο στο επίπεδο του ομοειδούς προϊόντος.

350 Συνεπώς, το ποσοστό 24 % που επικαλούνται οι προσφεύγοντες δεν έχει βάση.

351 Εν πάση περιπτώσει, ο ισχυρισμός των προσφευγόντων ότι η υποτιμολόγηση διαπιστώθηκε μόνο για ένα πολύ μικρό ποσοστό των ενωσιακών παραγωγών, ήτοι για το 2,3 % αυτών, είναι εσφαλμένος. Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, ο ισχυρισμός αυτός στηρίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι κανείς άλλος παραγωγός της Ένωσης εκτός από εκείνους που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα δεν κατασκευάζει αντίστοιχους τύπους προϊόντων, χωρίς οι προσφεύγοντες να προσκομίζουν οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο επ' αυτού.

352 Εν συνεχεία, όπως προκύπτει από τη νομολογία, το γράμμα του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού δεν αναφέρει ούτε υποδηλώνει ότι κατά την ανάλυση της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στις τιμές του κλάδου παραγωγής της Ένωσης πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των πωλήσεων του εν λόγω κλάδου παραγωγής. Αντιθέτως, εξ αυτού προκύπτει ότι οι εν λόγω διατάξεις δεν επιβάλλουν στην Επιτροπή να λαμβάνει οπωσδήποτε υπόψη κατά την ανάλυση της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στις τιμές του κλάδου παραγωγής της Ένωσης όλες τις πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος από τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης (απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2022, Επιτροπή κατά Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, σκέψεις 152 και 153).

353 Επομένως, η ανάλυση που πραγματοποίησε η Επιτροπή στηρίχθηκε σε στοιχεία τα οποία πρέπει να θεωρηθούν αντιπροσωπευτικά, κατά την έννοια του βασικού κανονισμού, και ως εκ τούτου η υποτιμολόγηση, εφόσον διαπιστώνεται για τις πωλήσεις των παραγωγών της Ένωσης που επελέγησαν στο δείγμα, πρέπει να θεωρηθεί αντιπροσωπευτική για το σύνολο του κλάδου παραγωγής της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 411).

354 Επομένως, η Επιτροπή βασίμως, και χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, στήριξε τα συμπεράσματά της σχετικά με την πρόκληση ζημίας στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής λόγω του ντάμπινγκ των υπό εξέταση εισαγωγών σε μέρος των πωλήσεων ενός αντιπροσωπευτικού δείγματος του ενωσιακού κλάδου παραγωγής.

355 Συνεπώς, η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων ότι η Επιτροπή στήριξε την ανάλυση περί υπάρξεως ζημίας σε πολύ μικρό ποσοστό υποτιμολόγησης πρέπει να απορριφθεί.

356 Συνακόλουθα, ο έκτος λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

7. Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3 και 6, και του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού

357 Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την ανάλυση της επίδρασης επί των τιμών και τον προσδιορισμό του περιθωρίου ζημίας, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε δίκαιη σύγκριση των τιμών. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή δεν διευκρίνισε σε ποιο στάδιο εμπορίας πραγματοποιούνταν οι πωλήσεις των ενωσιακών παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, υποστηρίζουν δε ότι η Επιτροπή συνέκρινε τις τιμές πώλησης των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων προς τους διανομείς με τις τιμές πώλησης των ενωσιακών παραγωγών προς τους τελικούς χρήστες, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού. Καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στο διαπιστωθέν επίπεδο υποτιμολόγησης για να συνδέσει τη ζημία με τις κινεζικές εισαγωγές και, ως εκ τούτου, να συναγάγει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι υπήρξε επίσης παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού.

358 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί.

359 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι ο βασικός κανονισμός δεν επιβάλλει στην Επιτροπή ιδιαίτερη μέθοδο για τη σύγκριση των τιμών.

360 Ωστόσο, από τη νομολογία προκύπτει ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί ο δίκαιος χαρακτήρας της σύγκρισης αυτής, οι τιμές πρέπει να συγκρίνονται στο ίδιο στάδιο εμπορίας. Συνεπώς, μια σύγκριση μεταξύ τιμών που διαμορφώνονται σε διαφορετικά στάδια εμπορίας, δηλαδή χωρίς τη συνεκτίμηση του συνόλου των δαπανών που αφορούν το συγκεκριμένο στάδιο εμπορίας το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη, οδηγεί οπωσδήποτε σε τεχνητά αποτελέσματα που καθιστούν αδύνατη την ορθή εκτίμηση της ζημίας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης. Μια τέτοια δίκαιη σύγκριση αποτελεί προϋπόθεση για τη νομιμότητα του υπολογισμού της ζημίας του εν λόγω κλάδου παραγωγής (βλ. απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψη 239 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

361 Ειδικότερα, αφενός μεν, η υποχρέωση σύγκρισης των τιμών στο ίδιο στάδιο εμπορίας επιβάλλεται ανεξαρτήτως του αριθμού των παραγωγών-εξαγωγέων που συνεργάστηκαν, αφετέρου δε, εφαρμόζεται ανεξαρτήτως του όγκου των συνδεδεμένων ή ανεξάρτητων πωλήσεων στο πλαίσιο της επίμαχης έρευνας (πρβλ. απόφαση της 4ης Μαΐου 2022, CRIA και CCCMC κατά Επιτροπής, T-30/19 και T-72/19, EU:T:2022:266, σκέψη 149).

362 Εξάλλου, πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο δικαστής της Ένωσης έχει κρίνει ότι η λήψη υπόψη των τιμών πωλήσεων σε ανεξάρτητους πελάτες καθιστά δυνατό τον καθορισμό του περιθωρίου της ενδεχόμενης ζημίας, στο μέτρο που οι εν λόγω τιμές ήταν καθοριστικές για την επιλογή του

πελάτη να αγοράσει τα προϊόντα του κλάδου παραγωγής της Ένωσης ή τα προϊόντα των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων (πρβλ. απόφαση της 10ης Απριλίου 2019, Jindal Saw και Jindal Saw Italia κατά Επιτροπής, T-300/16, EU:T:2019:235, σκέψη 251). Συνεπώς, για τη σύγκριση των τιμών με σκοπό τον προσδιορισμό του περιθωρίου της ζημίας, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να λάβει υπόψη το σύνολο των εξόδων που συνδέονται με μια πώληση σε συγκεκριμένο στάδιο εμπορίας και να προβεί, ενδεχομένως, στις αναγκαίες προσαρμογές των στοιχείων που είχε στη διάθεσή της.

363 Εν προκειμένω, η Επιτροπή εξήγησε, στην αιτιολογική σκέψη 364 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι προσδιόρισε την υποτιμολόγηση κατά την περίοδο της έρευνας συγκρίνοντας, αφενός, τις μέσες σταθμισμένες τιμές πώλησης ανά τύπο προϊόντος των ενωσιακών παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, οι οποίες χρεώνονταν σε ανεξάρτητους πελάτες στην αγορά της Ένωσης, προσαρμοσμένες σε επίπεδο τιμών «εκ του εργοστασίου», και, αφετέρου, τις αντίστοιχες σταθμισμένες μέσες τιμές ανά τύπο προϊόντος των εισαγωγών από τους συνεργασθέντες Κινέζους παραγωγούς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα προς τον πρώτο ανεξάρτητο πελάτη στην αγορά της Ένωσης, καθορισμένες βάσει CIF και με τις δέουσες προσαρμογές ώστε να ληφθούν υπόψη οι τελωνειακοί δασμοί και τα έξοδα μετά την εισαγωγή. Στην αιτιολογική σκέψη 365 του προσβαλλόμενου κανονισμού διευκρινίζεται ότι από τη σύγκριση προέκυψε μέσο σταθμισμένο περιθώριο υποτιμολόγησης των εισαγωγών από την οικεία χώρα στην αγορά της Ένωσης μεταξύ 28 % έως 46 %.

364 Κατά πρώτον, διαπιστώνεται, κατ’ αρχάς, ότι οι διάδικοι συμφωνούν ότι οι τρεις παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, των οποίων οι πωλήσεις χρησιμοποιήθηκαν για τη σύγκριση, πραγματοποιούσαν απευθείας εξαγωγές προς ανεξάρτητους διανομείς στην Ένωση.

365 Εν συνεχεία, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή έκανε διάκριση, για τους σκοπούς της σύγκρισης αυτής, μεταξύ των τυποποιημένων και των μη τυποποιημένων συνδετήρων. Για το σύνολο του υπό εξέταση προϊόντος, οι πωλήσεις των παραγωγών της Ένωσης σε ανεξάρτητους πελάτες αντιπροσώπευαν το 51 % των συνολικών πωλήσεων, ενώ το ποσοστό αυτό ήταν 84 % για τους τυποποιημένους συνδετήρες. Η Επιτροπή εξήγησε ότι η διάκριση στο επίπεδο του ποσοστού συγκρισιμότητας των τιμών των τυποποιημένων και μη τυποποιημένων συνδετήρων ήταν φυσικό επακόλουθο της μεθόδου PCN.

366 Τέλος, η Επιτροπή εξήγησε ότι οι πωλήσεις των ενωσιακών παραγωγών προς τους «ανεξάρτητους πελάτες» που είχαν ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης, για τις οποίες κάνει λόγο στην αιτιολογική σκέψη 364 του προσβαλλόμενου κανονισμού, αφορούσαν τόσο πωλήσεις προς ανεξάρτητους διανομείς όσο και προς τελικούς χρήστες. Επιπλέον, η Επιτροπή διευκρίνισε κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, χωρίς οι προσφεύγουσες να κατορθώσουν να την αντικρούσουν, ότι οι διαπιστωθείσες διαφορές μεταξύ των τιμών πώλησης των παραγωγών της Ένωσης προς τους ανεξάρτητους διανομείς και προς τους τελικούς χρήστες ήταν ελάχιστες, οπότε δεν κρίθηκε αναγκαία καμία προσαρμογή.

367 Κατά δεύτερον, αφενός, διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν τις προσαρμογές που επέφερε η Επιτροπή προκειμένου να διασφαλίσει δίκαιη σύγκριση των τιμών μεταξύ των πωλήσεων των Κινέζων παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και των πωλήσεων των ενωσιακών παραγωγών. Αφετέρου, όπως διευκρίνισε η Επιτροπή κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγοντες δεν είχαν υποβάλει, κατά τη διάρκεια της έρευνας, κανένα αίτημα ποσοτικής προσαρμογής.

368 Οι προσφεύγοντες αμφισβήτησαν τον εν λόγω ισχυρισμό της Επιτροπής κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Συναφώς, από τις παρατηρήσεις του CCCME επί των τελικών συμπερασμάτων της 6ης Δεκεμβρίου 2021 και από την αιτιολογική σκέψη 377 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει, πρώτον, ότι το CCCME είχε υποστηρίξει ότι έπρεπε είχαν γίνει προσαρμογές προκειμένου να ληφθεί υπόψη το κόστος του ποιοτικού ελέγχου και της διαχείρισης εγγράφων κατά τον υπολογισμό των περιθωρίων υποτιμολόγησης. Συγκεκριμένα, υποστήριξε ότι ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής υπόκειτο σε ειδικές απαιτήσεις πιστοποίησης οι οποίες δεν επιβάλλονταν στους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς. Εντούτοις, το επιχείρημα αυτό είναι, εν πάση περιπτώσει, αλυσιτελές, καθόσον ουδόλως το προέβαλαν οι προσφεύγοντες με τα υπομνήματά τους.

369 Δεύτερον, από τις αιτιολογικές σκέψεις 376 και 381 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει επίσης ότι το CCCME είχε υποστηρίξει κατά τη διάρκεια της έρευνας ότι η πλειονότητα των πωλήσεων του κλάδου παραγωγής της Ένωσης πραγματοποιούνταν μέσω συνδεδεμένων διανομέων και ότι, επομένως, έπρεπε να έχουν γίνει οι αναγκαίες προσαρμογές προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διαφορές όσον αφορά το στάδιο εμπορίας. Ωστόσο, από την αιτιολογική σκέψη 381 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν στηριζόταν σε καμία πληροφορία που περιλαμβανόταν στο φάκελο και δεν είχε τεκμηριωθεί από κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή διευκρίνισε εκ νέου ότι οι πωλήσεις των ενωσιακών παραγωγών του δείγματος που είχαν ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης είχαν πραγματοποιηθεί προς ανεξάρτητους πελάτες στην Ένωση.

370 Από τις παρατηρήσεις της EFDA επί των τελικών συμπερασμάτων, στις οποίες παραπέμπουν οι προσφεύγοντες, προκύπτει επίσης ότι η EFDA υποστήριξε ότι η Επιτροπή όφειλε να προβεί σε προσαρμογές προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι συγκρινόμενες τιμές αντιστοιχούσαν στο ίδιο στάδιο εμπορίας. Ωστόσο, οι παρατηρήσεις αυτές περιέχουν κυρίως ισχυρισμούς σχετικά με το ότι δεν ήταν εύκολο να διαπιστωθεί αν οι ενωσιακοί παραγωγοί πωλούσαν επίσης κατά κύριο λόγο σε ανεξάρτητους διανομείς. Κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προσκομίστηκε επ' αυτού, ενώ ούτε καν προβλήθηκε συγκεκριμένη επιχειρηματολογία. Επομένως, ελλείψει ποσοτικών στοιχείων, η Επιτροπή δεν έθεσε υπό αμφισβήτηση τα συμπεράσματά της όσον αφορά τη συγκρισιμότητα των πωλήσεων που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό της υποτιμολόγησης. Επομένως, εφόσον οι ισχυρισμοί των προσφευγόντων δεν στηρίζονται σε συγκεκριμένα στοιχεία, δεν αρκούν για να θέσουν υπό αμφισβήτηση την ανάλυση της Επιτροπής.

371 Τούτο λεχθέντος, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, οι προσφεύγοντες δεν ισχυρίστηκαν ότι υπήρχε ανάγκη για οποιαδήποτε προσαρμογή προκειμένου να διασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των ενωσιακών τιμών με τις τιμές των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων με σκοπό την εξέταση της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας. Συγκεκριμένα, με τα υπομνήματά τους, οι προσφεύγοντες αμφισβήτησαν μόνον την έλλειψη σαφήνειας όσον αφορά το στάδιο εμπορίας που επελέγη για τους παραγωγούς της Ένωσης με σκοπό την ανάλυση της υποτιμολόγησης. Δεδομένου δε ότι το εν λόγω ζήτημα διευκρινίστηκε από την Επιτροπή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εφόσον οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν την ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά την ανάλυση της υποτιμολόγησης, ο συγκεκριμένος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

8. Επί του ογδόου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 5, του βασικού κανονισμού

372 Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την εκτίμηση των μακροοικονομικών δεικτών από την Επιτροπή, η οποία δεν είναι σύμφωνη με το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 5, του βασικού κανονισμού, καθώς και με τις διαδικαστικές υποχρεώσεις της Επιτροπής.

373 Κατ' ουσίαν, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν, πρώτον, την αντιπροσωπευτικότητα των εταιριών στα στοιχεία των οποίων στηρίχθηκαν τα συμπεράσματα της Επιτροπής, καθώς και το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν διευκρίνισε ποιος ήταν ο ακριβής αριθμός των εν λόγω εταιριών. Συγκεκριμένα, ενώ στο μη εμπιστευτικό κείμενο του μακροοικονομικού ερωτηματολογίου επισημαίνεται ότι 44 εταιρίες κοινοποίησαν πληροφορίες, από την απάντηση της Επιτροπής στα ερωτήματα του CCCME σχετικά με πρόσθετες πληροφορίες της 1ης Δεκεμβρίου 2021 προκύπτει ότι η Επιτροπή έκανε λόγο για 34 εταιρίες που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο.

374 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι αρνήθηκε να γνωστοποιήσει τον όγκο παραγωγής ή πωλήσεων των εταιριών που απάντησαν στο μακροοικονομικό ερωτηματολόγιο. Επιπλέον, κατά τους προσφεύγοντες, τα μέρη στερήθηκαν τη δυνατότητα να διατυπώσουν χρήσιμες παρατηρήσεις επί των στοιχείων αυτών, λόγω της καθυστερημένης κοινοποίησής τους και λόγω της έλλειψης κατάλληλων μη εμπιστευτικών περιλήψεων.

375 Τρίτον, οι προσφεύγοντες επικρίνουν τον τρόπο με τον οποίο έγινε προβολή των επίμαχων στοιχείων στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης στο σύνολό του.

376 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί.

377 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για τον οικείο ενωσιακό κλάδο παραγωγής περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής. Η διάταξη περιέχει μη εξαντλητικό κατάλογο των διαφόρων παραγόντων που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη.

378 Ως εκ τούτου, η εν λόγω διάταξη παρέχει στην Επιτροπή διακριτική ευχέρεια κατά την εξέταση και την αξιολόγηση των διαφόρων δεικτών (απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, σκέψη 54).

379 Στην προκειμένη περίπτωση, κατά την αιτιολογική σκέψη 382 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ στη βιομηχανία της Ένωσης περιέλαβε αξιολόγηση όλων των οικονομικών δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση του ενωσιακού κλάδου παραγωγής κατά την εξετασθείσα περίοδο, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

380 Στις αιτιολογικές σκέψεις 384 έως 386 του προσβαλλόμενου κανονισμού, για τις ανάγκες του προσδιορισμού της ζημίας, η Επιτροπή έκανε διάκριση μεταξύ των μακροοικονομικών και μικροοικονομικών δεικτών της ζημίας, ενώ αξιολόγησε τους μακροοικονομικούς δείκτες βάσει των στοιχείων που παρέσχε το παρεμβαίνον, τα οποία διασταύρωσε με τα στοιχεία που παρείχαν οι ενωσιακοί παραγωγοί που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα. Τα υποβληθέντα στοιχεία προσαρμόστηκαν βάσει διασταύρωσης με τα στοιχεία που παρείχαν οι ενωσιακοί παραγωγοί του δείγματος. Οι προσαρμογές λάμβαναν υπόψη ορισμένες ασυνέπειες στα στοιχεία, αλλά δεν

μετέβαλαν ουσιωδώς τα στοιχεία που είχε υποβάλει το παρεμβαίνον. Συγκεκριμένα, κατά την αιτιολογική σκέψη 387 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή επαλήθευσε την ακρίβεια των στοιχείων και, ως εκ τούτου, εκτίμησε ότι αποτελούσαν κατάλληλη βάση για τον καθορισμό των μακροοικονομικών δεικτών.

381 Επιπλέον, η Επιτροπή εξήγησε, στην αιτιολογική σκέψη 385 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι είχε προστατεύσει την εμπιστευτικότητα των εν λόγω στοιχείων δεδομένου ότι είχαν παρασχεθεί σε επίπεδο εταιριών. Επομένως, το παρεμβαίνον εκτίμησε το συνολικό ποσό των μακροοικονομικών στοιχείων με προβολή των στοιχείων που βασίζονταν στο μερίδιο των εν λόγω παραγωγών στη συνολική ενωσιακή παραγωγή και προσδιόρισε τη συνολική ενωσιακή παραγωγή βάσει των πληροφοριών που ήταν διαθέσιμες στην Prodcom.

382 Πρέπει να διευκρινιστεί κατ' αρχάς ότι, στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν τη συνάφεια των οικονομικών παραγόντων και δεικτών που έλαβε υπόψη η Επιτροπή κατά την εκτίμηση της ζημίας που υφίσταται ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής.

383 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση των προσφευγόντων ότι η Επιτροπή δεν διευκρίνισε τον αριθμό των εν λόγω εταιριών, η Επιτροπή εξήγησε ότι 44 εταιρίες είχαν απαντήσει στο ερωτηματολόγιο και ότι ο αριθμός 34 αποτελούσε απλή τυπογραφική παραδρομή στην αλληλογραφία της, η οποία είχε αναπαραχθεί και στο έγγραφο που απέστειλε στο CCCME την 1η Δεκεμβρίου 2021.

384 Κατόπιν της διευκρινίσεως αυτής εκ μέρους της Επιτροπής και της αποδοχής της από τους προσφεύγοντες, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

385 Με τη δεύτερη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες βάλλουν κατά της αρνήσεως της Επιτροπής να τους γνωστοποιήσει τον όγκο παραγωγής ή πωλήσεων των 44 εταιριών που απάντησαν στο μακροοικονομικό ερωτηματολόγιο.

386 Συναφώς, κατ' αρχάς, από το έγγραφο που απεστάλη στο CCCME την 1η Δεκεμβρίου 2021 προκύπτει ότι η Επιτροπή επισήμανε στο CCCME ότι για τον όγκο παραγωγής ή πωλήσεων δεν υπήρχε διαθέσιμη πληροφορία στον φάκελο.

387 Οι προσφεύγοντες στηρίζονται στο μη εμπιστευτικό κείμενο των απαντήσεων στο μακροοικονομικό ερωτηματολόγιο για να υποστηρίξουν ότι η Επιτροπή γνώριζε την πληροφορία αυτή, διότι προέκυπτε από τη θέση B69 του πίνακα «1 Παραγωγή». Εντούτοις, η Επιτροπή εξήγησε ότι στη συγκεκριμένη θέση του πίνακα αναγραφόταν το μερίδιο όλων των εταιριών μελών του παρεμβαίνοντος που είχαν απαντήσει στο μακροοικονομικό ερωτηματολόγιο επί της συνολικής ενωσιακής παραγωγής που η ίδια είχε εκτιμήσει. Η Επιτροπή εξήγησε ότι, εφόσον η συνολική παραγωγή της Ένωσης αποτελούσε προβολή των στοιχείων που είχαν αποστείλει οι συνεργασθέντες ενωσιακοί παραγωγοί, δεν είχε στη διάθεσή της το ακριβές μερίδιο που αντιπροσώπευαν οι παραγωγοί που είχαν απαντήσει στο μακροοικονομικό ερωτηματολόγιο.

388 Εν συνεχεία, πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι, προκειμένου να διασφαλίσει τη συνεργασία των παραγωγών από τις χώρες της Ένωσης που είχαν γνώση της αγοράς, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να περιορίσει τα δικαιώματα πρόσβασης στις πληροφορίες αυτές και να διαφυλάξει τον εμπιστευτικό τους χαρακτήρα. Η προσέγγιση αυτή επιβεβαιώνεται από τη νομολογία κατά την οποία γίνεται δεκτό ότι η εκτιμώμενη παραγωγή των οικείων παραγωγών της Ένωσης, στην οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο του υπολογισμού της ζημίας, ορθώς θεωρήθηκε εμπιστευτική, δεδομένου ότι βασιζόταν στη γνώση της αγοράς εκ μέρους της

παρεμβαίνουσας (πρβλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 507).

389 Εξάλλου, η φύση των ερωτημάτων που υποβλήθηκαν στο παρεμβαίνον καθώς και η μη εμπιστευτική περίληψη των μεμονωμένων απαντήσεων των ενωσιακών παραγωγών τέθηκαν στη διάθεση των ενδιαφερομένων μερών. Μολονότι οι προσφεύγοντες επικρίνουν την καθυστερημένη κοινοποίηση της μη εμπιστευτικής περίληψης, από τον φάκελο προκύπτει ότι είχαν ωστόσο τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις, δεδομένου ότι έλαβαν παράταση της ταχθείσας προθεσμίας για την υποβολή των εν λόγω παρατηρήσεων, παρά τους περιορισμούς του βασικού κανονισμού και της ανακοίνωσης για την κίνηση της διαδικασίας όσον αφορά τις προθεσμίες της έρευνας.

390 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

391 Με την τρίτη αιτίασή τους, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την προβολή των στοιχείων που παρέσχε το παρεμβαίνον στο σύνολο της κλάδου παραγωγής της Ένωσης.

392 Συναφώς, κατ' αρχάς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η Επιτροπή προέβη σε δειγματοληψία στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας τόσο για τους ενωσιακούς παραγωγούς όσο και για τους Κινέζους παραγωγούς του υπό εξέταση προϊόντος. Όπως προκύπτει από όσα εκτέθηκαν στη σκέψη 353 ανωτέρω, το εν λόγω επιχείρημα, εφόσον αποσκοπεί στην αμφισβήτηση της μεθόδου της δειγματοληψίας που επέλεξε η Επιτροπή, πρέπει να απορριφθεί.

393 Εν συνεχεία, υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο των υποθέσεων αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή εξαρτάται από την οικειοθελή συνεργασία των μερών προκειμένου να της παράσχουν τα αναγκαία στοιχεία εντός των τασσόμενων προθεσμιών (απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 1999, EFMA κατά Συμβουλίου, T-210/95, EU:T:1999:273, σκέψη 71). Οι μακροοικονομικοί παράγοντες καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό της ζημίας που υφίσταται ο κλάδος παραγωγής στο σύνολό του, σε αυτούς δε στηρίζονται οι σχετικοί υπολογισμοί της Επιτροπής.

394 Από τον προσβαλλόμενο κανονισμό προκύπτει ότι την καταγγελία υποστήριξαν παραγωγοί που αντιπροσώπευαν πάνω από το 58 % της συνολικής παραγωγής συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα στην Ένωση κατά την εξετασθείσα περίοδο. Ως εκ τούτου, τα στοιχεία που υπέβαλε το παρεμβαίνον μπορούν να θεωρηθούν αντιπροσωπευτικά της κατάστασης του ενωσιακού κλάδου παραγωγής. Εξάλλου, ο σκοπός διαμόρφωσης κατά το δυνατόν ακριβέστερης και λεπτομερέστερης αντίληψης για τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί εάν η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να μη λάβει υπόψη, μεταξύ όλων των διαθέσιμων στοιχείων, τα μακροοικονομικά δεδομένα με την αιτιολογία ότι τα δεδομένα αυτά δεν ήταν διαθέσιμα για όλους τους παραγωγούς του κλάδου παραγωγής της Ένωσης (απόφαση της 20ής Μαΐου 2015, Yuanping Changyuan Chemicals κατά Συμβουλίου, T-310/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:295, σκέψη 147).

395 Τέλος, η Επιτροπή εξήγησε ότι διασταύρωσε τα στοιχεία που κοινοποίησε το παρεμβαίνον με εκείνα των ενωσιακών παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα. Η Επιτροπή επισήμανε ότι η προβολή δεδομένων για το μακροοικονομικό ερωτηματολόγιο ενός τόσο κατακερματισμένου κλάδου παραγωγής αποτελούσε στατιστική διεργασία, η οποία, εξ ορισμού, απαιτούσε τη συναγωγή άγνωστων τιμών από τις τάσεις που καταδείκνυαν τα γνωστά δεδομένα.

396 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο ισχυρισμός των προσφευγόντων ότι η Επιτροπή δεν έλεγξε δεόντως τα στοιχεία που παρέσχε το παρεμβαίνον αποτελεί εικασία και δεν στηρίζεται σε κανένα συγκεκριμένο αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να εγείρεται αμφιβολία για τον έλεγχο που διενήργησε η Επιτροπή κατά την εξέταση των εν λόγω στοιχείων.

397 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η τρίτη αιτίαση των προσφευγόντων και, συνακόλουθα, ο όγδοος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

9. Επί του ενάτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά την προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων των προσφευγόντων

398 Με τον ένατο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι υπήρξε προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων τους κατά τη διάρκεια της διοικητικής έρευνας. Ο λόγος αυτός αποτελείται από τρία σκέλη, εκ των οποίων το πρώτο σκέλος αφορά την υπέρμετρη εμπιστευτική μεταχείριση των πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στον φάκελο, το δεύτερο σκέλος, την προβαλλόμενη εσφαλμένη διαχείριση του μη εμπιστευτικού φακέλου από την Επιτροπή, και το τρίτο σκέλος, τη μη γνωστοποίηση ουσιωδών πραγματικών περιστατικών εκ μέρους της Επιτροπής.

399 Η Επιτροπή αμφισβητεί τη βασιμότητα του λόγου αυτού.

400 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθούν οι αρχές και οι διαδικαστικές εγγυήσεις τις οποίες υποχρεούται να τηρεί η Επιτροπή σε περίπτωση που τα ενδιαφερόμενα μέρη στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ επιθυμούν να ασκήσουν τα δικαιώματα άμυνάς τους, αποκτώντας πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούν πραγματικά περιστατικά ή εκτιμήσεις που ενδέχεται να αποτελέσουν τη βάση για την επιβολή μέτρων αντιντάμπινγκ, ιδίως όταν οι πληροφορίες έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα.

401 Το άρθρο 19, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι κάθε πληροφορία εμπιστευτικού χαρακτήρα αντιμετωπίζεται ως τέτοια από τις αρχές, εφόσον προβάλλονται βάσιμοι λόγοι. Το άρθρο 19, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού προβλέπει ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη που προσκομίζουν εμπιστευτικές πληροφορίες υποχρεούνται να υποβάλλουν μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περιλήψεις των πληροφοριών αυτών, οι οποίες περιλήψεις πρέπει να είναι αρκούντως λεπτομερείς, ώστε να καθιστούν δυνατή τη σε ικανοποιητικό βαθμό κατανόηση της ουσίας των γνωστοποιούμενων πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα εν λόγω μέρη δύνανται να δηλώσουν ότι οι πληροφορίες δεν είναι δυνατό να παρουσιασθούν σε περιληπτική μορφή, οφείλουν όμως να αναφέρουν τους λόγους για τους οποίους δεν είναι δυνατή η περιληπτική παρουσίαση.

402 Το άρθρο 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι, σε περίπτωση που κρίνεται ότι μια αίτηση εμπιστευτικής μεταχείρισης δεν είναι δικαιολογημένη και ο παρέχων την πληροφορία δεν είναι διατεθειμένος να την καταστήσει δημοσίως γνωστή ή να επιτρέψει την κοινοποίησή της σε γενικόλογη ή περιληπτική μορφή, η πληροφορία αυτή είναι δυνατό να μη ληφθεί υπόψη, εκτός αν αποδεικνύεται από έγκυρες πηγές ότι είναι ορθή. Διευκρινίζει επίσης ότι οι αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχείρισης δεν μπορούν να απορρίπτονται αυθαίρετα.

403 Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού, τα μέρη τα οποία έχουν αναγγελθεί μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης για την κίνηση της έρευνας εντός της τασσόμενης προθεσμίας γίνονται δεκτά σε ακρόαση, εφόσον αποδείξουν ότι είναι πράγματι ενδιαφερόμενα μέρη και υπάρχουν ειδικοί λόγοι που επιβάλλουν την ακρόασή τους.

404 Επιπλέον, το άρθρο 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι οι ενωσιακοί παραγωγοί, οι συνδικαλιστικές ενώσεις, οι εισαγωγείς και εξαγωγείς και οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις, οι χρήστες και οι οργανώσεις καταναλωτών που έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 10, του εν λόγω κανονισμού, καθώς και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής, δύνανται, κατόπιν γραπτής αίτησης, να λαμβάνουν γνώση όλων των στοιχείων που έχουν υποβληθεί από οποιοδήποτε μέρος το οποίο αφορά η έρευνα, εκτός από τα έγγραφα εσωτερικής χρήσης τα οποία έχουν συνταχθεί από τις αρχές της Ένωσης ή των κρατών μελών της, εφόσον τα στοιχεία αυτά είναι κατάλληλα για να προασπίσουν τα συμφέροντά τους, δεν είναι εμπιστευτικά κατά την έννοια του άρθρου 19 και χρησιμοποιούνται στην έρευνα. Τα εν λόγω μέρη έχουν τη δυνατότητα να διατυπώνουν παρατηρήσεις σχετικά με τα εν λόγω στοιχεία, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη εφόσον είναι επαρκώς τεκμηριωμένες.

405 Κατά το άρθρο 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς, οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής δύνανται να ζητούν την τελική αποκάλυψη των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί τη βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί εισήγηση για την επιβολή προσωρινών μέτρων. Το άρθρο 20, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού διευκρινίζει ότι η τελική αποκάλυψη των στοιχείων γίνεται γραπτώς, το συντομότερο δυνατόν και, κατά κανόνα, το αργότερο ένα μήνα πριν από την έναρξη των διαδικασιών που προβλέπονται στο άρθρο 9, λαμβανομένης πάντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, εφόσον η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να γνωστοποιήσει ορισμένα πραγματικά περιστατικά ή εκτιμήσεις κατά τον χρόνο εκείνο, οφείλει να το πράξει το συντομότερο δυνατόν στη συνέχεια.

406 Από τη νομολογία προκύπτει ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, που είναι καίριας σημασίας στις διαδικασίες ερευνών αντιντάμπινγκ, προϋποθέτει ότι έχει παρασχεθεί στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, η δυνατότητα να γνωστοποιήσουν λυσιτελώς την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και τη σημασία των προβαλλόμενων γεγονότων και περιστάσεων και σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ότι το ντάμπινγκ αυτό έχει προξενήσει ζημία (βλ. απόφαση της 14ης Ιουλίου 2021, Interpipe Niko Tube και Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant κατά Επιτροπής, T-716/19, EU:T:2021:457, σκέψη 209 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

407 Πάντως, η προβαλλόμενη μη λήψη υπόψη των παρατηρήσεων των προσφευγόντων δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνάς τους ή του δικαιώματος ακροάσεώς τους. Συγκεκριμένα, ο σεβασμός των εν λόγω δικαιωμάτων συνεπάγεται μεν την υποχρέωση των θεσμικών οργάνων της Ένωσης να παρέχουν στους ενδιαφερόμενους τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν την άποψή τους, όχι όμως και την υποχρέωση των εν λόγω οργάνων να συμφωνήσουν με την άποψη αυτή. Για να είναι λυσιτελής η διατύπωση της άποψης των προσφευγόντων, αρκεί να τους έχει παρασχεθεί η δυνατότητα να διατυπώσουν έγκαιρα την άποψή τους, ώστε τα θεσμικά όργανα της Ένωσης να μπορούν να λάβουν γνώση αυτής και να εκτιμήσουν, με όλη την απαιτούμενη προσοχή, τη σημασία της για το περιεχόμενο της πράξης που πρόκειται να εκδοθεί. Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να απαντήσει, με τον κανονισμό περί επιβολής οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ, σε όλα τα επιχειρήματα που έχουν προβάλει τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά τη διαδικασία της έρευνας, από δε την έλλειψη απαντήσεως δεν αποδεικνύεται αυτομάτως παράλειψη εξετάσεως των επιχειρημάτων αυτών (πρβλ. απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 126 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

408 Όσον αφορά την ενδεχόμενη προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στον φάκελο της έρευνας, πρέπει να σημειωθεί ότι μια τέτοια προσβολή δεν μπορεί να οδηγήσει στη μερική ή ολική ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού παρά μόνον εάν η αποκάλυψη των επίμαχων εγγράφων είχε κάποια πιθανότητα, έστω και μικρή, να οδηγήσει τη διοικητική διαδικασία σε διαφορετικό αποτέλεσμα σε περίπτωση που η ενδιαφερόμενη επιχείρηση θα μπορούσε να τα επικαλεστεί κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας (απόφαση της 10ης Μαρτίου 2009, Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP κατά Συμβουλίου, T-249/06, EU:T:2009:62, σκέψη 134).

409 Τούτου λεχθέντος, τα διαδικαστικά δικαιώματα πρέπει να αναγνωρίζονται νομίμως στον ενδιαφερόμενο προκειμένου να μπορεί να γίνει δεκτό ότι τον αφορούν ατομικά και ότι αυτός μπορεί να ασκήσει παραδεκτώς προσφυγή με αίτημα την ακύρωση πράξεως κατά την έκδοση της οποίας προσβλήθηκαν τα δικαιώματα αυτά (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 52).

410 Επιπλέον, τα εν λόγω δικαιώματα απαιτούν την ενεργή συμμετοχή των προσώπων στην ίδια τη διαδικασία, συμμετοχή η οποία πρέπει να εκδηλώνεται, τουλάχιστον, με την υποβολή γραπτού αιτήματος εντός ορισμένης προθεσμίας (βλ. απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 214 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Η αναγγελία των ενδιαφερομένων μερών και η εκ μέρους τους παροχή συναφών πληροφοριών για τη συγκρότηση αντιπροσωπευτικού δείγματος, ή και για τη συμπερίληψή τους σε αυτό, συνιστά μια μορφή συμμετοχής σε διαδικασία αντιντάμπινγκ. Εντούτοις, η συμμετοχή αυτή δεν προσδίδει στα ως άνω ενδιαφερόμενα μέρη τις διαδικαστικές εγγυήσεις του άρθρου 6, παράγραφοι 5 και 7, και του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, η παροχή των εγγυήσεων αυτών υπόκειται σε ορισμένες ρυθμίσεις οι οποίες προϋποθέτουν ιδιαίτερη συμμετοχή των προαναφερθέντων μερών στη διαδικασία, υπό τη μορφή εκδήλωσης ενδιαφέροντος και υποβολής γραπτών αιτημάτων. Ωστόσο, η συμμετοχή σε δειγματοληψία, κατά την έννοια του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού, δεν συνιστά τέτοια ιδιαίτερη συμμετοχή (βλ. απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 216).

411 Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι η προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης. Συγκεκριμένα, η διατήρηση ανόθευτου ανταγωνισμού αποτελεί σημαντικό δημόσιο συμφέρον, του οποίου η προστασία μπορεί να δικαιολογήσει την άρνηση δημοσιοποιήσεως πληροφοριών που εμπίπτουν στο επιχειρηματικό απόρρητο (πρβλ. απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 165 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, προκειμένου να συμβιβάσουν την αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας των ενδιαφερομένων μερών με την αρχή της προστασίας του επιχειρηματικού απορρήτου, κατά την εκπλήρωση του καθήκοντος ενημερώσεως που υπέχουν, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης πρέπει να ενεργούν με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια, επιδιώκοντας να παράσχουν στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, στον βαθμό που διασφαλίζεται η τήρηση του επιχειρηματικού απορρήτου, πληροφορίες χρήσιμες για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους και επιλέγοντας, ενδεχομένως οίκοθεν, τους ενδεδειγμένους τρόπους για την κοινοποίηση αυτή (βλ. απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου, T-442/12, EU:T:2017:372, σκέψη 141 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

412 Συγκεκριμένα, όταν πρέπει να συμβιβαστούν οι επιταγές της εμπιστευτικότητας με το δικαίωμα ενημερώσεως των ενδιαφερομένων μερών, τα οικεία θεσμικά όργανα οφείλουν να εκτιμήσουν, υπό το πρίσμα των πληροφοριών αυτών, την ιδιαίτερη κατάσταση του ενδιαφερομένου μέρους και, ειδικότερα, τη θέση του εν λόγω ενδιαφερομένου μέρους στην εξεταζόμενη αγορά σε σχέση με το πρόσωπο που έχει παράσχει τις πληροφορίες (βλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-254/18, EU:T:2021:278, σκέψη 469 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

413 Πάντως, ο σκοπός του άρθρου 19 του βασικού κανονισμού είναι να προστατεύσει όχι μόνον το επιχειρηματικό απόρρητο, αλλά και τα δικαιώματα άμυνας των λοιπών μετεχόντων στη διαδικασία αντιντάμπινγκ. Στο πλαίσιο αυτό, η εκ μέρους της Επιτροπής χρησιμοποίηση πληροφοριών για τις οποίες δεν προσκομίστηκε μη εμπιστευτική περίληψη δεν μπορεί να προβληθεί ως λόγος ακυρώσεως μέτρου αντιντάμπινγκ, από μέρη που συμμετείχαν στη διαδικασία αντιντάμπινγκ, παρά μόνον αν τα μέρη αυτά μπορούν να αποδείξουν ότι η χρησιμοποίηση των σχετικών πληροφοριών συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνάς τους (βλ. απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals κατά Επιτροπής, T-307/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:487, σκέψη 82 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

414 Από τη νομολογία προκύπτει, επίσης, ότι ο επαρκής χαρακτήρας των πληροφοριών που παρέχει η Επιτροπή πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τον βαθμό εξειδίκευσης των ζητούμενων πληροφοριών (βλ. απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals κατά Επιτροπής, T-307/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:487, σκέψη 86 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

415 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω αρχών πρέπει να εξεταστεί ο ένατος λόγος ακυρώσεως που προβάλλουν οι προσφεύγοντες.

α) Επί του παραδεκτού του ενάτου λόγου ακυρώσεως

416 Πρώτον, υπενθυμίζεται ότι η προσφυγή έχει ασκηθεί από πλείονες προσφεύγοντες, οι οποίοι θίγονται με διαφορετικό τρόπο από τον προσβαλλόμενο κανονισμό. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγοντες είναι, αφενός, οι τρεις Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και, αφετέρου, τριάντα έξι συνεργασθέντες παραγωγοί-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, των οποίων οι επωνυμίες παρατίθενται στο παράρτημα 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Όπως προκύπτει από τη σκέψη 37 ανωτέρω, τριάντα ένας εκ των παραγωγών-εξαγωγέων αυτών εκπροσωπούνται, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, από το CCCME.

417 Δεύτερον, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 24 και 37 ανωτέρω, τα επιχειρήματα που προβάλλει το CCCME στο δικό του όνομα είναι απαράδεκτα στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής. Εξάλλου, οι προσφεύγοντες συνομολόγησαν το εν λόγω απαράδεκτο ως προς το CCCME με την από 15 Ιανουαρίου 2024 γραπτή απάντησή τους στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 7ης Φεβρουαρίου 2024.

418 Τρίτον, πρέπει να σημειωθεί ότι, στην απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-478/21 P, EU:C:2023:685), το Δικαστήριο επικύρωσε το απαράδεκτο του ισχυρισμού περί προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας των μελών του CCCME και των λοιπών νομικών προσώπων των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονταν στο παράρτημα του κανονισμού, καθόσον δεν είχαν υποβάλει συγκεκριμένα αιτήματα για να τους κοινοποιηθούν πληροφορίες

ουσιώδεις για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους. Συγκεκριμένα, στη διαδικασία εκείνη, το CCCME εκπροσωπούσε «τα συμφέροντα του κινεζικού κλάδου παραγωγής χυτοσιδήρου στο σύνολό του», ενώ τα μέλη του δεν είχαν προσδιοριστεί κατά τη διοικητική διαδικασία.

419 Στη υπό κρίση υπόθεση, η κατάσταση είναι διαφορετική, καθόσον το CCCME συμμετείχε στην έρευνα ως ένωση εκπροσωπούσα τα συμφέροντα των μελών της, για τα οποία προσκόμισε στην Επιτροπή την απόδειξη ότι είχε εξουσιοδοτηθεί από αυτά.

420 Συγκεκριμένα, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι, στο σημείο 5.6 της ανακοίνωσης για την κίνηση της έρευνας που οδήγησε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι, προκειμένου να συμμετάσχουν στην έρευνα, τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι παραγωγοί-εξαγωγείς, οι ενωσιακοί παραγωγοί, οι εισαγωγείς και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις τους, οι χρήστες ή οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις τους, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις καταναλωτών, έπρεπε πρώτα να αποδείξουν την ύπαρξη αντικειμενικού συνδέσμου μεταξύ των δραστηριοτήτων τους και του υπό έρευνα προϊόντος και ότι η πρόσβαση των ενδιαφερομένων στον προς μελέτη φάκελο θα γινόταν μέσω της πλατφόρμας Tron.tdi.

421 Οι προσφεύγοντες υποστήριξαν, με τις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, ότι όλες οι επιχειρήσεις και τα μέλη που συμμορφώθηκαν με τη διαδικασία αυτή απέκτησαν αυτομάτως την ιδιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους.

422 Συναφώς, οι προσφεύγοντες υποστήριξαν ότι, στην ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή είχε καλέσει όλους τους Κινέζους εξαγωγείς του υπό εξέταση προϊόντος να συμμετάσχουν στην έρευνα, υποβάλλοντας φόρμα, διευκρινίζοντας ότι όλοι οι παραγωγοί που θα συμμετείχαν σύμφωνα με τις απαιτήσεις της εν λόγω ανακοίνωσης θα θεωρούνταν ως ενδιαφερόμενα μέρη εφόσον υπήρχε αντικειμενικός σύνδεσμός μεταξύ των δραστηριοτήτων τους και του προϊόντος που αποτελούσε αντικείμενο της έρευνας. Συνεπώς, κατά τους προσφεύγοντες, όλοι οι παραγωγοί-εξαγωγείς που συμμετείχαν στη διαδικασία μέσω της πλατφόρμας Tron.tdi ήταν ενδιαφερόμενα μέρη που είχαν αποκτήσει διαδικαστικά δικαιώματα. Ειδικότερα, τόσο η διατύπωση της ανακοίνωσης για την κίνηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ με την οποία κάθε ενδιαφερόμενος κλήθηκε να μετάσχει στην έρευνα, όσο και η διαδικασία ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και των ενδιαφερομένων μερών είναι διαφορετικές από εκείνες της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-478/21 P, EU:C:2023:685), ως προς το ότι η διαδικασία διεκπεραιώθηκε αποκλειστικά μέσω της πλατφόρμας Tron.tdi, και επομένως το γεγονός αυτό διαφοροποιεί την υπό κρίση υπόθεση από εκείνη επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση. Συνεπώς, οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι ο ένατος λόγος αναιρέσεως είναι παραδεκτός και ως προς τα τρία σκέλη του.

423 Κατ’ αρχάς, όσον αφορά το πρώτο σκέλος του ενάτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την παράβαση του άρθρου 19, παράγραφοι 1 έως 3, του βασικού κανονισμού, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι διατάξεις αυτές επιβάλλουν, εν πάση περιπτώσει, αντικειμενικές υποχρεώσεις στην Επιτροπή, η οποία οφείλει να μεριμνά ώστε η εμπιστευτική μεταχείριση των σχετικών στοιχείων να περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο. Επιπλέον, οι προσφεύγοντες τονίζουν ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-478/21 P, EU:C:2023:685), κανένας λόγος ακυρώσεως δεν αφορούσε

την παράβαση του άρθρου 19 του βασικού κανονισμού. Επομένως, οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι το σκέλος αυτό είναι παραδεκτό καθόσον προβάλλεται τόσο από τους μεμονωμένους παραγωγούς-εξαγωγείς, όσο και από το CCCME εξ ονόματος των μελών του.

424 Εν συνεχεία, οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι το δεύτερο σκέλος, με το οποίο προβάλλουν εσφαλμένη διαχείριση του εμπιστευτικού φακέλου κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 7, και του άρθρου 19, παράγραφοι 1, 2 και 3, του βασικού κανονισμού, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, είναι επίσης παραδεκτό.

425 Τέλος, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι μεμονωμένοι παραγωγοί-εξαγωγείς και τα μέλη του CCCME αιτήθηκαν ρητώς πρόσβαση στον φάκελο και στα τελικά συμπεράσματα με την εγγραφή τους στην πλατφόρμα Tron.tdi και ότι η Επιτροπή, μη γνωστοποιώντας τους ουσιώδη πραγματικά περιστατικά, παρέβη το άρθρο 20, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού.

426 Επικουρικώς, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ως απαράδεκτες ορισμένες αιτιάσεις που προβάλλει το CCCME εξ ονόματος των μελών του στο πλαίσιο του ένατου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι ο ένατος λόγος ακυρώσεως είναι παραδεκτός όσον αφορά τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι μεμονωμένοι παραγωγοί-εξαγωγείς τους οποίους εκπροσωπούσε το CCCME κατά τη διάρκεια της έρευνας.

427 Συναφώς, οι προσφεύγοντες προσκόμισαν εντολές εκπροσώπησης προς το CCCME από διάφορες εταιρίες, οι οποίες κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνας. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη σκέψη 5 ανωτέρω, το CCCME θεωρήθηκε ενδιαφερόμενο μέρος κατά τη διοικητική διαδικασία μόνο στον βαθμό που είχε εξουσιοδοτηθεί από τους συγκεκριμένους παραγωγούς συνδετήρων για να τους εκπροσωπήσει.

428 Από τις εντολές που προσκόμισαν στο Γενικό Δικαστήριο οι προσφεύγοντες προκύπτει ότι το CCCME δεν εκπροσώπησε ενώπιον της Επιτροπής το σύνολο των επίμαχων μελών επ' ονόματι των οποίων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή, ήτοι προκύπτει ότι το CCCME εκπροσώπησε ενώπιον της Επιτροπής παραγωγούς-εξαγωγείς εν μέρει διαφορετικούς σε σχέση με εκείνους τους οποίους εκπροσωπεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

429 Ειδικότερα, πρώτον, από τις εντολές που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες στο Γενικό Δικαστήριο προκύπτει ότι το CCCME είχε λάβει εντολή να εκπροσωπήσει στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας τους τρεις παραγωγούς-εξαγωγείς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα. Πλην όμως, οι παραγωγοί-εξαγωγείς αυτοί δεν προσκόμιση απόδειξη ότι είναι μέλη της ενώσεως αυτής.

430 Δεύτερον, το CCCME εκπροσώπησε εννέα εταιρίες οι οποίες είναι συνεργασθέντες παραγωγοί-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Είναι μέλη του CCCME και επίσης εκπροσωπούνται από το CCCME στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

431 Τρίτον, το CCCME εκπροσώπησε επίσης ενώπιον της Επιτροπής άλλες οκτώ εταιρίες οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού και οι οποίες δεν είναι διάδικοι στην υπό κρίση προσφυγή. Οι εταιρίες αυτές επίσης δεν προσκόμισαν απόδειξη ότι είναι μέλη του CCCME, αλλά, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι προσφεύγουσες στην υπό κρίση προσφυγή.

432 Τέταρτον, το CCCME εκπροσώπησε επίσης ενώπιον της Επιτροπής δύο εταιρίες των οποίων οι επωνυμίες δεν περιλαμβάνονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό και οι οποίες δεν εκπροσωπούνται από το CCCME στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

433 Επομένως, όσον αφορά το παραδεκτό των ισχυρισμών που προβάλλει το CCCME ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου επ' ονόματι των μελών του, από τα τριάντα ένα επίμαχα μέλη του, εξ ονόματος των οποίων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή, το CCCME εκπροσώπησε ενώπιον της Επιτροπής μόνον εννέα Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα. Όπως επιβεβαίωσαν επανειλημμένως οι διάδικοι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή δεν έλεγξε αν οι εταιρίες που είχαν παράσχει τις ως άνω εντολές ήταν μέλη του CCCME. Κανένα συμπληρωματικό αποδεικτικό στοιχείο επ' αυτού δεν προσκομίστηκε από τους διαδίκους. Οι προσφεύγοντες δεν ήταν σε θέση να επιβεβαιώσουν μετά βεβαιότητας κατά πόσον όλες οι εταιρίες που παρείχαν εντολές εκπροσώπησης ενώπιον της Επιτροπής ήταν μέλη του CCCME. Εξάλλου, οι προσφεύγοντες υποστήριξαν ότι η εντολή και μόνον αρκεί για την εκπροσώπηση των συμφερόντων των εταιριών αυτών ενώπιον της Επιτροπής.

434 Ωστόσο, αφενός, όπως προκύπτει από τη σκέψη 26 ανωτέρω, μια ένωση όπως το CCCME μπορεί να εκπροσωπήσει παραδεκτώς παραγωγούς-εξαγωγείς ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης μόνον εάν αποδείξει ότι οι παραγωγοί-εξαγωγείς αυτοί είναι μέλη της.

435 Αφετέρου, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, ακόμη και αν τα μέλη του CCCME και τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονταν στο παράρτημα είχαν συμμετάσχει στη δειγματοληψία που είχε πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της επίμαχης διαδικασίας αντιντάμπινγκ, τα εν λόγω μέλη και λοιπά πρόσωπα απαραδέκτως επικαλέστηκαν παράβαση των διαδικαστικών δικαιωμάτων τους λόγω του ότι η Επιτροπή δεν τους είχε κοινοποιήσει πληροφορίες ουσιώδεις για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους, δεδομένου ότι δεν είχαν υποβάλει αιτήματα για να τους κοινοποιηθούν οι πληροφορίες αυτές κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας (πρβλ απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψη 217).

436 Συγκεκριμένα, τα διαδικαστικά δικαιώματα είναι ατομικά δικαιώματα του προσώπου στο οποίο παρέχονται και έχουν υποκειμενικό χαρακτήρα, όπερ σημαίνει ότι τα ίδια τα εμπλεκόμενα μέρη πρέπει να είναι σε θέση να τα ασκήσουν στην πράξη, ανεξαρτήτως της φύσης της διαδικασίας που έχει κινηθεί εις βάρος τους. Η δε δυνατότητα μιας ενώσεως να ασκήσει τα διαδικαστικά δικαιώματα των μελών της δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την καταστρατήγηση των προϋποθέσεων τις οποίες, βάσει της νομολογίας, θα όφειλαν να τηρήσουν οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις εάν είχαν θελήσει να ασκήσουν οι ίδιες τα διαδικαστικά δικαιώματά τους (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-478/21 P, EU:C:2023:685, σκέψεις 223 και 224).

437 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ένας παραγωγός-εξαγωγέας μέλος του CCCME δεν μπορεί να αρκεστεί στα αιτήματα του CCCME, εφόσον δεν επικαλέστηκε ρητώς τα δικαιώματα άμυνάς του κατά τη διάρκεια της διοικητικής έρευνας. Ειδικότερα, μολονότι η εγγραφή στην πλατφόρμα Tron.tdi παρείχε στους μεμονωμένους παραγωγούς-εξαγωγείς τη δυνατότητα να λαμβάνουν εγκαίρως πληροφορίες και να παρακολουθούν την εξέλιξη της διοικητικής έρευνας, ελλείψει ρητού αιτήματος για περισσότερες πληροφορίες, οι εν λόγω παραγωγοί-εξαγωγείς δεν μπορούσαν να επικαλεστούν την άσκηση των διαδικαστικών δικαιωμάτων που παρέχονται ειδικά σε αυτούς.

438 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το δικαίωμα προσβάσεως στις μη εμπιστευτικές πληροφορίες βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού εξαρτάται από την ιδιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους που έχει αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 10, του ίδιου κανονισμού (απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 2000, BEUC κατά Επιτροπής, T-256/97, EU:T:2000:21, σκέψη 32) και ότι η Επιτροπή οφείλει να αποφασίζει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, αν ένα μέρος πρέπει να θεωρηθεί ως ενδιαφερόμενο μέρος λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις κάθε περιπτώσεως (απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 2000, BEUC κατά Επιτροπής, T-256/97, EU:T:2000:21, σκέψη 76).

439 Επιπλέον, από τη νομολογία προκύπτει ότι εναπόκειται στα ενδιαφερόμενα μέρη στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ να παράσχουν στα θεσμικά όργανα τη δυνατότητα να εκτιμήσουν τα προβλήματα που ενδέχεται να τους προκαλεί η έλλειψη ενός στοιχείου από τις πληροφορίες που έχουν τεθεί στη διάθεσή τους. Κατά μείζονα λόγο, τα εν λόγω ενδιαφερόμενη μέρη δεν δικαιούνται να διαμαρτυρηθούν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης λόγω του ότι δεν τέθηκε στη διάθεσή τους μια πληροφορία, εφόσον, κατά τη διαδικασία έρευνας που κατέληξε στην έκδοση του επίμαχου κανονισμού, δεν υπέβαλαν στα θεσμικά όργανα κανένα αίτημα σχετικά με τη συγκεκριμένη πληροφορία (βλ. απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 93 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, τα εν λόγω αιτήματα πρέπει να υποβάλλονται από τους ίδιους τους μεμονωμένους παραγωγούς-εξαγωγείς, οι οποίοι δεν μπορούν να αρκούνται στα αιτήματα του CCCME.

440 Η διαφορά της επίμαχης στην υπό κρίση υπόθεση διαδικασίας, την οποία επικαλούνται οι προσφεύγοντες, καθόσον η επικοινωνία της Επιτροπής με τα ενδιαφερόμενα μέρη πραγματοποιήθηκε με διαφορετικό τρόπο, ήτοι μέσω της πλατφόρμας Tron.tdi, η οποία παρείχε στα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να υποβάλλουν πληροφορίες και παρατηρήσεις και να παρακολουθούν την πορεία της έρευνας, δεν μπορεί να κλονίσει την ως άνω διαπίστωση όσον αφορά τις διαδικαστικές απαιτήσεις στις οποίες υπόκεινται τα δικαιώματα άμυνας των μερών. Συγκεκριμένα, όπως ορθώς υποστήριξε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η πλατφόρμα Tron.tdi αποσκοπεί αποκλειστικά στην απλούστευση της επικοινωνίας με τους διαδίκους και στη διευκόλυνση των ανταλλαγών. Εν πάση περιπτώσει, η ιδιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους δυνάμει του βασικού κανονισμού και τα δικαιώματα που συνδέονται με αυτήν δεν μπορούν να εξαρτώνται από το μέσο επικοινωνίας της Επιτροπής με τα μέρη αυτά.

441 Συνεπώς, στον βαθμό που οι προβαλλόμενες με τον ένατο λόγο ακυρώσεως αιτιάσεις αφορούν τους παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα οι οποίοι δεν υπέβαλαν ειδικά αιτήματα για τη γνωστοποίηση πρόσθετων πληροφοριών προς άσκηση των διαδικαστικών δικαιωμάτων τους, οι αιτιάσεις αυτές είναι απαράδεκτες, ανεξαρτήτως του αν προβάλλονται από το CCCME εξ ονόματος των μελών του ή από τους πέντε παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα.

442 Τέταρτον, όσον αφορά τους τρεις Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος, από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 409 ανωτέρω προκύπτει ότι απλώς και μόνον η συμμετοχή στη δειγματοληψία δεν παρέχει στους οικείους παραγωγούς-εξαγωγείς ιδιαίτερα διαδικαστικά δικαιώματα ελλείψει υποβολής αιτημάτων για την κοινοποίηση πληροφοριών τις οποίες αυτοί θεωρούν ουσιώδεις για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους.

443 Κατά συνέπεια, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω διευκρινίσεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο ένατος λόγος ακυρώσεως μπορεί να είναι παραδεκτός μόνον καθόσον προβάλλεται από μεμονωμένους παραγωγούς-εξαγωγείς οι οποίοι ισχυρίζονται ότι υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνάς τους και οι οποίοι εκδήλωσαν κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας

τη βούληση να ασκήσουν τα εν λόγω δικαιώματα. Για την εκτίμηση του παραδεκτού των προβαλλόμενων αιτιάσεων, πρέπει συνεπώς να εξεταστεί, για κάθε σκέλος, εάν οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις τήρησαν τις προϋποθέσεις που τους παρέχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν αποτελεσματικά τα δικαιώματα άμυνάς τους.

β) Επί της ασκήσεως των διαδικαστικών δικαιωμάτων των προσφευγόντων

1) Επί του πρώτου σκέλους

444 Με το πρώτο σκέλος του ένατου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 19, παράγραφοι 1, 2 και 3, του βασικού κανονισμού και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνάς τους, καθόσον όλα τα έγγραφα που προσκόμισε το παρεμβαίνον ή οι ενωσιακοί παραγωγοί που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα έτυχαν εμπιστευτικής μεταχείρισης χωρίς βάσιμο λόγο ή ήταν εξαιρετικά ελλιπείς στη μη εμπιστευτική περίληψή τους, γεγονός που στέρησε από τα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις ή να ελέγξουν την ακρίβεια των περιεχόμενων αποδεικτικών στοιχείων. Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν, ειδικότερα, την εμπιστευτική μεταχείριση, πρώτον, του μακροοικονομικού ερωτηματολογίου, δεύτερον, των μη εμπιστευτικών κειμένων των απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο από τους ενωσιακούς παραγωγούς που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και, τρίτον, της απάντησης του παρεμβαίνοντος στο αίτημα της Επιτροπής για την παροχή συμπληρωματικών στοιχείων σχετικά με τους μακροοικονομικούς δείκτες.

445 Κατά τους προσφεύγοντες, η προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων τους επιτείνεται από την ανώνυμη μεταχείριση που επιφυλάχθηκε σε όλους τους ενωσιακούς παραγωγούς που παρείχαν πληροφορίες και από τις επανειλημμένες αρνήσεις κοινοποιήσεως οποιασδήποτε πληροφορίας σχετικά με το φάσμα των προϊόντων των εταιριών αυτών και σχετικά με τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα των προϊόντων όσον αφορά τον όγκο των πωλήσεων.

446 Επ’ αυτού, όσον αφορά, αφενός, την εμπιστευτικότητα των απαντήσεων στο μακροοικονομικό ερωτηματολόγιο, από τον προσβαλλόμενο κανονισμό προκύπτει ότι μόνον η EFDA και το CCCME αμφισβήτησαν την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών αυτών κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Το ίδιο ισχύει και για την αμφισβήτηση της εμπιστευτικότητας των απαντήσεων στις ερωτήσεις των ενωσιακών παραγωγών που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα, καθώς και της εμπιστευτικότητας της απαντήσεως του παρεμβαίνοντος στο αίτημα της Επιτροπής για την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με τους μακροοικονομικούς δείκτες.

447 Αφενός, η EFDA δεν είναι προσφεύγουσα και, αφετέρου σύμφωνα με το συμπέρασμα που διατυπώνεται στη σκέψη 434 ανωτέρω, το CCCME δεν μπορεί να επικαλεστεί προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων των μελών του εάν αυτά δεν προέβαλαν τα δικαιώματα αυτά ενώπιον της Επιτροπής με γραπτά αιτήματα.

448 Αφετέρου, όσον αφορά τις επωνυμίες των εταιριών που απάντησαν στο μακροοικονομικό ερωτηματολόγιο, από τις αιτιολογικές σκέψεις 21 και 396 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι τα μόνα ενδιαφερόμενα μέρη που αμφισβήτησαν την ανωνυμία των ενωσιακών παραγωγών ήταν το CCCME, η EFDA και η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Εφόσον κανένας παραγωγός-εξαγωγέας που περιλαμβάνεται στους προσφεύγοντες δεν ζήτησε από την Επιτροπή περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα των ενωσιακών παραγωγών, σύμφωνα με το συμπέρασμα που διατυπώνεται στη σκέψη 440 ανωτέρω, η εν λόγω αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

449 Επομένως, το πρώτο σκέλος του ένατου λόγου αναιρέσεως είναι απαράδεκτο και πρέπει να απορριφθεί.

2) Επί του δευτέρου σκέλους

450 Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν τη διαχείριση του μη εμπιστευτικού φακέλου της Επιτροπής, η οποία κατά την άποψή τους παραβίασε το άρθρο 6, παράγραφος 7, και το άρθρο 19, παράγραφοι 1, 2 και 3, του βασικού κανονισμού και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνά τους, δεδομένου ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν είχαν πλήρη και έγκαιρη πρόσβαση στον μη εμπιστευτικό φάκελο κατά τη διάρκεια της έρευνας.

451 Πρώτον, εκ του λόγου αυτού τα ενδιαφερόμενα μέρη στερήθηκαν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν όσο το δυνατόν εγγύτερα τις κύριες εξελίξεις της έρευνας ή να υποβάλουν παρατηρήσεις επί των εξελίξεων αυτών, όπως η απόφαση της Επιτροπής να τροποποιήσει το δείγμα των παραγωγών. Επίσης, τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν ενημερώθηκαν για τις ex parte επικοινωνίες μεταξύ της Επιτροπής και του παρεμβαίνοντος.

452 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι ορισμένοι φάκελοι διαγράφηκαν από τον μη εμπιστευτικό φάκελο.

453 Τρίτον, οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι υπάρχουν διάφορα άλλα αρχεία τα οποία ουδέποτε μεταφορτώθηκαν στον μη εμπιστευτικό φάκελο.

454 Όσον αφορά τη διαχείριση του μη εμπιστευτικού φακέλου εκ μέρους της Επιτροπής, κατά πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, το οποίο παρατίθεται στη σκέψη 404 ανωτέρω, προκύπτει ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη σε διαδικασία έρευνας αντιντάμπινγκ, όπως οι προσφεύγοντες, δεν μπορούν να διαμαρτυρηθούν για την έλλειψη ενός εγγράφου από τον μη εμπιστευτικό φάκελο της έρευνας εάν δεν υπέβαλαν γραπτό αίτημα για να λάβουν γνώση του εν λόγω εγγράφου (πρβλ. απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 109).

455 Από τις αιτιολογικές σκέψεις 22 και 24 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι την προβαλλόμενη ανεπάρκεια του μη εμπιστευτικού φακέλου επικαλέστηκαν κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας μόνον το CCCME και η EFDA μετά την κοινοποίηση των τελικών συμπερασμάτων.

456 Κατά δεύτερον, όσον αφορά την επικοινωνία μεταξύ της Επιτροπής και του παρεμβαίνοντος, από την αιτιολογική σκέψη 47 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι μόνον η EFDA και το CCCME είχαν ζητήσει την κοινοποίησή της.

457 Κατά τρίτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη διαγραφή ορισμένων εγγράφων από τον μη εμπιστευτικό φάκελο, μόνον το CCCME ζήτησε περισσότερες πληροφορίες από την Επιτροπή σχετικώς με το ζήτημα αυτό.

458 Συνεπώς, βάσει της ταυτότητας των ενδιαφερομένων μερών που υπέβαλαν αιτήματα κατά τη διοικητική διαδικασία και του συμπεράσματος που διατυπώθηκε στη σκέψη 440 ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το σκέλος αυτό είναι επίσης απαράδεκτο.

3) Επί του τρίτου σκέλους

459 Οι προσφεύγοντες βάλλουν κατά της αρνήσεως της Επιτροπής να θέσει στη διάθεση των ενδιαφερομένων μερών τις πληροφορίες στις οποίες στηρίχθηκε για να καταλήξει στις τελικές διαπιστώσεις της, κατά παράβαση του άρθρου 20, παράγραφοι 2 και 4, του βασικού κανονισμού και κατά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Οι πληροφορίες που υπέβαλαν οι ενωσιακοί παραγωγοί που συμπεριλήφθηκαν στο δείγμα και το μακροοικονομικό ερωτηματολόγιο ήταν οι δύο κύριες πηγές στις οποίες στηρίχθηκε η Επιτροπή για να καταλήξει στα συμπεράσματά της σχετικά με τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια.

460 Συναφώς, από τον προσβαλλόμενο κανονισμό προκύπτει ότι κανένας μεμονωμένος παραγωγός-εξαγωγέας μεταξύ των προσφευγόντων δεν ζήτησε τη γνωστοποίηση των συγκεκριμένων πληροφοριών που υπέβαλαν οι ενωσιακοί παραγωγοί. Επομένως, οι ισχυρισμοί των προσφευγόντων στο πλαίσιο του σκέλους αυτού είναι απαράδεκτοι και, μαζί με αυτούς, ο ένατος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του, ο οποίος πρέπει να απορριφθεί.

461 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

IV. Επί των δικαστικών εξόδων

462 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και το παρεμβαίνον, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα των τελευταίων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει το China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) και τους λοιπούς προσφεύγοντες, των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα, στα δικαστικά έξοδα.

Schalin Steinfatt Kukovec

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 2 Οκτωβρίου 2024.

(υπογραφές)